

(1)
CODEX NASARÆUS,
LIBER ADAMI APPELLATUS,
SYRIACE TRANSSCRIPTUS,

LOCO VOCALIUM,
UBI VICEM LITERARUM GUTTURALIUM PRÆSTITERINT,
HIS SUBSTITUTIS,
LATINEQUE REDDITUS,

A
MATTH. NORBERG,

S. S. THEOL. DOCT. LING. ORIENT. ET GRÆC. LING. PROFESSOR,
CANCELLARIÆ REGIÆ CONSILIARIO,
CUM INSIGNI EQUESTRI ORDINIS REGIÆ
DE STELLA POLARI.

TOM. III.

LONDINI GOTTHORUM MDCCCXVI.
LITERIS BERLINGIANIS.

CODEX NASARÆUS,
LIBER ADAMI APPELLATUS,
SYRIACE TRANSSCRIPTUS,
LOCO VOCALIUM,
UBI VICEM LITERARUM GUTTURALIUM PRÆSTITERINT,
HIS SUBSTITUTIS,

TOM. III.

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara. Abiturum me electum, purum, Vita Prima pro sua intelligentia vocavit, Vita me vocavit pro sua intelligentia, requiem suam meo animo indidit, me admonens splendore vestivit, & allata luce præclara me textit, suoque accinctu instruxit, dicens: i, Vitam Secundam corrobora, institue, ut cor ejus luceat, confirma, ut animus ejus luceat, ipsique patefac arcana quæta, arcanis turbidis vetustiora, explica dulcedinem, cui amaritudo non inest, expone eam filiis familiæ Vitæ, quæ filiis habitaculi perituri major natu est; explica Jordanum D. Vitæ, unde innocentiam accepit, patefac coronam magnam, quam capiti Genitorum Vita imposuit, expone eam filiis familiæ Vitæ Primæ, qui constantes sui, eamque magnopere venerantes. Procubui venerabundus, & iter ingressus, usque ad domum Vitæ Juschamin perveni. Qui vero Juschamin, me viso, throno suo desiliit, & consistens cum me Aebel Zivo sermonem injecit, dicens: veritas tu potentium abiisti, venisti in mundum, abiisti, in mundum venisti, portam mundo aperuisti, portam aperuisti mundo, viam fidelibus parasti, dominus es Thesaurariorum, quos tua claritudo inhabitat, admonuisti Vitam Juschamin, ut cor ejus luceret, eam confirmasti, ut suo animo luceret, ipsique patefecisti arcana quæta, arcanis turbidis vetustiora, exposuisti dulcedinem, cui amaritudo non inest, explicuisti opera omnia Vitæ, omnium excellentissimæ & novissimæ. Quibus dictis, amplectens ego, dextra extensa, hunc Juschamin. eumque interrogans, & de creaturis lucis sciscitans, dixi: tibi concessi potestatem magnæ vocis Vitæ, ex qua innocentiam acce-

pisti, concessi tibi potestatem patefactionis, veritatis, & primæ originis, quæ omnis generationis principium fuit: Prima creatione quis ille vir qui exstitit, quis ille qui exstitit vir, & quis ille, per quem exstitit, quicquid vitiosum & mendosum sit? Quibus auditis, Juschamin, corde suo de fulcro dejecto, respondit: prima creatione non exstitit, quod vitiosum & mendosum sit, neque secunda creatione exstitit, quod omne malum sit, & tertia creatione commodatus fuit splendor, qui omnibus Geniis superest; quarta autem creatione ego Juschamin exstiti, ego Juschamin, cujus ope, quod vitiosum & mendosum sit, exstitit. Mecum tunc loquebar: jam quem sermonem cum Juschamin confirmam? ne dicat: jam Aebel Zivo magnificentiam mihi sustulit. Itaque ei dixi: pater tuus plurimam splendoris, sceptrâ omnia collustrantis, tibi disposuit. Sedens tu quamlibet bonam familiam illustres: accedens tu etiam nos tuo splendore eximio tuaque luce infinita illustres. Ad te ex domo Vitæ Primæ, summæ veni. Iter posthæc intendi, donec usque ad domum Vitæ Abatur pervenirem. Abatur vero, me viso, desiliens de throno suo surrexit, desiliens surrexit de suo throno, atque mecum Aebel Zivo hunc sermonem habuit: heu! qui ad me non veniret, ille ad me venit. Tibi, Aebel Zivo, summa Vita benedixit. Aeones Semiri te confirmarunt. Colloquens deinde ego cum Abatur Genio, et rogans, ut in suo throno quiete sederet, dixi: veritas medicina est tua bona, sermonis quem contuleris curam habe. Profectus ego posthæc ad Fetahil perveni. Qui Fetahil item, me viso, desiliens de suo throno surrexit, desiliens surrexit de suo throno, atque mecum Aebel Zivo hunc sermonem habuit: te, germen in æthere

adultum, quis vocavit & amandavit? Respondi: me Vita summa huc vocavit, me Eminentissimi confirmarunt. Quem quoque Fetahil Genium interrogavi: cur non assignata fuit domui Vitæ summæ tua precatio, nec lucens in loco lucis tua imago? cur tibi Vita summa non benedixit, aut thesaurum non tollendum dedit? Respondit: quid surgam, me summittam, Vitamque summam celebrem? quoniam bonitas mea ipsi non accepta est. Quo dicto, Fetahil sibi lamentans & flens, lamentans & flens sibi sedit, diploma ad Septem Stellares scripsit: congregatis Fascinatoribus, coactaque Cohorte lapsa, Cohorte lapsa coacta, eaque diligenter observatura, quo discordiam injiceret. At Aebel Zivo, hæc videns, consedit, & epistolam ad Abatur finxit. Sic & Abatur abiens, cum 400,000 myriadibus Geniorum, qui cum eo venerant, consedit, & Genius hic epistolam ad Juschamin, filium Regum, finxit. Sed Juschamin, filius Regum, cum, baculo aquæ vivæ sua manu prehenso, baculo illo prehenso sua manu, Fascinatores & Cacoðæmones videret, magnum gladium, quo Fascinatores occiderentur, sumsit, & iter ingressus Juschamin, hic filius Regum, ad Aebel Zivo se contulit, dicens: da hoc, ut gladio hoc magno Genium Fetahil percutiam, hoc gladio de throno deturbem, & clava cædens, caput ejus diffindam, baculoque magno percutiens, ignem horum ardentem extinguam. Dixit Aebel Zivo: quiesce, Juschamin, nate Regum: Vita summa bonitate acquiescit. Quod vero cum Vitâ Prima audivisset, cognita Genii Aebel Zivo stultitiâ, finxit epistolam, & Kuscho (Veritatem) ad domum lapsam misit. Qua aperta & lecta, Fetahil sibi præstitam a Vita Prima benignitatem perspexit. Misit

hæc vocem adversus Fascinatores, Cohortemque lapsam dissipavit, dicens: caveto jam, Aebel Zivo, stultitiæ tuæ hoc omne est. Surrexere tum Aebel Zivo, Abatur, Juschamin, Geniique omnes, qui consistentes cum Fetabil in ejus habitaculo sermonem hunc habuere: savis est odor Aeonis, in quantum odor tuus savis est, Aeon gravissime. Incunda est claritudo Vitæ summæ, atque Vitæ maximæ doctrina. Quibus Aebel Geniis respondit: quam illustris splendor, ac nitens vestra facies, Genii, fratres mei, quam præstans vestra claritudo, quem locus, quem Domini tenent, vestraque gloria infinita? Memoranda Vita, quæ pura: & purus vir, qui illuc abiit. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara Cum abiret Behiro (Electus), quem Vita ex alto vocaverat, cernentes id sua mente Genii, qui sapientia Dominorum imbuti, suoque in habitaculo sedentes, thesaurum eximium custodiebant, dixere: surgite, eamus ad Nuntium Vitæ, de rebus, quæ velit, dicturi. Patefaciamus ei sermonem vivum, cujus gnari sunt Spectati beneficentia, atque de Aeonibus mitibus, de baptismo Vitæ, cujus ope conformati fuerunt, dicturi nos, per Regem lucis, qui Geniis suum nomen non patefecit, eum adjuremus, per myrtum antiqui odoris, ex qua illi coronam texunt, adjuremus, dicentes: surge, eamus ad fornicem contentum Vitæ Juschamin, ad opera, quæ vitiosa fecit, ipsique dissensionem, quæ ante pedes Magnatum mota fuit, patefaciamus. Quo dicto, voceque ad domum Magnatum ascendente, ex Jordano 550,000 Genii ad Nuntium Vitæ ierunt, ex terra candida, pura, 444,000 Genii ad Nuntium Vitæ ierunt, & ex inferiori parte throni, qui Regis Geniorum erat, 660,000 Genii

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

ad Nuntium Vitæ ierunt, interrogantes: te cur Rex lucis vocavit, regemque in æthere constituit? Non petis domum *vsq* Juschamin, nec ejus opera a capite ad calcem adornaas. Tamen ille Juschamin sciat, vim Vitæ meliorem esse vi peritura, Genium lucis meliorem filiis apostatæ Buro, candorem Vitæ meliorem candore Malorum perditorum. Sumstisti jam honestatem, & ante pedes Magnatum misisti: sumstisti Aeonas mites, & in corpora caduca effudisti: sumstisti odorifera, & in fabricam caducam effudisti, & quidem cumulatim, scilicet myrtum acervatim misisti, qua, quod vitiosum & mendosum est, fecisti: sesamum altum misisti, quo, omne quod malum est, fecisti: oculum vaccæ misisti, quo omne, quod malum est, fecisti: narcissum, myrtum, & amaracum, quæ res ex terra Tarvan pura proveniunt, misisti, quibus rebus, narcisso, myrto & amaraco scabiem effecisti: milium purum, cujus odor ex inferiori parte throni Regis Geniorum venit, misisti, quo milio puro, quod vitiosum & mendosum est, fecisti: projecisti odorifera omnis generis & speciei, projecisti odorifera in animas eorum, qui omne, quod malum est, faciunt: cepisti thesaurum Vitæ, & in terram perituram misisti: cepisti sermonem Vitæ, & in sermonem perditorum fecisti: cepisti margaritam puram, & viris dedisti, qui carne & sanguine ficti, te sapientiæ Dominorum, vocique ex alto missæ præfererunt, te operibus lucis, & dictioni thesauri adornati præfererunt. Jam, & ubi omnibus operibus, quibus quod vitiosum & mendosum factum est, te præfererant, sumtam Vitæ vocem in vocem perituram misisti, sumtum Vitæ sermonem in sermonem perditorum misisti, fusam precessionem in vocem perituram misisti, sumtam margaritam puram inter perditos misisti, sumstisti

vocem Vitæ, cui non imperitent perditæ, cui perditæ non impe-
 ritent, & quam femina menstruata non contingat. Quo audito,
 Nuntius Vitæ desiliens de throno surrexit, desiliens surrexit de
 throno, vocemque ad Aebel Zivo mittens, dixit: desili tuo
 throno, vocemque ad Juschamin profer, dicens: sume marga-
 ritam puram, eamque ascendens dispone, ita vero, ut ne Spe-
 ctati beneficentia intelligant, vim fabricæ mundanæ sic
 sublata esse, sed putent, illius imperium ipsis futurum,
 nec fore, ut familia Vitæ ex mundo abscindatur. Dic ei: cui
 usui corpus sine anima? quod simile vasi, cui nitor deest.
 Cui usui vites lætæ, quarum odor snavis non est? A Rege
 summo lucis vox hæc jam ad Nuntium Vitæ missa: cur vo-
 luit Juschamin scire, vocem Vitæ sic sublata fuisse? cur
 voluit Aebel Zivo scire, thesaurum Vitæ sic sublatum fuisse.
 Quo audito, Nuntius Vitæ desiliens de throno surrexit, desiliens
 surrexit de throno, & indutis 61 vestibus splendoris, lucis, &
 gloriæ, & instructus sapientia Dominorum, thesauro Vitæ, quem
 Patres ei dederant, instructus hac Dominorum sapientia, ad Ju-
 schamin se contulit, & super fornice domus suæ consistens,
 splendore ejus dimidium textit, splendore textit ejus dimidium.
 Quo autem factò, strepitus in fabrica ista commotus fuit, stre-
 pitus commotus fuit in ista fabrica, Septem Stellares in faciem
 Procubueræ, terra vehementer concussa fuit, firmamentum ut
 storea convolutum, & fluitans huc, illuc infra thronum Abatu-
 ri Aqua nigra, splendore Nuntii Vitæ conspecto, in faciem pro-
 strata cecidit. Septem Stellares jam Fetahil Genium ita
 allocuti sunt: quid fabricam mundi custodiamus? cujus
 pars dimidia nobis sublata est. Quibus Fetahil Genius respondit:

قَدْ نَهَيْتُ عَنْهُ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ إِنَّهُم لَمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَحْمِلْ غَضَبَ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
 مِنْ غَيْرِ إِيمَانٍ فَهُوَ مُتَصَدِّقٌ بِمَا عَصَى وَالَّذِي كَفَرَ
 بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَأَنَّ لَاحِقَ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ
 الْجَنَّاتِ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ
 بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ
 الْجَنَّاتِ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ
 بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ
 الْجَنَّاتِ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ
 بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ
 الْجَنَّاتِ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ
 بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ

*). Prætermissum انبأ.

quis mediam ejus partem vobis sustulit? Splendorem ego non vidi, neque illam speciem, mundo præstantem & excellentem, perspexi. Quo dicto, prostratus hic in faciem cecidit, iterum dicens: ego in vinculis sedeo. Juschamin fabricæ mundanæ custodem constituatis, eumque operibus, quibus quod vitiosum & mendosum effeci, præficiatis. Abatur evasit bilanx, ex fæcibus pulchritudinem producturus. Quæ cum Fetahil dixisset, Juschamin de throno surrexit, surrexit Juschamin de throno, & 61 vincula Fetahili injecit. Irascens vero suis in vinculis Fetahil, patremque suum Abatur invocans, dixit: quid a me petit Juschamin? quia mihi vincula injecit. Tristitiam in mundo Nuntius Vitæ reliquit. Quid a me petitis? Me præcipitastis de meo throno, de meo throno me præcipitastis, meumque cor de suo fulcro dejecistis. Quo dicto, illius vox in domum Magnatum ascendit. Qui tunc Magnates de suis thronis surgentes, Nuntio Vitæ dixerunt: cur tuo splendore in mundo te magnificum præbuisti? qui, tristitia ibi relicta, inter Genios tumultum immisisti. Jam vero, ut magnifice sic egisti, Juschamin Genium, dextrâ tuâ suæ dextræ immissa, adjuræ per coronam Magnatum, adjura per unicum nomen Regis lucis, adjura per te ipsum, adjura etiam Aebel Zivo, i, descende in locum caliginis, atque opera, quæ hujus mundi dissipasti, restaura. Dicas illi: ne fiat, ut noscat Sol, cujus splendor divinus tam late imperat, ne fiat, ut noscat Luna, cujus nitor suo caractere a deo distinctus est, ne fiat, ut noscat Fetahil, animam sic lapsam, sic lapsam animam in corpore fuisse, in eoque sanguinem ita sonare. Dicas: fac, Juschamin Bar Gu-ro, ut Fetahil audiat, sustine fulcro suum cor, solve ejus

vincula, ut ne sit in suo corde, quod vitiosum & mendosum fuerit. Quibus auditis, Juschamin Vitam summam adorans celebravit, Vitamque summam ubi celebraverat, abiit, & cum Fetahil, solutis ejus vinculis, ita collocutus est: bonus tibi creditit. Tuum splendorem vidi. Nec tui per omnes dies, ne unam quidem horam, oblivisemur, aut ex animo nostro to missum faciemus, neque cor nostrum remoramur, aut animæ tuæ in mundo claudentur. Fetahil tum hæc audiens, suumque cor fulcro sustinens, voce pura hunc Juschamin allocutus est: quatenus tristitiam in hunc mundum Nuntius Vitæ immisit, quid a me petis? Vincula mihi injecisti. His auditis, Nuntius Vitæ, dissensionem inter Fetahil & Juschamin exstitisse, cognovit. Qui itaque Genium Aebel Zivo vocatum & instructum ad generationes misit, dicens: fac diligenter, ut Juschamin audiat, æque ac cor Fetahilis fulcro sustenta. Profectus tum ego Aebel Zivo ad domum Genii Juschamin perveni, & sub meum ad ejus domum adventum dixi: cur non præceptum Dominorum percepisti, & vincula Fetahilis non missa fecisti? Quo audito, Juschamin cognovit, me arcanum, quod in voto fuerat, ipsi patefecisse. Profectus posthæc ego ad domum Fetahilis perveni. Qui autem, me viso, desiliens de throno surrexit, desiliens surrexit de throno, & me Aebel Zivo ita allocutus est: venit, venit splendor, eoque in fabrica mundi orto, fabrica hæc tota magnopere luxit, & quidem in quovis suo angulo luxit. Quomodo etiam Nasaræi, voce Vitæ audita, magnopere gavisii sunt, dicentes: quam jucunda vox Vitæ, quæ progressa, & ex loco Lucis pronuntiata nobis fuit! Quæ cum ego Aebel Zivo audissem, ipsi, quomodo Acones eximii

apprecari solent, fausta quavis apprecans, dixi: quiesce, sile, tūm arcanum in hoc mundo aperui, iam tūm nomen in tua sede custodi. Dixi explicite de thesauro eleganti. Perorans quoque explicite dicam de omni re, explicite dicam de Spectatis beneficentia viris, carne & sanguine fideis, explicite dicam de omni re, explicite dicturus Discipulis, qui verbi Vitæ memores fuerint, his verbis: ingravescente adversus vos malitia, & indignatione mota, probrisque jactis, ecce Leonem vos de throno præcipitem dejiciatis, ecce Genio Fetahil maledicetis. Cui etiam, cum portionem a Vita peteret, eam hæc ipsi non dedit, atque nullâ fabricæ mundanæ portione ei tributa, nec ipsum rei cuidam præfecit. Qui autem Genio Fetahil maledixerit, oppressio magna ei imminet: & qui eum throno deturbaverit, judicium de eo dicetur. Cohibui posthæc observans illius operæ, neque, quod vitiosum & mendosum sit, per ea fieri permisi. Stabilite suo fulcro cor Fetahilis, ne ipsi, quod vitiosum & mendosum sit, in mentem veniat. Profectus ego deinceps ad domum Abaturi perveni. Qui, meo splendore viso, desiliens de throno surroxit, desiliens surrexit de throno, & me Aebel Zivo allocutus est: unde vox hæc Vitæ savis & grata est? quâ Genii lucis loquuntur. Profectus ego ad domum Juschaminis perveni. Qui, meo splendore viso, desiliens de throno surroxit, desiliens surrexit de throno, prudens ille sapientiæ Dominorum & doctrinæ Vitæ, quam hæc ei dederat. Sumsi tum odorifera, & aquæ Jordani immiscui. Meum vero in conspectum ille venit, & ex iis, quæ sumseram, odoriferis coronam mihi sempiternam composuit, me Aebel Zivo ita alloquens: te, germen in æthere natum, quis provocavit &

confirmavit? Respondj: provocavit me Vita summa, heic me Spectati beneficentia confirmarunt, ad dextram Nuntii Vitæ thronum apud Juschamin mihi posuerunt, ideo quod, cui mundo Nuntius Vitæ splendorem discernens paraverat, in eo aquam Vitæ præstantem & infinitam, non vitiosam & mendosam, aut mendis vitis que obnoxiam, paravi. Et, instituto ulterius a capite ad calcem colloquio, dixi: precibus a Vita summa peto, peto a te, Vita maxima, precibus a Vita summa peto, ut mihi gloriam vestram disponatis. Proponatis Dominis, ut cor Juschaminis suo fulcro sustineam, ne ille dicat: magnificentiam mihi Aebel Zivo sustulit. Quo audito, Vita summa plurimum roboris mihi misit, dicens: i, &, sermone cum Juschamin diligenter habito, cor illius suo fulcro sustine; ne ille dicat: magnificentiam mihi Aebel Zivo sustulit. Audiens hæc a Vita, meo parente, & potestatem dicendi, quomodo factum esset, nactus, voce mea purè cum Juschamin ita collocutus sum: montes splendoris tibi benedixerunt, colles lucis te stabilierunt, benedixit tibi terra lucis, tibi que hospitium elegans constituit, qui Geniorum tuorum fratrum felicissimus, creaturas lucis omnes apte dispones. Quo colloquio cum Juschamin habito, ad meum parentem me contuli. Sed, me abeunte, cum meum splendorem Nuntius Vitæ videret, vocem Geniis, cui etiam a capite ad calcem illi responderunt, misit, dicens: adventit Aebel Genius, quomodo abit Schetel ad domum Discipulorum, sui amantium, qui, audita Genii Anusch voce, Vitam maximam adorant, Vitamque summam in sempiternum celebrant. Surrexerunt vero hi Genii de suis thronis, me suo baptismo baptizarunt, suaque voce mira

confirmarunt, accedente etiam ad me Schetel Genio, mihi que Aebel Zivo verba faciente: luceat tuum integumentum, tuaque forma apud tuum parentem, Dominum celsitudinis, magni fiat. Atque, contexta mihi corona pura, ab omni abominabili me servatura, me iidem in sua sede collocarunt. Nec minus, ut ipsi lux nostra a principio per vocem Vitæ fuerunt, meum nomen per locum lucis explicuerunt. Memoranda Vita, quæ pura: & purus vir, qui illuc abiit. Finis.

Altera illa confabulatio & commentatio: cum abiret Electus purus Vitæ, quem Vita ex alto advocaverat.

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara. Ego, qui plantatus diligenter fui, in mundum venio. Mihi autem, quem Vita gravissima in gratiam mundi plantaverat, hæc dixit: surge, surge, bone, descende ad generationem mundi, contende illuc ad Filios pacis, a quibus quod vitiosum accidit, a quibus accidit quod vitiosum, & a quibus quod vitiosum & mendosum est accidit, & a quibus in mundo tumultus existit. Nuntius tum Vitæ Electis, quos ipse elegerat, dixit: date mihi malleum splendoris, ut fabricam mundi ejusque filios confringam, ut mendam quamvis deleam, justumque in locum lucis eveham. Quod cum Nuntius Vitæ diceret, vox sua per omnes creaturas descendit. Tum, qui Angeli fabricam mundi condiderant, flere, incolæ, qui eam suis familiis impleverant, tremuere, manibusque composuere; ejularunt vero & fleverunt incolæ, ut mulieres. At surgens Spiritus Venereus abiit, rediit, ut puerpera; sui que filii Angeli, complodentes manibus, evellentes crines, & illachrimantes eorum parenti, generationum

Ipsi similium principi, male corruptrici, quæ Vitam non viderat, dixerunt: tristitia & dolore laboras. Unde illum huc Vita misit? Unde nos, quos procreasti, ab initio parasti? Quibus autem Novissimus respondit: Vita ex sua ira me misit. Confringetur jam fabrica mundi, corruent ac decident ejus filii, & quod eis in hoc mundo ærarium decretum fuit, ærarium dividetur. Suis vicissim filiis Spiritus peccatrix respondit: thesaurarii fabricæ caducæ a meo conspectu deleti & abduci sunt. Neque adventum Vitæ ii viderunt. Si præstigiatores estis, in cæde commoramini: si Dæmones estis, vos abscondite, ut ne videamini, si Angeli virium estis, arma sumite, neque Novissimo, obviam progresso, permittatis, ut in mundum se conferat. Spiritui peccatrici, corruptrici, cui Vita non visa fuerat, sui filii responderunt: quæ tua forma est, adversus illius splendorem, aut virtutem Viri Novissimi aliquid non valebit. Nobis robor certaminis cum eo serendi deest. Sedentes vero & ita mutuo disserentes Mali ubi audiere malleorum lucis sonum editum, percusso firmamento, firmamento cæsim hiantes, firmamentoque quasi stillatim, & in modum pluvie per terræ fructifera effusæ soluto; Spiritus, sumtis filiis, huc, illuc agitabatur, dicens: vos ab homicidis detrudam, expellam, in terram dejiciam. Splendor Nuntii Vitæ ibi solutus est. Jam in terra Malorum cum fragore tonuit. Spiritus, sumtis suis filiis, huc, illuc agitabatur, dicens: vos, mei filii, hinc procul, ab homicidis detrusos & expulsos in mare dejiciam. Splendor Nuntii Vitæ ibi solutus est. Vos jam Nuntius Vitæ occidet, & in mari Magno Erythræo ac profundo perdet. Spiritus, sumtis filiis, huc & illuc agitabatur, dicens: vos, mei filii,

hic ab homicidis detrusos & expulsos dejiciam. Robur Nuntii Vitæ ibi solutum est. Sumpsit Spiritus tum suos filios, eosque in hiatus firmamenti detrusit. At, sedentibus disserentibusque his Malis, volavit Vir novissimus & advenit, volavit & advenit Vir novissimus, cursor, quem Vita miserat. Tonuit iterum cum fragore in terra Malorum, & quicquid in ea erat, id ejectum ac effusum fuit. Cum vero, hiante in profundum firmamento, filii Spiritus in terram cadentes, filii Spiritus cadentes in terram, præcipites in manum illos perempturi maris cœruerent, neque Spiritus mendax suos servos filios inde tollere posset; Nuntius Vitæ, qui hos mendaces cognoverat, Malis his mendacibus, in mundo commorantibus, dixit: unde vos exististis, qui in hoc mundo commoramini? Cujus potentia plantati fuistis, qui generationes ac creaturas deturpatis? Nuntio Vitæ, sceptitorum omnium vigili, hi Mali responderunt: per vitam tuam, Mantie Vitæ, ignoramus, unde existiterimus. Locus noster est locus caliginis, cui lux non inest, locus contumaciæ, cui rectum non inest, locus noster locus perturbationis, cui concinnitas non inest, locus noster locus malorum, cui boni non insunt. Malis his mendacibus, in mundo commorantibus, tum Nuntius Vitæ dixit: relinquam Malos, qui omnes mendaces sunt, sed meam vestem non relinquam, non relinquam meam vestem, quam vos deinde accedentes inter vos conficiatis. Tum illi, veste sua exuta & derelicta, in faciem suam prostrati ceciderunt, similes imperatoribus, qui ex tenebris in lucem non prodeunt, similes gregibus, qui crinibus ad genua promissis, crinibus promissis ad genua, ex deserto in oppidum non ascendunt, similes præfectis falsis, qui in

sellis fallaciæ sedentes, sedentes in sellis fallaciæ, mundum suo semine privant, similes jejunis, quorum ori jejunium injectum est. Quibus malis & mendacibus, in mundo commorantibus, idem dixit: ite, estote similes patri vestro, natu maximo, peremto, in tenebras projecto, peremto, projecto in tenebras, quem adgressus Veneficus vicerat. Ite, estote similes Regi caliginis, qui arma adversus Nuntium Vitæ sumpsit, arma sumpsit adversus Nuntium Vitæ, quem vero victum Nuntius Vitæ in tenebras conjecit. Ite, similes estote capiti generationum, cui cetera cujusque generationis capita innuntantur, ut terræ sella illius dorso subjecta est. Ite, similes estote Domino potenti, qui ex terra oriundus, se adversus cælum instruxit, quem vero Filii pacis, Angeli donum non sumentes, occisione ferroque peremerunt, qui decepit omnes sui cultores, omnes sui cultores decepit, jejunium immisit eorum ori, jejunium ori eorum immisit, qui eis, ne suum nomen ex medio eorum tolleretur, injunxit jejunium septem dierum per menses, quo tempore & in principio belli ille occisus fuit, injunxit jejunium quatuordecim dierum, quo tempore regiam potestatem adeptus Nuntius Vitæ adversus eum prodiit, injunxit jejunium viginti & octo dierum, quo tempore cæsus eorum potens cecidit, injunxit jejunium otii, quo spiritus ex ejus corpore exiit, injunxit jejunium quindecim dierum, quo carnem probri comedit. Nuntius Vitæ tandem prædicans dixit: voci mirandæ qui attendens fidemque habens, in suo thesauro & verbo perstiterit, in suo thesauro perstiterit & in suo verbo, ascendens ille locum lucis videbit. Qui mali vicissim coronati decubuerint, ii quantumvis in jejunio sedentes, locum lucis

non videbunt, verum jejuni & jejuntrices ad incendia ignis delabentur. Vita pura. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Honorandâ lux præclara. Præco Vitæ prædicat, Præco Vitæ maximæ, præco Vitæ prædicat: quilibet sibi ipsi animum intendant. Beatus, qui se ipsum noscit, & qui cor suum sui architectum habet. Beati justî, qui ascendent, locum lucis visuri. Væ ei, qui dans aliis consilia, sibi ipsi non dat. Væ ei, qui facit, ut alii viam ineant, quam ipse non ingreditur; viam vero, quam non ingreditur ipse, qui perrexerit, is non pervertetur. Væ ædificatori, qui non sibi ædem ædificat. Væ oculorum hebetudini: cui miseri, mundum non videntes, non sufficiunt. Væ ventri grandi, qui venter, quantumvis edêrit, non impletur. Væ duabus linguis, quæ duo judicia de una eademque re reddunt. Væ magistris, qui docentes non discunt. Væ stultis animi simplicis, qui vindicti sua stultitia tenentur. Væ sapienti, ex cujus sapientia nihil commodi percipitur. Væ imperatoribus, quibus imperare permisum est, qui vero opera honesta non faciunt. Cadent hi in ignem ardentem; quippe qui carbones suis manibus effingentes, suis labiis incendia suscitant. Væ cordi pravo. male consulenti, consulenti male; quia consumendum consummatione mundi, consummatione mundi consumendum, haud locum lucis videbit. Beatus, qui bene facit; væ ei, qui male facit. Beatus, qui bene facit; væ væ ei pronuntiandum, qui male facit. Væ ei, qui quod bonum ei suppetit, aliis non tribuit. Qui vero alius mercedem stipemve in suum usum vertit, illius opera, non permanens, peribunt, illius opera peribunt,

non permansura, neque, cui insistat, via ei supererit. Faciant vestræ manus justitiam, vestrumque cor in fide persistat. Vobis hoc fiet commeatui, fiet commeatui itineris vestri: vobis hic commeatus fiet. Ascendite, lacum lucis videte. Vita pura: & purus Nuntius Vitæ, item qui nomen ejus amat. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara. E loco lucis exiit, ex te, hospitium formosum, ex loco lucis exiit: Genius ex domo Vitæ me comitatus est: Genius, qui apud me fuit, ex Vita summa fuit. Qui nucem aquæ Vitæ manu prehendit, prehendit: nux vero, quam manu prehenderat, & quæ me comitabatur, ea tota semper frondosa: mihiq; inde concionea dedit, & precatione me implevit. Secunda vice cum inde mihi daret, cor meum, quod doluit, voluptati se dedit, cor meum voluptati se dedit, quod doluit. meaque anima, quæ alienata, se explicuit. Tertia vice cum inde mihi daret, oculos mihi disposuit in meo capite, oculisque, quos mihi disposuerat, vidi & sciscitatus sum meum patrem, vidi meum patrem, meumque patrem sciscitans, interrogavi, propositis tribus quæstionibus. Scilicet interrogavi de mansuetudine, cui contumacia non inest, interrogavi de corde magno, quod magna, parva perfert, interrogavi de viis stratis, quibus conscendere ac videre locum lucis licet. Memoranda Vita pura: & purus vir, qui illuc contendit. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara. Quis veniat, quis mihi dicat, quis notum mihi faciat, quis mihi explicet, quis veniat, & quis mihi dicat: in terra lucis quis

fuerit, quis fuerit in terra lucis, illo, quis major natu, quis
 prior, quis perfecte noscat Vitam, Vitam noscat? Me ita sci-
 scitantem Vita plane cognovit, et dixit: in terra lucis Vita
 fuit, Vita fuit in terra lucis, ex Vita Aqua exstitit, ex Vita
 exstitit aqua, ex aqua splendor exstitit, ex splendore lux existi-
 tit, ex luce Genii exstiterunt, ex luce exstiterunt Genii, qui
 stantes Vitam celebrant. Vir bonus, pro magno robore &
 splendore Vitæ, quem Vita mihi dederat, & pro commentatio-
 ne sua & explicatione, qua pacificos ex animo fovet, vir ille
 bonus, qui huc ad me accessit, ut mihi diceret, cur do-
 mus, in qua ego commorans, mihi contigisset, ut mihi diceret,
 quis eam, in qua Septem Stellares commorantes, condidisset,
 ut mihi diceret, unde hi exstissent, ita dixit: tibi, & cui-
 cumque ex animo justo ac fideli explicate hoc dico: neque tu
 hinc exstitisti, neque tua stirps ex mundo fuit. In qua domo
 commoraris, hanc domum Vita non condidit. Et, qui in ea
 commorantur, Septem Stellares, in terram lucis non ascen-
 dent. Cole tu & celebra locum, unde venisti, ut & celebra
 Spectatum beneficentia, qui verbum tuo ori accommodavit.
 Concionare, Septemque Stellares, quorum turpitude crea-
 turis immissa fuit, supplanta. Memoranda Vita pura: & pu-
 rus vir, qui illuc abiit. *Finis.*

Custos sum terræ Tarvan puræ, filius Domini Nebat, sum
 filius Domini Nebat, cui ex duobus Montibus puris origo. Ve-
 stitus ego splendore puro, qui ex 360 Jordanis altissimis ter-
 ræ lucis plantatus fui. Forma mea est forma Genii Javar
 Zivo, ex loco secreto plantati, quem Anono (Nubes) plan-

taverat: & hæc, quæ ex caligine non orta, non orta ex caligine fuit, nihil vitiosi & mendosi, nihil detrimenti, a Vita Secunda illati, habet. Vita me vocavit, stabilivit, instruxit, amandavit, mihi socios adjunxit, mihi scientia singulares Genios apposuit, me terræ Tarvan puræ, aut omni, quo mecum ea colloquatur, sermoni secreto præfecit, mihi Tarvan puram, ex terra Juschaminis natam, explicuit, mihi terram Ajar, ejusque Ajar pretiosæ Regem, a quo plantatus fui, explicuit, terram Ajar, terra Tarvan pura antiquiorem, explicuit, mihi terram Domini Nesab, item gloriam magnificentiæ puræ, quæ plantata ex Jordano fuit, atque sedem, quam ille inhabitavit, Geniosque, cum veste formosa sedentes, explicuit, mihi arcana magna lucis, quæ sub throno Regis terræ Ajar versantur, explicuit, atque me armatura, ne in me contumaces peccarent, accinxit. Veniens autem ego in mundum terræ Vitæ Securæ, cui quod vitiosum & mendosum debetur, voce Vitæ pronuntiata, plantavi Dominorum plantam, plantam Dominorum plantavi, electos discreti, quos elegeram, singulos erudi, & quod bonum explicans, eorum oculos illuminavi, locum, quem Domini tenent, eis explicavi, per radiantes homilias, concionesque secretas, precationem gratiarumque actionem, ad nos pertinentem, docui, de jure Vitæ disserui, eosque, doctrinâ Vitæ proposita, illuminavi scientia præstanti & infinita, illuminatisque hac scientia formam, ex loco secreto generatam, ostendi. Ad hæc Electi, ægro eorum animo jam hilari, & per præconem prædicantes hi Electi, quos adversus Superbos vanos firmavi, prædicantes inquam per præconem, cœtum sempiternum congregarunt, prædicantes per præconem, qui jacentes excitavit &

erexit, veritatem in fabrica mundi stabilierunt, & stabilitas hac in ista fabrica, latera sua mutuo præcingentes, præcingentes latera sua mutuo, suam in mundo stationem munierunt. Et, cum illi latera sua mutuo præcingentes, opera Septem Stellarium non fecerint, non fecerint opera Septem Stellarium, nec eorum forma deprimetur. Quos vero Spiritus videns, manu capiti injecta, manu injecta capiti, comaque in capite destructa, Spiritus impie filios suos primogenitos sic alloquebatur: venite, venite, mei filii primogeniti, & quod vobis dicam, audite. Nos, ego & vos, dira his imprecabimur, injiciemus adulteria, quæ libidinem ignemque in hoc mundo relinquent, quorumque ope valum ac incendium faciemus, custodias instituemus, parabimus arma, quibus totum mundum Messias labefaciet, basi animarum sublata & particulatim distracta, vocabit ope præconis Discipulos, quibus tradet nostram disciplinam, nostram disciplinam tradet, nostra opera commendabit, libidinosas epulas in mundum introducet, vocem Vitæ detinens, mundo eam tollet, & prædicans, pro charactere Vitæ & baptismo, quo in Jordano baptizatus quisque fuit, baptismum probri instituet, Messias hic vanus denegabit patefactionem veri, scaturiginem in sanctimoniam sui ritus per mundum instituet, orbique inde capto omni ignem injiciet, quo autem ardente filios magnæ familiæ Vitæ, qui nos celebrant, persequetur, omnibusque Nazaræis, in nostrum cœtum congregatis, loco stipis, in perpetuum eis erogandæ, contumeliam verborum & persecutionem in mundo tribuet. At, Septem Stellaribus sic stantibus & consultantibus, Nehat bar Juhano ex corpore exiit, Electus hic exiit ex corpore, & itinere in Aetherem suscepto, expeditus ille Genius, donec ad custodiam Spiritus

perveniret, contendit. Spiritus, hoc viso, de suo throno precubuit, & custodibus, hoc viso, flagrum de suis manibus, ut etiam tintinnaculis tintinnabulum cecidit. Constrictæ jam præstigæ Spiritus, & opera illius particulatim dissipata fuerunt. Spiritusque Venereus Spectatum beneficentiâ sic alloquebatur: venisti ex orbe; quo autem loci tuum iter tendit? Quis tui custos? Quis te ex mundo eduxit? In quo tua fiducia posita? Quis tui servator? In quo loco habitasti? domus, quæ mihi culta, ea etiam tibi sedes. Tamen in mundo nullum de nostris operibus fecisti, neque summis te gessisti. Sic probro nobis nobis factus es: sic nostram lasciviam evasisti: sic nostrum æstam & fervorem evasisti: sic nostrum ignem & incendium evasisti. Quis a caligine, quam in mundo reliquimus, te liberavit? Quis dominus tuus fuit? Quis tui plantator? Quo loco tuus socius, vir ille purus, qui tuus nutritor fuit? Advolavit, Spiritu sic stante & loquente, & advenit ille Socius, advenit ille Socius purus, qui oblocutus voce jussit, qui oblocutus jussit voce, ut meum tor in suo fulcro quiesceret. Namrus, mater mundi, tum interrogavit: quis creator tuus fuit? Ascendi tum in lucem, mecum cogitans, e luce me plantatum fuisse. Atque ad creaturas lucis meum iter ferebat. Cessans inde hæc a voce, consedit, flagelloque ex sua manu cadente, dixit: præter te, Genie, ascendet in lucem nemo, nemo in lucem ascendet ex hoc mundo. Non ascendent, locum lucis visuri, non ascendent Nasaræi, integumento perverso induti: non ascendent Nasaræi, qui opes & divitias obtestantes, obtestantes opes & divitias, nomen Genii Javar non commemorant, non commemorant nomen Genii Javar, qui non

mercedem stipemve erogant, non erogant mercedem stipemve, quorum plagæ non sanabuntur, quorum non sanabuntur plagæ; sed qui illam utramque in lasciviam, adulterium, corruptionem & fornicationem conferunt, conferunt in corruptionem & fornicationem, ii septem plagis percutientur, percutientur septem plagis, in custodias Septem Stellarium casuri. Animæ omnes, quæ male fecerint, ut capillus capitis macrescent. Nomen Vitæ qui denegaverit, mortem secundam obibit, obibit mortem secundam: & obscurata sua forma non illucescet. Spiritus, hoc dicto, & splendore puri Javar illucescente, splendore illucescente hujus Javar, decidit de throno, de throno decidit. Effudit deinde ille Socius malleum splendoris, eoque percussit, effusoque malleo splendoris & ictu per eum dato, Spiritum in probra suæ animæ fundens coniecit, Spiritum coniecit in probra suæ animæ: præcipitante tum se Spiritu in mare magnum Erythræum, in hoc mare se præcipitante, nec verbo, quod illi Socio diceret, ipsi tum superstitæ. Sustulit me posthæc ille Socius per septem vocabula occulta, meque evehit coram meo patre constituit, suo baptismo baptizavit, suo verbo firmavit, firmavit suo verbo, obsignavit puro signo, stolaque splendoris præclari & infiniti vestivit, coronam puram, & apud eum lucentem, mihi imposuit, tiara, quæ ex terra Ajar plantata, plantata ex terra Ajar, plus splendore solis in sempiternum lucet, me obtexit, atque in habitaculis secretis, patri meo Johanni, egresso e mundo, cultis, me collocavit. Vidi tum Dominorum speciem, in Ajar præstantem & excellentem, vidi lucem summam, vidi sceptrum eximium, vidi Aebel Zivo potentem, qui me a re abominabili liberaverat, me a vigiliis, quas Septem Stellares

in mundo pararunt, liberaverat, jam vero mihi speciem Domī-
 norum indicavit, vitem præstantem mihi explicuit, Schar vitem
 maximam Vitæ in sede thesaurarii Juro explicuit, creaturas
 lucis apte dispositas adjunxit, atque in habitaculo, quale suum
 erat, me collocavit, dicens: omnes animæ, ab hac desolatione
 digressæ, loco lucis eæ dignæ. Et quælibet anima, sic inde dī-
 gressa, in tua sede habitabit. Vita pura. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Honeranda lux præclara. Ge-
 nius extrinsecus prædicans, Adamumque virum erudiens, Ada-
 mo dixit: ne cuncteris, ne jaceas, quo nec illius, quod tuus
 Dominus tibi præcepit, obliviscaris, nec filius i. e. incola fa-
 bricæ mundanæ reus voceris, nec coronas svavitatis ames,
 nec tibi femina libidinosa placeat, nec aromata ames, nec amo-
 res noctis licitos aboleas, nec umbracula fraudis aut mini-
 sterium libidinosæ mulieris ames, nec cupidinem locumque
 ambrosium fallacis mulieris ames, nec bibas & inebriaris,
 nec tui domini ex animo obfiviscaris. Tuo ingressu, exitu vi-
 deas, quid tuo Domino dicendum sit: tuo habitu, adventu vi-
 deas, quid tuo Domino dicendum sit: tua sessione & statione
 videas, quid tuo Domino dicendum sit: tua quiete & cubatione
 videas, quid tuo Domino dicendum sit. Ne dicas: filius sum
 primogenitus, quicquid fecero, nihil stulti ei inest. Vide,
 Adam, quicquid mundanum sit, id esse, tanquam non esset, &
 quicquid tale sit, quale non esset, in eo tibi fiducia ne posita
 sit. Rectifica recteque colloca bifances, ex millibus elige
 unum, elige unum ex millibus, ex duobus millibus elige, ex
 decem millibus *). Corona svavitatis & pulchritudo femina-

*) Quædam h. l. prætermissa.

اذ لا توتى جب بالذات دليلا صحتها ^{بالتصريح} بل كما قلنا
 دليلا صحتها خذوا منها اثباتا جب بالذات جب انما هو
 ان لا يمتنع نفيها من صحتها بل لا يمتنع انما يمتنع
 نفيها من انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع
 انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع
 انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع
 انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع
 انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع

فلا يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع
 انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع
 انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع
 انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع
 انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع
 انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع
 انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع
 انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع
 انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع انما يمتنع

rum peribunt: quæ utraque, quasi non exstisset, futura. Peribunt aromata, cupidinesque noctis finiuntur: peribunt omnia opera, consumerentur, & quasi non exstissent, ea fient. Adam hæc audiens, suo animo vacillavit, & lacrimans Genio Vitæ dixit: vobis perspectum, ita esse. Quare itaque me fustum ex meo loco misistis in corpus fœtidum, in corpus fœtidum me misistis, & fudistis in ignem peredentem, in ignem peredentem fudistis, cujus fœtor indies ascendit? Respondit: compesce, compesce tuam vocem, Adam, princeps omnis generationis. Mundum, qui pro certo existet, abolere nemo poterit. Surge, adora Dominos, & mentem adverte, ut sit tibi Vita redemptioni, Vita redemptioni tibi sit, & ascendas, locum lucis visurus. Vita pura. Finis.

Vox hæc Nuntii Vitæ: qui prædicans sui amantes sic explicite allocutus est: summittite, mei electi, cor vestrum, advertite, lavate, abluite, atque per justitiam recreate vestrum animum. Opes mundi ne ametis: quas quæ viderint & amaverint creaturæ, quas quæ viderint creaturæ & amaverint, æstu sui cursus præcipites ibunt. Amate, mei electi, justitiam & beneficentiam: quibus virtutibus per mare propositus trajectus, quibus per mare trajectus propositus est: quarumque cultores mille mille in sua ripa stantes, mille mille stantes in sua ripa, ope centum Aeonum trajectus una vice manet. Vos, justis & fideles, cor summittite. Væ autem malis & mendacibus, qui stipem erogandam oblivioni traderunt. Pernoctabunt hi dracones ad transitum, pernoctabunt ad transitum hi dracones: neque hi mali in locum lucis

ascendent. Memoranda Vita, quæ pura: & purus vir, qui il-
luc abiit. Finis.

E loco lucis exii, ex te, hospitium pulchrum, cordia ut
explorarem. Venio ad infortunatos tentatosque animos omnes,
quo spectem cor illius, cum quo verser, animumque illius,
penes quem hospiter. Qui de me cogitat, de eo cogito, qui
meum nomen memorat, ejus nomen memorabo, qui voto su-
scepto aliquid ex tellure a me petit, ejus petitioni ex loco lucis
satisfaciam: qui precatione gratiarumque actione me prose-
quitur, ipsi, quod nobile & magnificum sit, precabor. Veni &
inveni cordia justa ac fidelia. Querum ori, cum ego abessem,
nomen meum immissum fuit. Quos item collectos ad Genios,
quos Jukabar vocaverat, evexi, dicens: pacifici, jucundus vester
est odor, inter vos splendor habitat. Celebreris, mi Domine,
qui contra pacificos nihil decernis. Vita pura. Finis.

A quo die Vitam amavi, a quo die cor meum justitiam
amavit, a quo die Vitam amavi, mundo non confisus sum, patri
& matri in mundo non confisus sum, fratribus & sororibus in
mundo non confisus sum, uxori & filiis in mundo non confisus
sum, sceptro & imperio in mundo non confisus sum, vicis &
ædificiis in mundo non confisus sum, vestibis expetitis & teg-
minibus pulchris in mundo non confisus sum, facto vel facien-
do operi in mundo non confisus sum, mundo omni mundanis-
que rebus non confisus sum. Ego autem versans animo, quas
mibi generationes simul cum mundo paraveram, & ad eas con-
tendens, meum animum omnibus creaturis excellentiorem

inveni. Ascendens in montes editos, & descendens in valles profundas, meo cursu Genium Kuscho deprehendi. Progressus autem foras, deprehendi illum in confinio creaturarum stantem, & inter standum tres stelliones sua manu tenentem. Quorum stellionum cum unum sumsissem, mei oculi luce impleti sunt, alterum cum sumsissem, optime me ipsum cognovi, tertium cum sumsissem, ascendens locum lucis vidi. Celebreris, Rex lucis. Gratiae erga nos ille plenus est. Celebranda Vita Finis.

Qui superne electus & erudiens Adami filios erudit, erudit Aadmi filios, his simplicibus, nihil scientibus, dixit: creaturae simplices, vestra fiducia in quo ponatur? Ubi ad mare Erythraeum perveneritis, mare hoc quo modo Erythraeum trajicietis? Ubi ad montem caliginis perveneritis, quomodo montem caliginis transibitis? Ubi tempus vestri adscensus & discessus e corporibus advenit, qui vester commeatus, quod vestrum viaticum erit? Responderunt: ecce nostrum aurum, argentum nostrum viaticum erit: ecce nostrae opes, divitiae pretio vindicandi nostri itineris erunt: ecce sceptrum, imperium nostrum nobis subsidio erit: ecce quod factum, quod faciendum, nobis fulcro in via erit. Qui superne electus & erudiens Adami filios erudit, erudit filios Adami, his simplicibus, nihil scientibus, dixit: ne vestrum aurum, argentum vobis viatico sit, nec vestrae opes, divitiae, pretio vindicandi itineris vestri sint, nec vestrum sceptrum, imperium vobis subsidio sit, nec quod factum, vel faciendum, vobis fulcro sit. Congregatae tum creaturae & generationes in conspectum Apostoli Vitae prodierunt, dicentes:

per tuam Vitam, tuam Vitam, Apostole Vitæ, nobis arcana itineris patefacias. Quibus respondi: vestræ manns stipem erigent, cor vestrum in fide justitiæ sibi constet. Regi lucis proxi procumbatis. Plenus erga vos gratiæ erit. Hic vester comestus, hoc vestrum viaticum sit. Celebranda Vita. Finis.

Ad portam domus Vitæ Genius procubuit, & sedens commentando dixit: magister ego doctorum, informator scribarum, magister sapientium fui. Quis me implicavit? Stultus evasi. Quis me implicavit? Evasi stultus. Tamen corpori animam immisi. Ulterius dixit: quando finis mensuræ numeroque mundi futurus? quando recreabis oppressos, oppressos recreabis filios, qui liberi ab initio fuerunt, non vero sunt? recreabis filios liberos, afflictionem vero in orbe perferentes, afflictionem perferentes in orbe, eosque a manu Septem Stellarium liberatos, oppressos hos a suis oppressoribus relaxabis? Quos mundus decepit, ejusque divinitas fefellit. Celebreris, mi Domine, qui contra pacificos nihil decernis. Finis.

Hic cujus filius est? cujus sic pulchræ species, cujus sic species pulchræ, & ejus mens sic cautè in mundo est. Mali, qui ipsi libidinem injecerant, de eo sic collocuti sunt: illum, libidine ipsi immissa, apud nos in mundo detineamus, ut ejus cor detorpatum denigretur, & obliviscens ille sui Domini, quam hic commendavit, mansuetudinis obliviscatur, quo ille, contumaciâ eum occupante, viâ rectæ immemor, scæptrum nostri loci subeat. Ego autem per virtutem mei Domini mihi constans, & in celebratione mei creatoris saltum mei cordis suscipiens, non immeret illius, quam meus Dominus mihi

١١١
 ١٢٠
 ١٣٠
 ١٤٠
 ١٥٠
 ١٦٠
 ١٧٠
 ١٨٠
 ١٩٠
 ٢٠٠
 ٢١٠
 ٢٢٠
 ٢٣٠
 ٢٤٠
 ٢٥٠
 ٢٦٠
 ٢٧٠
 ٢٨٠
 ٢٩٠
 ٣٠٠
 ٣١٠
 ٣٢٠
 ٣٣٠
 ٣٤٠
 ٣٥٠
 ٣٦٠
 ٣٧٠
 ٣٨٠
 ٣٩٠
 ٤٠٠
 ٤١٠
 ٤٢٠
 ٤٣٠
 ٤٤٠
 ٤٥٠
 ٤٦٠
 ٤٧٠
 ٤٨٠
 ٤٩٠
 ٥٠٠
 ٥١٠
 ٥٢٠
 ٥٣٠
 ٥٤٠
 ٥٥٠
 ٥٦٠
 ٥٧٠
 ٥٨٠
 ٥٩٠
 ٦٠٠
 ٦١٠
 ٦٢٠
 ٦٣٠
 ٦٤٠
 ٦٥٠
 ٦٦٠
 ٦٧٠
 ٦٨٠
 ٦٩٠
 ٧٠٠
 ٧١٠
 ٧٢٠
 ٧٣٠
 ٧٤٠
 ٧٥٠
 ٧٦٠
 ٧٧٠
 ٧٨٠
 ٧٩٠
 ٨٠٠
 ٨١٠
 ٨٢٠
 ٨٣٠
 ٨٤٠
 ٨٥٠
 ٨٦٠
 ٨٧٠
 ٨٨٠
 ٨٩٠
 ٩٠٠
 ٩١٠
 ٩٢٠
 ٩٣٠
 ٩٤٠
 ٩٥٠
 ٩٦٠
 ٩٧٠
 ٩٨٠
 ٩٩٠
 ١٠٠٠

١١١
 ١٢٠
 ١٣٠
 ١٤٠
 ١٥٠
 ١٦٠
 ١٧٠
 ١٨٠
 ١٩٠
 ٢٠٠
 ٢١٠
 ٢٢٠
 ٢٣٠
 ٢٤٠
 ٢٥٠
 ٢٦٠
 ٢٧٠
 ٢٨٠
 ٢٩٠
 ٣٠٠
 ٣١٠
 ٣٢٠
 ٣٣٠
 ٣٤٠
 ٣٥٠
 ٣٦٠
 ٣٧٠
 ٣٨٠
 ٣٩٠
 ٤٠٠
 ٤١٠
 ٤٢٠
 ٤٣٠
 ٤٤٠
 ٤٥٠
 ٤٦٠
 ٤٧٠
 ٤٨٠
 ٤٩٠
 ٥٠٠
 ٥١٠
 ٥٢٠
 ٥٣٠
 ٥٤٠
 ٥٥٠
 ٥٦٠
 ٥٧٠
 ٥٨٠
 ٥٩٠
 ٦٠٠
 ٦١٠
 ٦٢٠
 ٦٣٠
 ٦٤٠
 ٦٥٠
 ٦٦٠
 ٦٧٠
 ٦٨٠
 ٦٩٠
 ٧٠٠
 ٧١٠
 ٧٢٠
 ٧٣٠
 ٧٤٠
 ٧٥٠
 ٧٦٠
 ٧٧٠
 ٧٨٠
 ٧٩٠
 ٨٠٠
 ٨١٠
 ٨٢٠
 ٨٣٠
 ٨٤٠
 ٨٥٠
 ٨٦٠
 ٨٧٠
 ٨٨٠
 ٨٩٠
 ٩٠٠
 ٩١٠
 ٩٢٠
 ٩٣٠
 ٩٤٠
 ٩٥٠
 ٩٦٠
 ٩٧٠
 ٩٨٠
 ٩٩٠
 ١٠٠٠

١١١
 ١٢٠
 ١٣٠
 ١٤٠
 ١٥٠
 ١٦٠
 ١٧٠
 ١٨٠
 ١٩٠
 ٢٠٠
 ٢١٠
 ٢٢٠
 ٢٣٠
 ٢٤٠
 ٢٥٠
 ٢٦٠
 ٢٧٠
 ٢٨٠
 ٢٩٠
 ٣٠٠
 ٣١٠
 ٣٢٠
 ٣٣٠
 ٣٤٠
 ٣٥٠
 ٣٦٠
 ٣٧٠
 ٣٨٠
 ٣٩٠
 ٤٠٠
 ٤١٠
 ٤٢٠
 ٤٣٠
 ٤٤٠
 ٤٥٠
 ٤٦٠
 ٤٧٠
 ٤٨٠
 ٤٩٠
 ٥٠٠
 ٥١٠
 ٥٢٠
 ٥٣٠
 ٥٤٠
 ٥٥٠
 ٥٦٠
 ٥٧٠
 ٥٨٠
 ٥٩٠
 ٦٠٠
 ٦١٠
 ٦٢٠
 ٦٣٠
 ٦٤٠
 ٦٥٠
 ٦٦٠
 ٦٧٠
 ٦٨٠
 ٦٩٠
 ٧٠٠
 ٧١٠
 ٧٢٠
 ٧٣٠
 ٧٤٠
 ٧٥٠
 ٧٦٠
 ٧٧٠
 ٧٨٠
 ٧٩٠
 ٨٠٠
 ٨١٠
 ٨٢٠
 ٨٣٠
 ٨٤٠
 ٨٥٠
 ٨٦٠
 ٨٧٠
 ٨٨٠
 ٨٩٠
 ٩٠٠
 ٩١٠
 ٩٢٠
 ٩٣٠
 ٩٤٠
 ٩٥٠
 ٩٦٠
 ٩٧٠
 ٩٨٠
 ٩٩٠
 ١٠٠٠

præceperat, mansuetudinis, qua nihil arrogantiae mihi assumi, non immemor mearum homiliarum concionumque, vanum carmen non cantavi, nec immemor tramitum mollium, peccatores secutus sum, verum, concione habita, malos hujus mundi supplantavi, dicens: nonne bene scitis, mali, me mundi exortem esse? Adoravi & celebravi meum Dominum, socium meum futurum. Celebranda Vita. Finis.

Kushto (Veritas), tibi testimonium dico. Ut vir quidam intelligentiam petit, ita oculi mei te spectant. Electus ille Vitæ, qui se illuc contulerat, jussit, meum cor quiescere, jussit, meam mentem gaudere, jussit, meas cogitationes suo loco consistere, jussit opificem fluentium, ut terminum fluentium mihi definiret, jussit custodem marium, ut maris trajectum mihi servaret, jussit fabricatorem montium, ut mihi viam per montes sterneret. Sic & ita præcepit sculptori imaginum, figurarum: libidinem in tuo capite obumbra. Ut etiam architecto corporum præcepit: festina, ædificium tuum perfice, festina, perfice tuum ædificium, brevi inde exhibis. mundus penitus peribit, ejus opera tollentur, exitio aurum capitum dabitur, argentum quæsitum non reperietur, obcæcabuntur cordia læta, pereunte suo cantu, rex coronam relinquet, liberique filii in captivitatem ducentur. Pacifici autem in lucem ascendent: mali vicissim heic detinebuntur. Vita pura. Finis

Omnium vocum, quas audiui, voci tuæ, filie Magnatum, respondebo. Jucunda vox suorum cœtuum, sui que sermonis vox svavis. Locus etiam, quem tenent, eximius: sua que gloria

infinita: ut etiam eorum conciones illustres & magnificæ: at-
 que, quicquid volueris, ii facturi. Ego meo loco consistens,
 consistens inquam, magna quæstione proposita, dixi: quis mihi
 dedit de illorum virtute summa, mihi inter generationes A da-
 mi fulcro futura? Quis mihi dedit de eorum potestate cle-
 menti, miro usui inter omnes generationes futura? Quis ape-
 ruit os meum, sicut illud os, quod splendorem expandit, mea-
 que labia in modum duplicis ripæ? ex quo, sicut aqua, pre-
 ces, homiliæ & conciones plenæ exeunt. Quis me sustulit in
 locum, quem illi tenent, præstantem, pulchrum, lucentem &
 collustrantem in sempiternum? Quis vestivit me illorum splen-
 dore, illorumque luce quis me texit? Quis me ad eos evexit?
 Quis meam animam in eorum habitaculo collocavit? Mihi ita
 meo loco stanti, ac sciscitanti, dederunt, dederunt de sua vir-
 tute summa, quæ mihi inter generationes A dami fulcro ex-
 stitit, dederunt mihi de sua potestate, quæ similiter nobis
 inter generationes omnes miranda existit, aperuerunt meum
 os, ut os, quod splendorem expandit, meaque labia instar du-
 plicis ripæ, quo ore, sicut aqua, preces, homiliæ, & concio-
 nes exeunt. Quis me extulit? Collocarunt apud se meam ani-
 mam in habitaculo Vitæ, loco meo futuro, quem clarum, pul-
 chrum & lucentem in sempiternum tenerem, atque me suo
 splendore vestierunt, suaque luce texerunt. Locus vero, quem
 Domini tenent, locus est, quo boni commorantur; & loco,
 quem Domini tenent, nihil, quod vitiosum & mendosum sit,
 inest, neque huic loco occidit suus sol, aut suæ lucis radii ob-
 scurantur. Vita pura. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Ego superne consisto, in verbis summi & potentissimi Aeonis, cui septem scepra, consisto. Superne cum meis Sociis consisto, indumento Dominorum clarus, virtute Geniorum lucidus. Superne cum Anono (Nube) consisto. Superne consisto cum stolis secretis, in æthere affabre collocatus. Ego verbis secretis conspicuus, concionibus adornatus præclarus, & sermone, quem ex loco lucis adduxi, illustis. Provocavi splendorem maximum, extendi septem Jordanos, & habitacula in iis constitui. Explicui doctrinam veritatemque æternam. Explicui vias summi, præstantissimi Aeonis, cujus ope per meam doctrinam religionemque Genii ascenderunt. Procumbentes hi religiose, & in æternum Vitam celebrantes: quos autem ego in suis habitaculis instauravi, quibusque scepra eximia præposui. Cum exstitisset Adam, caput generationis familiæ omnis, cum exstitisset Adam, caput generationis, parato ipsi consortio, & propagata ex eo progenie, doctrina Vitæ, multiplicata fuit, multiplicata fuit doctrina Vitæ, quæ eximia, clara, & quovis loco lucida est. Procreati etiam Spectati beneficentia: quibus mixtio mendacii non inerat, quibus non inerat mixtio mendacii, quibus non inerat effidio caliginis, quibusque odium, invidia, discordia non inerat. Sic & procreati Consecrati quieti, qui ex Quietis orti, suis verbis occultis magnifici, custodibus sibi apposis tuti, & in sua sede fetificantes, magnifice egerunt: cornu in eorum capite contexto. Distincti hi magno splendore, luceque pretiosa in loco secreto, ut & iidem virtute, veritate & scientia Genii Javar, Nuntii Vitæ, qui illuc se contulit, distincti: quorum sermone Genii, quorumque thesauro egregio Conse-

erati gavisii sunt. Sed ad portam domus Vitæ thronus Domini splendoris apte positus: & e regione sui splendoris qui ducti semperque habitati Jordani fuerunt, ii tranquillii. Ut & ibidem tria habitacula. Parique modo Septem Vites procreate, procreate Septem Vites fuerunt: quæ a Jukabar Zivo ortæ, eæque claræ sua specie, & splendore superne veniente lucentes. Splendor vero, lux, & scepra Aeonis summi, omnium primi, dederunt virtutem creaturis omnibus electis, quæ progressæ ab omnibus Vitibus jucundis, sed ab iis in conspectum Vitæ summæ digressæ, ascenderunt, & habitacula terræ lucis occuparunt, ad virtutem, veritatem, & scientiam Genii Javar, Nuntii Vitæ, qui illuc se contulit, optime eruditæ. Loquens tum Vita summa Genio Aebel Zivo dixit: abi, & Electis, in vasta solitudine versantibus, explica Nubes occultas, splendoremque passim in iis diffusum: explica eis umbracula, habitacula, Jordanos, hæc omnia passim procreata: explica eis Albumina summa, interiora, tecta, Domino celsitudinis antiquiora, antiquiora Domino celsitudinis, & quo loci se Genii contulerunt: explica eis lucem Vitæ, Nubem Domini celsitudinis, qua ille tectus est: explica eis confinia Nubis & Firum Zoto, qua ille tectus est: explica eis Nubem Petulo, quam Aebel Zivo inhabitat. Sed & hi erudiantur de tempestiva, operosa & fortunata Nube, in qua Aeon summus, magnificentissimus, & Nettsto sedent: erudiantur de Nube Jasmus, quæ Scharat Vitis, summa, secreta omnium prima, tecta est: erudiantur de strato occulto, Nube thesaurarii Jurbo, qua ille tectus est: erudiantur de Nube Tatagmur, quæ filio primogenito Juschamir data fuit: erudiantur de illa, quæ aperta & exsplendescens ex Aqua exiit, duplici Nube, quam Geniis Nesab & Anan Nesab hæc dedit;

erudiantur de illa, quæ clare & magnifice elata fuit, duplici Nube, quam Sar & Sarvan inhabitant; erudiantur de illa, quæ illucescens emittit, duplici Nube, quam Schelmaj & Nedbaji inhabitant: erudiantur de Kebar Nube, quæ puro Jamino data fuit: erudiantur de Nube Taljo Zuto, cui Nubi item Schaschkil nomen est: erudiantur de Maschkil Nube, quæ plantata Fetabili data fuit: erudiantur de precibus varii generis, in animo spectatorum beneficentia reconditis, unde hujus mundi virtus, veritas, verbum in locum suum ascenderunt, manentibus vero in orbe sæcibus. Quarum scilicet precum undecim preces domus π Ram Zivo reliquit, Anan potens viginti quatuor preces reliquit, domus Genii Javar Zivo quadraginta & quatuor preces reliquit, Javar Zivo triginta & sex reliquit. Ille vero, quem Principem virtutis & scientiæ præferant arcanis tam virtutis totius terræ, quam omnis modulaminis, quo Genii in hoc mundo suas preces, ad Vitam summam, Primam, in suo habitaculo sedentem, fusas, modulantur, ille inquam triginta preces reliquit. Sic etiam, & respectu precum, quæ mysterium summum & præceptum Aquæ, suas origines inundantis, spectant, & quas Aebel Zivo, proficiscens ad domum Abaturi, ad hunc æris principem ex mundo protulit, tales duas Princeps hic æris reliquit. Quas vero preces domus Behram definitas Adami Sociis, & quas π Tanone reliquit, tales septem reliquit. At vero si qui Benefici fuerint, quorum manus fefellerit hos, qui rudes nati caliginis sunt, eorum figura obscurata non lucebit. Quomodo & Nasaræi, qui ex suo animo sapientiam mendacii verbaque obstupescientia creaturis protulerint, ii Nasaræi mendaces magno consummar-

tionis die penitus consumentur, suo nomine e domo Vitæ exstirpato, lucemque suis oculis non videbunt. Memoranda Vita, quæ pura, ut & purus Vir, qui illuc se contulit. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Veni, affer, quod Vita nobis disposuit, sceptrum, veni cum splendore multo, præclaro, & infinito, affer præcepta arcana, ut iis erudiamur in hoc mundo, in hoc mundo iis erudiamur, celebremus Virum mei plantatorem, Vitamque summam celebremus. Quam Vita nobis plantavit, da nobis plantationem, plantationem, quam Vita nobis plantavit, nobis da, socios nobis da Consecratos occultos, qui nos ab omni abominabili liberent. Explica nobis preces, quas Adam in hoc mundo fudit. Explica nobis Ajar Vitæ, & verbum lucis inde ortum. Explica nobis bonitatem, quam Adamo Aebel Zivo in hunc mundum attulit. Adam, omnis generationis caput, dixit: sum Adam, Aebel Zivo mei fuit plantator, Aebel plantator mei fuit, qui idem me liberavit a mundo, ab oppressione Septem Stellarium, quam animis relinquunt, a persecutione Duodecim Stellarium, a quibus nihil non fædæ speciei exstitit, ab igne & incendio, quod corporibus immittunt, persequentes animas eorum, qui summissi dignique locolucis sunt, mœstitiam viris justis ac fidelibus afferentes, persecutionem & suspîrium animabus eorum, qui testimonium Vitæ perhibent, moventes, & labefactantes Nasaræos, loco lucis non summissos, & prævalente caligine, a luce lapsos, lapsos a luce, quos Spiritus invadit, invadit Spiritus, captivosque ducit ad generationes cantilenæ magistras, bibentes & propinantes, convivantes & cantantes: quod ipsum magnæ oppressioni eis,

futurum erit. Morientur hi mortem secundam: non eorum oculi lucem videbunt, eorum oculi non videbunt lucem, nec eorum pedes veritatem invenient. Ipsi, qui lectum mei strati conculcat, magna oppressio futura. Væ Nasaræis, quos Septem Stellares in mundo labefactarunt, & qui computatione Septem Stellarium se inebriarunt. Cadent hi in mare vorax, flagro autem ignis cædendi. Vobis, animæ, testimonium Vitæ perhibentes, explicare dico: agite in hoc mundo constanter, donec vestra mensura absoluta fuerit. Vobis, animæ, in domo caduca hospitantes, explicare dico: vestro corpore ubi exieritis, Vitæ summæ quem libellum dabit? quid Vigili, vos ex mundo solventi, dicetis? Quid Custodibus vincitorumque Præfecto ibi versanti dicetis? Quid Genio Anusch, ubi coram ipso in quæstionem vocabimini, dicetis? Quid Genio Abatur dicetis? quæ veste caliginis in hoc mundo indutæ estis. De Septem Vigilibus, qui ex lumine ꝛ Ur, domini caliginis, de Duodecim Versicoloribus, qui ex caligine ima exierunt, & de vestibus albis, ex quibus hi Versicolores colorem suum traxerunt, & cum quibus hi Versicolores baptizati fuerunt, Vobis, mei Electi, dicam. Qui adornaverit, induerit & gesserit naturam loci caliginis, ille hac se coronans, in hac jacens, gehennæ infimæ comburendus tradetur. Et exiturus hic corpore, densa caligine obtegetur, obtegetur densa caligine, &, quæ Septem Stellarium est, portionem adipiscetur. Qui vero ab eis se vindicans, ab eis omnibus se caverit, ille etiam ab eorum occisione, opprobrio & adulterio, item a compede, occisione, & malitia, quas res in hunc mundum Messias disseminavit, se vindicabit. Et, qui ab his se vindicaverit, ascendet,

Vitam summam in suo habitaculo visurus, vitam puram Sani & Starvan arborem, unde exstitit, visurus, vitam Schar visurus, & in hujus cacumine, tractu, & celsitudine habitaturus. Induet etiam hic vestem Genii Bebram, & ascendet, visurus locum Ineis, locum lucis visurus, hospitium illud pulchrum quæsiturus & inventurus. Animis, in fabrica caduca hospitantibus, Nuntie Vitæ, purus es, omnibus tui amantibus purus es. *Finis.*

In nomine Vitæ summæ. Die primo, loco primo, horaque prima, cum venisset Abatur, & Fetahil extendisset cælum, condensasset terram, expandisset firmamentum, fidisset maria, concidisset montes, parasset pisces in maribus, aves alatas, bestias mansuetas ferasque cujusvis speciei, frugiferas herbas & arbores in cibum potumque Adami suæque uxoris Havæ atque totius generationis parasset, atque odorifera quævis, fetificantia, uvifera, balsamifera, & aromatifera fecisset; Fetahil, consilio cum Abatur inito, se ipsum intuens, suam speciem contemplan, Adamum virum fecit, ejusque uxorem Havam fecit, ex quibus in mundo generationes animarentur. Quin & spatium mundanæ ætatis, subducto calculo, definitum fuit. Sic a die, quo creatus fuerat Adam, usque ad creaturarum finem 480,000 anni. Pari modo Septem Stellaribus & Duodecim Ducibus Stellaribus, subducto calculo, spatium sui temporis definitum fuit. Quod vero spatium in septem partes, alteram alteram neque majorem neque minorem, divisum fuit. Quæ autem euique Septemstellari pars obtigerat, fuit 68,571 anno-

rum, 5 mensium, 4 dierum, 6 horarum *), plurimumque minutorum & secundorum. Enimvero Duodecim Incantatores imperitarunt apud Septem Stellares, quomodo Septem Stellares apud Duodecim Incantatores imperitarunt: vindicato sibi spatio temporis, quod Jovi cesserat, eoque 9000 annorum, quod Jovi superfuerat, hoc inquam sibi vindicato. Imperantesque hi Duodecim Incantatores non modo 9000 a. apud Jovem, sed etiam 69,000 a. apud Martem, summatim 78,000 a. imperarunt. Cesserunt scilicet Arieti 12000 a., Tauro 11000 a., Geminis 10,000 a., Cancro 9000 a., Leoni 8000 a., Virgini 7000 a., Libræ 6000 a., Scorpioni 5000 a., Sagittario 4000 a., Capricorno 3000 a., Aquario 2000 a., Piscibus 1000 a. A creatio-
ne Adami, donec sublatus fuit mundus occidione & internecone, 216 000 a. Annorum vero, qui Stellæ I unæ cesserant, 10,000 a. exierunt, antequam mundus occidione & internecone sublatus fuit; sed ab hoc tempore, quo ille a duobus hominibus, viro, cui Ram nomen, & femina, cui Rud' nomen erat, excitatus fuit, usque ad id quo igne sublatus est, 150,000 a. præterlapsi sunt. Videlicet, 29000 annis, qui Jovi cesserant, præterlapsi, mundus fuit sublatus igne, qui totum mundum consumsit, ut & Duodecim excitantia in terra pulverem consumserunt **). Posthæc mundus a duobus hominibus, viro, cui Schurbaj nomen, & femina, cui Scherhabil nomen, excitatus fuit. A die autem, quo mundus sublatus fuit igne, donec sublatus fuit

*) Sequentia $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{5}$ $\frac{1}{6}$ $\frac{1}{7}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{1}{9}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{11}$ $\frac{1}{12}$,
 quæ intellectu difficilia, rotunde verti, efficient, calculo recte
 subducto, 51. Min. 25 $\frac{1}{2}$ Sec.   **) Δύο, τὰ hæc ἐν
 grammaticῆ καὶ ἀστρονομίᾳ.

aqua, 100,000 anni fuere. Deinde, præterlapsis 8000 annis, missa fuit vox $\tau\omega$ Nu de arca, dicens: arcam ædifica. Tunc ad illius mandatum Nu, architectis adductis, & ex Haran cordis, ex Libano autem cedris feminis cæsis, per trecentos annos arcam, longitudine 300 ulnarum, latitudine 50 ulnarum, & altitudine 50 ulnarum coagmentavit. Quo facta, collecta animantia omnis speciei, masculini & feminini generis, in arcam Nu introduxit. Posthæc per 42 dies & 42 noctes diluvia aquæ superioris ex cœlo, diluvia aquæ inferioris ex terra erumpentia montes inundarunt, colles inondarunt. Mundus tunc totus aquâ sublatus est. Sed arca natans & vagans in superficie aquæ per unum & decem menses, ferebatur. Mense autem undecimo, & cessante diluvio, arca super montem Kardun descendens, ibi hæsit. Novit tunc Nu, diluvium in mundo cessasse, corvumque emisit, ei dicens: i, vide, an diluvium in mundo cessaverit. Abiit corvus, & cadaver invenit: quod vero comedit, obliviscens, quod Nu ei præceperat. Columbam deinceps Nu emisit, ei dicens: i, vide, an diluvium in mundo cessaverit. Ubi est corvus, quem ante quam te emiseram? Abiit columba, & corvum, cadaveri insidentem, atque id cadaver comedentem, invenit: oleam vero in monte Kardun positam, cujus ramus aquâ eminebat, vidit. Quam ramum cum fractum ad Nu columba duxisset, diluvium cessasse hic cognovit. Unde & idem corvo maledixit, columbæ vero benedixit. Sic servata fuit progenies filio ejus Schuaj, suæque uxori Nurajto, a quibus excitatus mundus fuit. At, præterlapsis 6000 annis, & residuis fato Hierosolymitano 2000 annis, Jurbo, quem Adunaj Abortivi vocant, Spiritus,

tum eo versans, & Septem Stellares, consilio collato, cœtum colligere in animum induxerunt. Atque, jubente Adunaj, urbem, Jerusalem appellatam, & in latitudinem 60 parasangas patentem, Abortivi condiderunt. Qui autem, per mille annos in pingvedine Vita traducta, etiam per mille annos in desolatione vixerunt: vastato tum toto orbe. Vocatus posthæc fuit Abraham, pater Abortivorum, cum sua omni familia, in caput terræ Aegyptiorum, quorum regi Faruo nomen fuit. Plurimum vero mali ab Aegyptiis & rege Faruo Abortivi nati sunt. Enimvero Abortivis, e terra Aegyptiorum transitoris, Jurbo, Spiritus, & Alloho i. e. Sol, hæc numina ipsis culta affuerunt: iisque Abortivis transeuntibus, hæc numina quodam die trajicientia mare, id fiderunt, ita ut aqua maris in duos terminos sicut duos montes insurgeret. Quo factò, omnes Abortivi transeuntes, in vastam solitudinem profecti sunt: quam ingressi, Jerusalem demum inhabitaverunt. Sed Faruo rex cum omni sua vi, quæ erat Septuaginta myriades 770,000 Aegyptiorum, secutus est: qui mare nec magnum nec turbatum aut tumidum videns, viamque in hac maris tranquillitate patentem, quippe cum sua aqua in speciem duorum montium declinasset, videns, cum tota sua phalange mare ingressus est, Abortivos persecuturus. Sed, marina aqua phalangem regis Faruo operiente, rex ille cum suis amicis & auxiliis evasit, utcumque stulte egerat. Quadringenti posthæc anni præterlapsi sunt, donec in Jerusalem Jesus, Mariæ filius, natus fuit. Qui autem Jesus, caput Christianorum, gentem sibi conditurus, item sibi matre electa, natus fuit. Jam de regibus, qui post aquæ diluvium & hucusque, donec sua ætas exacta

fuit, vixerunt, dicam, ut & de annis, quos quilibet rex consumsit, donec sermo ad Ardevan pervenerit, disseram. Gajmurat, omnium regum primus, 900 a. regnavit. Successit Zardono Jato Lahmurat, qui 600 a. regnavit. Successit Lafresch Zisag, qui 730 a. regnavit. Quo autem rege mortuo, per centum annos regni intervallum fuit. Successit Asdahag bar Asfag, Bahran rex vocatus, qui 300 a. regnavit. Successit Feridun bar Tebjan, qui 430 a. regnavit. Successit Faschem Narinan bar Asro, Karkum appellatus, qui 500 a. regnavit. Successit Farsojo ex regno Turak, qui 60 a. regnavit. Successit Kajkubas qui 303 a. regnavit. Successit Kajkasrau bar Siavischan, qui 60 a. regnavit. Successit Agab bar Burzin, qui 300 a. regnavit. Successit Luhrasp, qui 365 a. regnavit. Successit Guschtasp bar Luhrasp, qui 14 a. regnavit. Successit Adschir bar Esfendiar, qui 112 a. regnavit. Successit Nurahtaschi Hurizdan, vocatus Schamida, qui 80 a. regnavit. Successit Aschgan, qui 470 a. regnavit. Successit Daschmeschir, Schlimun bar Davit vocatus, qui 1000 a., scil. 900 in terra, 100 in firmamento regnavit. Successit Bruk rex terræ Dalia, Sandar Romanus dictus, qui 14 a. regnavit. Successit Aschak bar Aschkan, qui 465 a. regnavit. Successit Alazur, Lestar Kasrau Jasdis Tabian, item Jardban vocatus, qui 14 a. regnavit. Successerunt Reges Persici, qui 382 a. regnarunt. Primus vero Regum Persicorum erat Adschir Pabugan, qui 14 a. regnavit. Successit Schabur bar Adschir, qui 62 a. regnavit. Successit Balasch Hurneg bar Schabur, qui 5 a. regnavit. Successit Bahran bar Schabur, qui 12 a. regnavit. Successit Jazdiger bar Bahran, qui 12 a. regnavit. Successit

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Schabur bar Jazdiger, qui 20 a. regnavit. Successit Ferjuz bar Jazdiger, qui 40 a. regnavit. Successit Behdad, qui 3 a. regnavit. Successit Kabar bar Firuz, qui 41 a. regnavit. Successit Kasraj bar Kabar, qui 48 a. regnavit. Successit Hurmes bar Kasraj, qui 12 a. regnavit. Successit Kasrau bar Kasrau rex regum bar Hurmes, qui 38 a. regnavit. Quibus vero 38 annis Sol ubi signa monstraverat, excessit Kasrau: & in suo regno solutio exstitit. A quo autem die devastata fuit Hierosolyma, usque dum Jazdagir bar Behran, rex Persarum, in imperium adscendit, 594 anni ex mille annis posterioribus Piscium (scil. supra 2000 memoratis) præterierunt. Sic etiam, atque his mille annis posterioribus præterlapsis, cum mundus 701 a. in Piscibus stetisset, dissidium per 89 annos alios exstitit, atque bene, male sedens rex Persarum per annos 210 eis imperavit. Cum vero posthæc mundus 790 a. stetisset, æqua deficiente, sterilitas toti mundo contigit. Nempe Deus (Sol) Regesque per annos & menses diversis signis generi humano ostenderunt, sterilitatem huic loco (i. e. Persiæ) totique mundo obventuram. Significatum fuit hoc, cum mundus in Piscibus a:o 791 staret, ut aqua deficeret, & ut Deus ille (Sol) cœli plagæ omni vastationem relinqueret. Significatum fuit hoc, cum mundus in Piscibus a:o 792 staret, ut Arabes ab omni vico surgerent, atque ut, ascendente atra nube, advenienteque Babylonis rege, ejus mundi opes colligerentur. Significatum fuit hoc, cum ille in Piscibus 793 a. staret, ut, mortuo Arabum rege, Arabes alii alios invaderent, nec in terra Babylonis opum hominumque privatio deesset. Significatum fuit hoc, cum ille a:o 794 in Piscibus staret, ut terra tribus

vicibus per diem unaque per noctem concuteretur, medioque anno, & lumine per totum mundum viso, Stella Bel a Sole rumperetur. Significatum fuit hoc, cum mundus in Piscibus a:o 795 staret, ut ursus e terra ascendens ac veniens, privationem hominibus relinqueret, ut rex Arabum moriretur, ut ursus hic illo tempore dominus mundi totius fieret, qui autem summam fraudem integritati neckeret, quomodo & fraudem, mense Schabat, atque crepera luce diei solis, Soli Aquarius lavans neckeret. Significatum fuit hoc, ut rex Babylonis ad Babel veniret, ut Babylonis opes ad Babel venirent, ut qui in Tur homines ad Fadakschar agminatim venirent. Significatum fuit hoc, cum ille a:o 796 in piscibus staret, quovis loco signis datis, fore, ut equis virisque mundi per urbes vilitas eveniret, annona imminuta deficeret, perversitas vero, infamia & revolutio non deessent, & animantibus quadrupedibus terræ marique damnū inferretur. Significatum fuit hoc, ut, cum ille a:o 797 in Piscibus staret, duæ rupicapræ hirsutæ, invicem risuræ, equis virisque irriderent. Significatum fuit hoc, ut, cum ille a:o 798 in Piscibus staret, uva ex illis rupicapris hirsutis totum mundum pervaderet. Significatum fuit hoc, ut, cum ille a:o 799 in Piscibus staret, penuria fieret, & serpentes ad homines pervenirent. Significatum fuit hoc, ut, cum ille a:o 800 in Piscibus staret, equis virisque a magno ad parvum per totum mundum, item in quovis mundi loco deserto & solitario, turbamentum maximum & certamen cæcum fieret, & quidem id mense Sivan Geminorum Zodiacalium, die primo mensis, secunda hora & dimidia, bellum cæcum existeret, nec nisi tres viri ex 1700 superstites

inde evaderent. Significatum fuit hoc, ut, cum a:o 802 in Piscibus mundus staret, hominibus imminutis, pluribus mulieribus tantum unus vir superesset. Significatum fuit hoc, ut septem mulieres in itinere considentes virum per plateas prætereuntem expectarent, ut surgentes illæ & foras prodeuntes virum quærent, non vero invenirent, ut amplectentes eadem viri collare, per mille vices eum oscularentur, cum pauci in mundo viri invenirentur. Significatum fuit hoc, ut, adveniente hoc tempore, præ paucitate pusilanimi, qui imminuti viri, discedere vellent; siquidem septem, octo mulieres uni viro in suam sortem evenirent; ideoque hic vir his mulieribus aliud quodvis malum præoptabit. Significatum fuit, fas esse, ut ne, cum mundus a:o 803 ex Piscibus exiret, de mundi longævitate ab illo tempore quæras. Dictum fuit: ubi Kivan saltu surgens, & e Scorpione exiens ad Leonem ierit, Euphrat Magnus in Tigrin se effundet, terra Babel per 50 annos coram terra Gaukaj in vastatione manebit, & in terra Gaukaj messor, seminator a Quinque Stellis expetet, quod non inveniet. Significatum fuit hoc, ut Messias mendax veniret, dominus mundi totius fieret, in throno magno sederet, iudicium exerceret, iudices ab oriente in occidentem uno die creaturus veniret, & ad tempus sua confabulatione de se ipso testimonium diceret. Ubi vero mundus a:o, 850 in Piscibus versabitur, magna internecio fiet. Reges Persarum reges Arabum sequentur: atque hi per 71 annos regnabunt. Quorum vero Arabicorum regum ætate fallax evadet mundus, neque ejus terræ, camelis, liberis hominibus, servis, ancillis, pueris & puellis, mulieribus, filiisque liberis sedes & quies futura, ut

& illorum regum tempore nec pater filii, nec mater filiae, nec dominus servi potens futurus. Cutem hominibus, ut esreis & onagris, hi reges detrahent. Sic illorum regum annis quemlibet, cui vel unicus filius superstes fuerit, felicem prædicabunt. Atque, cui contigit filius, argentum, aurum, equi, camelii, tauri, asini, opes numerosæ, vasa, hæc mari hiante pessum dabuntur. Nivem in montibus onagri offendent. Et, quicquid factum fuerit, pervertetur. Divites pauperes, pauperes divites fient: hospitia ruinæ, ruinæ hospitia fient: proceres satellites, satellites proceres fient: dominus servus, servus liber fiet: concinna oratio fraus & dolus inter homines fiet. Sacellæ conculcabuntur, ædes Deorum profanabuntur, dicto obediens & benefici fraudulentus futuri, ob has opes arroganter se gerent. Una perfidia e terra, altera ex cælo prodibit: ambæ sibi invicem mixtæ super homines se effundent. E cælo pluvia non existet, fructumque suo tempore terra non proferet. Nihil tempestive fiet: iniquitas in terram descendet. Tempus tant mortis, angustia animi, & præceps perversio ingruet. Ignis omni tempore, aut nix copiosa existet. Atque ab urbe in urbem, ab oppido in oppidum duo aut tres simul ingredienti non invenientur. Filius patrem devovebit, eumque cum sororibus e domo expellet: ut & mater filiam intempestive separabit, eamque de die in diem in jus vocabit. Ita etiam magi & scribæ juramenta pervertent, tabellio & scriba; hi fures noctu exeuntes, prævertendo cohortes iter ingressas, eis opes auferent. Deficient pisces in stagnis maribusque; omnium enim tempore aqua marina, & cetera; utcumque copiosa & abundans, deliquium patietur. Pari modo frugiferæ herbæ &

arborea peribunt. Nec non longinquitas vicinitas, & vicinitas
 Iniquitas futura: & alii alios, non vero cognatos decore,
 sed exteros pulchre excipient: hominesque fraude spectabiles,
 & fraudulentò testimonio insistentes, & quamquam jurati id
 perhibentes, instar canis, carnem amantis, tamen cum amante
 sui non bene versantis, se invicem invidiose prosequuntur.
 Homines fraudulentì verba inania donabunt. Quam & mulierì
 puella concubitui futura: mulieresque in adulterium dimit-
 tentes viros, mulieres hæ sic viros suos dominos deserentes,
 jus naturæ tollent. Unde homines fraudulentì malique in-
 crescent. Suum patrem, suam matrem devovebunt: & frater
 adversus fratrem, filius adversus patrem, atque servus adversus
 dominum in fœditate, mollitiæ, & fraude ambulabunt. Oc-
 cidet mulier suum maritum, alii marito futura. Post-
 hæc, & malitia cum mendaciò invalescente, Dæmones, Ma-
 li, Tenebriones, Parcæ prævalebunt hominibus, & homi-
 num variis generis, quot in mundo fuerint, principes
 fient, ut & diversi Dii homines acerbè tractando, tanquam
 principes suam sortem eis assignabunt. Unde subito durities,
 corpusque fallens eis parabitur: ut & mensura suæ ætatis par-
 va futura: atque in falsitate ac mendaciò ii versantes, mutuo
 coram verba speciosa dicent, male vero mutuo de absente lo-
 quentur. Quibus itaque falsificis suum merum fœtebit: &
 nulla non res pauca invenietur. Seminabunt multum, parum
 invenient: plurimum opum possidebunt, non satis habebunt:
 atque, ubi edent, non saturabuntur. Semper perditio & per-
 nicius eis futura. Propagines terræ putrescent: annona defi-
 ciet: frugifera herbæ & arbores exarescent: coram blandi-
 ties fallens: sed pone tergum stantes alii alios sua lingua

devebunt. Sic & homines, in tentoriis versantes, aggredientur homines, in ædibus habitantes, urbesque capient, & Persas, Parthos, Romanos, Segesnæos, nationes sermone diversas, subjugabunt. Quo factò, qui sedent in tentoriis, iidemque victores, illis, qui in ædibus habitant, rem sacram parabunt, eorumque, quos numero 71 immolandos adducent, sex immolatos comedent. Filii cum eorum parentibus, mulieres cum eorum viris, fratres cum fratribus in unum locum se congregabunt, & alter alterum sui populi occidet. Gaukajensi autem, qui 50 annos voluptuose regnabit, Babylonensis succedet. Quo autem Babylonensi destructo, Reges Arabicos Kardusu amovebit. Scilicet, rebellionem a quatuor mundi plagis factam, rex Burbojo & rex Semrojo, rebelles, cum hoc Babylonensi belligerabunt. Qui autem ab occidente in orientem progressum eum Gaukajensium certabunt, 12,000 futuri. At, ubi ex quinquaginta annis, qui Gaukajensium voluptuose regnanti manebunt, ex his inquam quinquaginta annis viginti & quinque anni exierint, mons auri in solitudine Amisak existet: septemque tum legati ac septem Angeli hunc inauguraturi petent. Surgent Reges, qui eum Regem regum constituent, huic Regi regum dicturi: rem componamus, nec loco domini aliquem servum honoremus. Verum, re hac composita, Rex quidam ex firmamento veniet, illi regum Regi augur futurus. Quem tamen Rex ille regum non videbit, videbunt vero alii omnes, illi Regi regum tum dicturi: vir, qui ex firmamento descendit, tibi in aurem augur futurus, quid tibi dixit? Respondebit: mendacium dicitis. Regi regum reges iterum: excusa, sermo, quem habuimus, an mendax est? Iterumque reges Regi regum:

surge, nos invicem intueamur. Surgentes tamen se invicem aggressi sunt. Illoc autem Rege in aciem procedente, suo equo illos invadente, & sanguine usque ad ephippium, eodemque sanguine circumfluo ad ejus dorsum pertingente, alius alium, utcumque fidelem socium, objurgabit, eorumque qui superstites fuerint, alius alium ut occidat cursu sequens, ei dicet: parricida sum Cur superstes sim? Advolabunt tum certatim mulieres, & in sui quæque viri conditionem figuramque circumeundo inquirent. Qua autem non repta, sumtum suum aurum argentumque in sterquilina projicient. Accingens se posthæc ille rex 12 annos regnabit, fiduciamque in suo Deo, qui hospes ei futurus erit, ponet: quomodo etiam, qui in tentoriis versantur, eum venerabuntur, & qui in urbibus habitant, in suum locum redibunt, in sua singuli urbe felici feliciter illi homines acturi. Dehinc inundans aqua plurimum damni afferet. Atque dein gravissimum omnium in mundo bellum existet: in bellum illud, qui insignes, satellites ituri: belloque hoc homines per victores minuendi. Quo autem factò, rex alius surget, nomine Sarkid bar Varzigar, 7 annos regnaturus. Quem sequetur alius, cui Schirasuf nomen, 27 annos imperaturus. Quorum vero regum ætate nihil mali inter homines existet: nec certamen hi inibunt, aut alienum peculium, cibum plus æquo consument. Unusquisque in domo sua sedebit: & quomodo certamen, verbera, prælium deerit, nec ullus, qui dolum & fraudem socio suo struet, invenietur: suo autem socio si quis dolum fecerit, discindetur. Qua autem re coercita, mutabit Stella splendens suum splendorem, usque ad terram descensura, & septem dies

كَجِهٍ وَلَا تَدْرُسُ فَمَنْ دَرَسَ فَلَهُ أَجْرٌ مِمَّا كَسَبَ وَمَنْ كَسَبَ فَلَهُ أَجْرٌ مِمَّا كَسَبَ
 فَكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَابْتَاعُوا مِنْ بَيْتِهِ يَوْمَ يُبْتَاعُ الْبَنُونَ بِأَسْوَاقِ الْبَنَاتِ
 وَتَسْتَأْذِنُ الْبَنَاتُ مِنَ الْبَنَاتِ وَأَسْرَابُ الذُّبَابِ وَغَيْرُهَا مِنْ دَابَّاتِهِ إِذَا أُجْرَتْ
 فَدُونَ ذَلِكَ لِتَعْلَمَ أَنَّ شَيْءًا مِمَّا كَسَبَتْ مِنْ ذُلِّ النَّاسِ لِمَ كَانَ يُنْفِقُونَ
 فِيهَا مِنْهُمُ الْمُغْنَى وَالَّذِينَ اسْتَغْنَى عَنْهُمْ يَتَّبِعُونَ آبَاءَهُمْ وَأَسْرَابَ النَّاسِ
 فِي مَقَاتِلِهِمْ وَقَوْمِهمْ وَأَبْنَاؤُهُمْ وَنِسَاءُ النَّاسِ لِمِ الْأَمْوَالِ الَّتِي كَسَبُوا
 وَلَا يَأْتِيهِمْ مِنْهَا مِنْ فَتْرَةٍ يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْبَنَاتُ لِيَتَّوَفَّنَّ عَنْهَا لَوْلَا
 ذَلِكُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالَّذِينَ فِيهَا مِنْ خَلْقٍ مُبْتَلًى
 وَأَسْرَابٌ مِمَّنْ لَا يُلْقُونَ أَكْفَامَهُمْ وَلَا يُدْرِكُونَ الْأَكْفَامَ وَلَا يُسَبِّحُونَ
 بِحَمْدِ اللَّهِ فِي سَبْعِينَ أَلْفًا مِنْ حَمْدٍ ذُنُوبًا رُبَّ مُضَلٍّ أَلْفًا مِنْ حَمْدٍ
 وَمَنْ كَسَبَ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ مِمَّا رَكِبُوا إِسْرَافًا وَفُجُورًا فَلَهُمْ أَجْرٌ
 كَثِيرٌ وَلَهُمْ فِيهَا مَأْوَاهُمْ فِيهَا يَصَلُّونَ لَا تَمُنُّوا بِأَمْوَالِكُمْ الَّتِي رَكِبْتُمْ
 مِنَ الْبَنَاتِ أَلَّا تَكُونَ لَكُمْ حَبْلًا مِمَّا يُنْزِلُ عَلَيْكُمْ صَوْلَاتُهُ مِنْ فَوْقِ السَّمَاوَاتِ
 فَتَلْوُونَ فِيهَا بِأَسْمَانٍ مُتَمَكِّنَةٍ يَسْبُحُونَ فِيهَا لِلَّهِ الْمُلْكُ كُلُّ الْيَوْمِ لِلَّهِ
 يَوْمَ يُنْفِقُ الْبَنَاتُ فِيهَا بِحَسْبِ الْبَنَاتِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا فِي عَذَابٍ مُتَسَاوِينَ
 وَأَسْرَابٌ مِمَّنْ لَا يُلْقُونَ أَكْفَامَهُمْ وَلَا يُدْرِكُونَ الْأَكْفَامَ وَلَا يُسَبِّحُونَ
 بِحَمْدِ اللَّهِ فِي سَبْعِينَ أَلْفًا مِنْ حَمْدٍ ذُنُوبًا رُبَّ مُضَلٍّ أَلْفًا مِنْ حَمْدٍ

*) Ego مُتَمَكِّنَةٍ ut supra.

septemque noctes hac specie comprehensura. Surget posthæc Vazan rex, 5 annos regnaturus. Cujus vero regis tempore nihil non pulchri fiet, divina in honore erunt, omnia opida & templa emitescent, integritas valebit, hominesque opes non concupiscent. Qua item ætate unus vini modius triginta hominibus satisfaciet, unusque corus hordæi seminis quinquaginta homines satiabit, ut & honesta varii generis fient, nec hominibus rei suæ modus minor futurus est. Qua autem re augescente, de cælo stellæ devolantes in oceanum cadent: unde in septem maribus aqua rubicunda evadet: eamque quæ biberit, mulier non prægnans fiet; sed principes hæc correptura, & in homines plebejos se projectura, his dicit: mihi concumbite. Quæ signa etiam alia sequentur: & in his cicumiens tempestas (turbo) surget, pulvisque per eam excitatus hominum portas obteget. Rex tum, cætu hominum instaurato, interrogabit: visumne vobis aut auditum, quod factum est? Sed nescient hi homines, quid respondeant. Rex Vazan posthæc Arboreta mortuorum (sepulcrales arcas arboribus consitas) interrogabit: utrum causæ hujus cognitio nos in perpetuum fallat, an ab antiquo hucusque tale non exstitit? Arboreta hæc mortuorum respondebunt: nonne novisti, fore, ut, simulac de cælo stella splendens devolaverit, tempestas vehemens surgat, pulvisque inde excitatus hominum sedes operiat? Notum tibi optime est, rem in fine mundi ad consummationem perventuram esse. Arbor es, quam Rex gloriosam, Deus pulchram tibi fecit. De hac re ne mediteris. Nam, ubi morieris, tua arbor eo felicior futura, quo melius tu vivus egeris. Surget tandem rex prudens Sofo bar

Burzan, usque ad finem creaturarum regnaturus. Cujus regis annis bonitas & integritas vigeant, ut etiam hiems deerit. Deficiet vero aqua viva: quæ, ut non ventura, nec sublime feretur. Aqua vicissim viridis ex oceano erumpet: cujus aquæ odorem quæ animæ perceperint, suis corporibus exhibent. Venient tunc ad Bel stellam sui Fratres, eum veste Fetabilis induturi, tegmine Fetabilis velaturi, corona Fetabilis in suo capite donaturi, in throno Fetabilis per 42 annos in vasta solitudine collocaturi, atque ei dicturi: surge, abjice tuam vestem, stolam, atque tolle, id quod cupimus, coronam Fetabilis, splendorem solis, candorem Lunæ, nitorem stellarum, virtutem aquæ, vim venti, claritatem ignis, densitatemque terræ. Quibus Bel respondebit: a cælo vesperscente in hoc throno sedi. Jam dixistis: surge, abjice. Vestem tuam, stolam, coronamque Fetabilis in suum locum illi perferent. Quo autem factò, solvetur Leviatan, dominus natu grandis, ex vinculo, eoque sui oris freno, 144,000 parasangas amplo. Atque hic, aperto ore, orbem terræ devorabit, ut & devorabit Septem Stellares, devorabit Duodecim Zodiacales Incantatores, quinque eorum Rectores, omnes Deastras, Tenebriones, Spectra, Fascinatores, Diabolos, Dæmonissas. Omnesque illorum, qui denagata Vita Prima judicio tenebuntur, animæ caliginæ destinatæ futuræ. Sed, ipsius ore exacercente, suffocati ejus spiritu omnes morientur: atque ex orbe fœtor ascendet. At ad ultimum Genii omnes terræ lucis venient, qui in ora hujus mundi consistentes dicent: ita ascendet fœtor cujusvis, qui cogitaverit provocare mundum in speciem mundi, quem Fetabilis provocavit. Mundus hic noster vicissim in mille myriades

annorum manebit: mundus hic splendor & lux vocabitur: animæque omnes hominum honestorum, qui Vitæ Primæ hospites iudicio non tenebuntur, mortem secundam non morientur, verum illorum animæ heic victuræ per Vitam suo hospitio utentur. Vita prudentibus, Vita spei nostræ, vita Viris, spem nobis facientibus, pura, Vita omnibus operibus in secula seculorum pura est. Finis.

Ordinatus & absolutus fuit liturgiæ hic liber, nomine Vitæ Primæ, item nomine Nuntii Vitæ hujus Javar, fiduciaque in Rege summo lucis collocata, tertio die hebdomadis, & quidem decimo tertio mensis Piscium, anno 1042, in sede & métropoli circumflua, atque subsellio thesaurarii Ganam bar Mehatam bar Zakia, prætoris autem Mahamad bar Mebarak. Descriptus inquam ille a me dextrorsum, sinistrorsum i. e. totus, exaratusque in urbe Basra, ob aquæ copiam famosa, & quidem in æde doctoris Saadan bar Baktiar; qui fratrem Bulbul habuit, & cui sua peccata Nuntius Vitæ remisit, ea, quæ gubernator Ali Pascha bar Afrasjab commisit, ipsi non remittens.

Colbertini N. 1715.

Ordinatus & absolutus fuit liturgiæ hic liber, nomine Vitæ Primæ, nomine Nuntii Vitæ Javar, fiduciaque in Rege summo lucis collocata, nominibus *Ἰαβὴ* Aebel, Schetel, & Anusch, principis personæ omnis familiæ, nomen suum apud Javar Zivo professæ; & quidem die Saturni, decimo autem quarto mensis Farvanojo, die inquam Saturni hebdomadis, anno

968 æræ Muhammedanæ, in urbe Havaiza, metropoli circumflua; gubernatore sui territorii Saïd Suschad f. Baran f. Falah f. Muhsin f. Muhamad, qui omnes rei ibi publicæ præfuerunt; gubernatore ibi hoc ætatis suæ decore splendido & illustri; siquidem tunc temporis nec cibus in olla, nec farina in habitaculo nobis defuit, sed quæcumque segetis erat radix, ea in altum crevit, grandescens, & perennis; cui autem gubernatori, meoque domino, duplex sedes, una, quam in Havaiza habuit, altera, quam convivens in Maschkuk tenuit, aditus ille utrobique magna multitudine hominum, sive discipulorum, sive Præsulum, quorum unus præstans meus dominus Ram f. domini mei Adami Mandæi, alter antistes pro sua facultate Nasaræismi, dominus meus Ram, uterque in Schavir, urbe regionis Kasian, versans. Obtinuit vero in Maschkuk imperium Salomo f. Gamar Gasal, loco senis Suschad. Sicut quod in metropoli Havaiza, id Husaja Dinar accepit. Quod tamen vice præsidii, quod senex hic Suschad tulerat, impotenter, acerbè & dissolute exercuit, suæ genti dominans Quocirca Emir Salomo, hac re per nominatum senem, in Maschkuk degentem, ipsi significata, exiit in aciem, irisque collectis, tyrannum una cum ejus pessimis malæque fidei asseclis, ne iterum conspirarent, occidit, atque rerum, reddita mundo tranquillitate, in metropoli Havaiza potitus, improbæ & perfidæ genti duces, qui ejus contumaciam coercerent, præposuit: more Salomonis filii Davidis, qui Dæmonibus & Incantatoribus imperitavit, suum, qui præstantem in lucem mihi cessit, quoque filium & germen, dominum hunc ab omni re mala & execrabili præmonens. Fuere autem nostri in metropoli Havaiza Præsules: 1:0 præstans dominus meus Jahia f.

domini mei Jahiæ f. domini mei Zehrûn Mandæi: 2:o vir primus sui ordinis, insignis, nobilissimæ stirpis, studii elati, princeps omnium Mandæorum, omnisque zeli caput, scil. magister præclarus & laudatus, nomine Jahia Mehatam f. Anusch f. Zehrûn f. Zakiæ f. Mensur Ubadjo f. Farasch f. Jahiæ f. Nasir f. domini mei Jahiæ f. Anusch, egregiæ indolis beatæque memoriæ, cui Nuntius Vitæ peccata remisit, commohens eximie lucis ipsum, ejusque fratres, filios & familiares: quibus fratribus, filiis & familiaribus, natu majoribus, minoribus, nasaræismus, ejusque cognitio amplissima, in spe & cura fuit, quorumque ope arcanum luminis, lumen Nasaræismi prælatum fuit: 3:o princeps nostri ordinis Jahiæ Mehatam, vir summo opere sapiens, surgens prima luce diei Solis & ad templum festinus, vertex religiosorum discipulorumque, & in hominem quemcumque beneficus. Quomodo etiam suo tempore nobis non modo fructus maturuit, sed etiam fixa sedes & habitatio fuit. Atque triplicans ille stipem erga afflictos & infirmos, ipsam quamvis non petentes, dixit: stipem Jordani discipulis erogem, stipique quod superfuerit, principî meo domino id expendam, exsors apud Vitam meum parentem nec ego futurus. Quæ vero sors in voto erat, eam quoque inter creaturas lucis apud Vitam suum parentem invenit, & cum sua familia suisque familiaribus abunde agens, Vitam sui sociam in perpetuum habuit. *Finis.*

quæ inchoat:

Tom. II. p. 208:

Sidra l. e. liturgia hæc rerum splendidarum contemplatio, quam descripsi, ego pauper & humilis, servus omnium delinquent-

tium, Nasaræorum cæmentarius, pulvis discipulorum suorum pedibus adhærescens, servus Præsulum, ego Baktiar Bulbul, f. domini mei Ram Zivo f. domini mei Beheram Mehatam f. Jahiæ Adam f. Zuhrun f. Behram f. Zakiæ f. Ram Zakiæ, personæ illustris & beatæ memoriæ; quam descripsi Pacifico, Vitæ Vitæque Nuntii ex animo suo testi; quem nempe thesaurum excelsum, & hęc in tellure, illic in mundo lucis memorabilem, descripsi Pacifico, magistro Saadan f. Jahiæ Baktiar f. Adami f. Jahiæ Baktiar f. Adami f. Jahiæ Baktiar f. Zuhrun f. mei domini Adam f. domini mei Sam Juhano f. Adami, personæ subtilis iudicii; quamque sidram ei descripsi a sidra patris mei, domini mei Ram Zivo f. domini mei Behram Mehatam f. Adami f. Zuhrun f. Behram f. Zakiæ f. Ram Zakiæ, personæ illustris; suam vero ille descriperat ab una sidra Pacifici, magistri Farasch f. Menunur Jahiæ f. Zuhrun f. Sam f. Farasch f. mei domini Adam f. Schetel f. domini mei Aebel f. Maaruf f. Heriz f. Schetel f. Adami, personæ principis, beatæque memoriæ, cui sua peccata Nuntius Vitæ remisit; quam nempe ipsi descriperat dominus meus Zakiæ Bajan f. Jahiæ Behram f. domini mei Jahiæ Sam f. domini mei Behram Juhano f. Jahiæ Zakiæ f. domini mei Schajar, personæ honestæ, describens a sidra domini mei Ham Zakiæ Bajan f. domini Jahiæ Behram, personæ honestæ; suam vero ille descriperat a sidra domini nostri præstantis, mei domini Jahiæ Schajar f. Adami Baktiar f. Jahiæ Bajan f. Adami Bulbul, personæ prudentis; quam iterum hic Jahia Schajar descriperat sibi a Sidra Jahiæ Bajan magistri, personæ venerabilis; atque huic suam

descripserat dominus meus excelsus & præstans, ordinator thesauri mei domini Jahiæ Sam f. Zuhrun Aebel f. Anusch Adami f. $\tau\theta$ Behram, personæ gravissimæ, describens a sidra viri spectabilis Mehatam, personæ optimæ; cui vicissim suam descripserat Ham, dominus meus præstans, f. Jahiæ Sam f. Aebel, personæ gravissimæ, describens a sidra domini mei Adam Juhano f. Jahiæ Anusch, personæ gloriosæ; suam vero huic descripserat dominus meus Sarvan f. Bulbul f. Adami Bajan, personæ expeditæ, describens a sidra Pacifici Aebel Berheje f. Sam Berheje, fabri lignarii; quam descripserat Jahia f. Adami Berheje, fabri lignarii; atque huic suam descripserat pro sua facultate dominus Jahia f. Adami, describens a sidra, quam ei descripserat excelsus Anusch f. Anusch (sigillatim antiquo tempore duas sidras illustris ille Pacificus adumbravit) describens a sidra $\tau\theta$ Mehatam Zuhrun f. Behram viri recti; cui autem suam dominus meus Behram Bajan, vir honestus, descripserat a sidra $\tau\theta$ Schevalio Berheje f. Juhano f. Sarvan; cui rursus suam dominus meus Behram Bajan vir honestus descripserat a sidra Adami f. Ram Gadono; atque hic suam descripserat pro sua facultate Jahia f. Adami a sidra viri principis spectabilisque Zuhrun f. Sam, viri fortissimi; cui autem suam descripserat pro sua facultate Jahia f. Adam a sidra $\tau\theta$ Bajan f. Jahiæ, personæ venerabilis; qui rursus Jahia f. Adami suam descripserat pro sua facultate a sidra $\tau\theta$ Zuhrun f. Jahiæ Juhano; cui vicissim suam descripserat dominus noster illustris Anusch f. Anusch, speciatim a sidra $\tau\theta$ Aebel Juhano f. Schetel Aebel Juhano. Huic iterum suam descripserat illu.

Tom. III.

O

tris Anusch f. Anusch, & quidem speciatim in gratiam ⁊ Baktiar Buliz f. Schetlujo Gadono, describens ex sidra ⁊ Sam Aebel f. Anusch Salufo; cui & suam descripserat Behram Aebel f. Mehatam Aebel Juhano, describens a sidra Jahiæ Zakiaæ f. benedicti Javar f. Fajesch Ram Zivo f. Schajar f. Zuhrun. Qui vero suam descripserat fratri suo justo Aebel Juhano f. Zakiaæ, describens a sidra Adami f. Jahiæ; cui iterum Adamo suam descripserat Schajar f. Zuhrun a sidra ⁊ Berheje f. Gadono f. Schajar Zivo Berheje. Ut & huic suam descripserant Schajar & Sam Zivo, filii ⁊ Bajan Aebel a sidra Zakariaæ f. Aebel; quam vero Zakaria descripserat a sidra ⁊ Schar Mando f. Seko Javar; ut etiam huic Schar Mando suam descripserat Akajam f. Zandono a sidra ⁊ Bajan Aebel f. benedicti Javar; cui Javar vero suam descripserat Akajam f. Zandono a sidra, quam ille descripserat a sidra antiqua, in suo thesauro reposita. Sunt autem in his sidris splendidis, antiquis, & in thesauro repositis, eæ, quæ scriptæ fuerunt manu ⁊ Ram f. Dajmir, & quas hic a sidris, quas descripserant patres nostri majores, descripsit. Finis.

T. II. p. 218.

Hæc sidra domini Nebat. Quam descripsi uni pacifico, thesauri Vitæ, sui parentis, ex suo animo testi; quem nempe thesaurum, hic in tellure, illic in mundo lucis memorabilem, Pacifico magistro Saadan f. Jahiæ Baktiar f. Adami f. Jahiæ Baktiar f. Zuhrun f. domini mei Adami, personæ subtilis iudicii, descripsi a sidra patris mei, domini Ram Zivo f. Behram Mehatam f. Adami, personæ illustris, describens a sidra

Pacifici magistri Farasch Jahiæ f. Farasch f. domini mei Adami
 f. Jahiæ, personæ integræ; quam ei descripserat dominus
 meus Zakia Bajan f. domini mei Jahiæ Sam, personæ honestæ,
 describens a sidra domini mei Jahiæ Schajar f. Adami Baktiar,
 personæ prudentis; qui vero suam descripserat ex sidra Jahiæ
 Bajan, personæ venerabilis; cui autem suam descripserat Ja.
 hia Sam f. Zuhrun, persona gravissima, describens a sidra
 patris sui splendidi & spectabilis, nomine Mehatam Bulbul f.
 Sam, personæ indulgentis; cui rursus suam descripserat Ham
 Jahia Sam, persona gravissima, describens a sidra Adami Juhano
 f. Anusch viri gloriosi; cui autem suam descripserat do-
 minus meus Sarvan Bulbul f. Adami Bajan, personæ expeditæ,
 describens a sidra ٢٤ Mehatam Zuhrun, personæ rectæ; ut
 huic suam descripserat dominus meus Bajan f. Adami, viri
 honesti, describens a sidra Adami f. Gadono; quam vero huic
 pro sua facultate dominus Adami descripserat, describens a si-
 dra spectatissimi Zuhrun f. Adami, viri fortissimi; cui ite-
 rum suam descripserat Jahia f. Adami pro sua facultate a
 sidra ٢٤ Bajan f. Adami, viri venerabilis; velut huic suam
 descripserat Jahia f. Adami pro sua facultate a sidra ٢٤ Zuh-
 run f. Jahiæ Juhano; cui vero suam descripserat dominus no-
 ster excelsus Anusch f. Anusch, & quidem speciatim ex sidra
 ٢٤ Aebel Juhano f. Behram Schetel Aebel Juhano, descri-
 bens a sidra quam ei descripserat Anusch excelsus f. Anusch,
 speciatim describens ٢٥ Baktiar Buliz f. Schetlio Gadano ex
 sidra quam ipsi descripserat Behram f. Aebel f. Mehatam f.
 Aebel Juhano f. Zakia; cui vicissim suam descripserat Ja-
 hia Zakia f. benedicti Javar, describens ex sidra Adami f.

Juharo Adam; sicut huic suam descriperat Schajar f. Zuhrun ex sidra ꝛ Berheje f. Gadono Berheje; atque huic suam descriperant Schajar & Sam Zivo, filii ꝛ Bajan Aebel ex sidra Akajam f. Zandonb. Tandem publicata fuit hæc sidra ex sidra filiorum ꝛ Schajar; cui suam descriperant Ram Zivo Behram f. Bajan Aebel, fratresque sui patris Scharan & Banan Behram, filii benedicti Javar. Vita pura in secula seculorum. Finis.

T. III. p. 32.

Hæc sidra: quam descripsi, ego servus omnium delinquentium, osculans manus Pacificorum Nasaræorum, pulveremque Nasaræorum pedibus adherentem, quorum Nasaræorum mens erga Vitam Vitæque Nuntium integra est; quam ego Baktiar, f. domini mei Ram Zivo f. domini mei Behram Mehatam f. Jahiæ Adam f. Behram f. Zuhrun f. Zakia f. Ram Zakia, personæ illustris, descripsi Pacifico; Vitæ Vitæque Nuntii ex suo animo testi; quem inquam thesaurum, hic in tellure, illic in mundo lucis memorabilem, describens, magistro Saadan f. Adami Baktiar, personæ subtilis judicii, suæque progeniei, familiæ & stirpi descripsi ex sidra patris mei domini Ram Zivo f. domini mei Behram f. Adami f. Behram f. Zakia f. Zuhrun f. Zakia f. Ram Zakia, personæ illustris; quam vero sidram hic descriperat a sidra magistri Parasch f. Zuhran, f. Sam, personæ integræ; cui suam descriperat dominus meus Zakia Bejan, personæ honestissima, a sidra Zakia Enjan, personæ honestissimæ, describens a sidra Jahiæ Schajar

f. Adami Baktiar, personæ prudentis; ut hic suam descriperat a sidra spectabilis omnique probro carentis Sam Behram, personæ venerabilis; cui vero suam descriperat Jahia Sam f. Aebel, persona gravissima, describens a sidra $\tau\theta$ Mehatam Bulbul, viri fortissimi; atque huic suam descriperat Ham Jahia Sam, persona gravissima, a sidra domini mei Adami Juhano, personæ æstumatissimæ; quam descriperat dominus meus Sarvan Bulbul, persona expedita, describens a sidra $\tau\theta$ Mehatam Zuhrun, personæ rectæ; cui iterum suam descriperat dominus Bajan f. Adami, viri honestissimi, describens a sidra, quam sibi descriperat a sidra $\tau\theta$ Schvaljo Ber Heje f. Juhano, describens a sidra Adami f. Ram Gadono; velut huic suam descriperat Jahia f. Adami pro sua facultate a sidra spectabilis Zuhrun f. Sam, viri fortissimi; cui suam descriperat Jahia f. Adami pro sua facultate, describens a sidra $\tau\theta$ Bajan f. Jahiæ, viri venerabilis; quomodo huic suam descriperat Jahia Adam pro sua facultate a sidra $\tau\theta$ Zuhrun f. Juhano; atque huic suam descriperat Anusch excelsus f. Anusch speciatim a sidra $\tau\theta$ Aebel Juhano f. Schetel, describens a chirographo excelsi Anusch f. Anusch speciatim; sicut huic suam descriperat Baktiar Buliz f. Schetel Gadono a sidra $\tau\theta$ Aebel Juhano f. Zakix; atque huic suam descriperat Jahia Zakia f. benedicti Javar, describens eam a sidra Adami f. Jahiæ, sacerdotis Adami; cui autem suam descriperat Schajar f. Zuhrun a sidra $\tau\theta$ Berheje f. Gadono f. Schajar; velut huic suam descriperant Schajar & Sam, filii $\tau\theta$ Bajan Aebel, a sidra Zakix f. Banan Ram Zivo a sidra $\tau\theta$ Hajaschum f. Sekujo Heje. Quædam vero sidræ $\tau\theta\psi$

Adam & Anusch, filiorum $\tau\epsilon$ Aebel, eæque descriptæ a sidris Zakiaæ, fuerunt chirographæ Havæ, filia Viri novissimi, sicut & quædam sidræ $\tau\epsilon$ Bajan Aebel f. benedicti Javar, & $\tau\epsilon$ Kajam f. Zandano Heje: quæ omnes non interibunt: ut nec splendor & lux desinent. Vita rebus omnibus pura.

T. III. p. 54.

Hæ sidræ, commentationes, admonitiones, & conciones: quas descripsi, ego servus omnium delinquentium, cæmentarius Nasaræorum, osculans calceos suorum pedum, Nasaræorum, thesaurum sui sacri ordinantium, ego Baktiar Bulbul, f. domini mei Ram Zivo f. domini mei Behram Mehatam f. Jahiæ Adami f. Zuhrun f. Zakiaæ f. Ram Zakiaæ, personæ illustris; quas descripsi Pacifico, ex suo animo Vitæ testi, & erga Nuntium Vitæ fidei; quem thesaurum summum, hic in tellure, illic in mundo lucis memorabilem, Pacifico magistro Saadan f. Jahiæ Baktiar f. Adami, personæ subtilis iudicii, ipsi suæque progeniei & stirpi descripsi a sidra mei patris, domini mei Ram Zivo f. domini mei Behram Mehatam f. Jahiæ Adami f. Zuhrun f. Zakiaæ f. Ram Zakiaæ, personæ illustris; quam ille descriperat a sidra magistri Farasch f. Jahiæ f. Zuhrun, personæ integræ, beatæque memoriæ; velut huic suam descriperat dominus meus Zakia f. Jahiæ Behram, personæ honestissimæ, describens a sidra domini præstantis, nostræque coronæ splendidæ Jahiæ Schajar f. Sam f. Juhano, personæ prudentis; suam vero hic descriperat a sidra pacifici

Bajan f. magistri Sam f. Behram, viri venerabilis; cui vero suam descripserat dominus meus præstans, dominus meus Jahia Sam f. Aebel, viri gravissimi, describens a sidra personæ principis & spectabilis, nomine Mehatam Bulbul f. Sam, viri fortissimi; ut huic suam descripserat Ham Jahia Sam, vir gravissimus, describens a sidra *rs* Ram Juhano f. Anusch, viri excelsi; cui autem suam descripserat dominus meus Sarvan Bulbul f. Adami Bajan, personæ expeditæ, describens a sidra *rs* Mehatam Zuhrun f. Behram, hominis recti; ut huic suam descripserat dominus noster Bajan f. Adami, viri honestissimi, describens a sidra *rs* Schvaljo Adami, viri honestissimi; quam vero descripserat hic Schvaljo Adam, vir honestissimus, ex sidra Havæ, filiæ *rs* Juhano Zakie, castæ; cui iterum suam descripserat speciatim Jahia Juhano f. Anusch, viri excelsi, a sidra, quam descripserat *rs* Sam Aebel f. Adami. Collectionem vero sidrarum, quæ pertinebat ad Javar Juhano f. Anusch, viri excelsi, filiique *rs* Aebel, descripsit ei speciatim Jahia Juhano f. Anusch, viri excelsi, filiique *rs* Anusch, describens speciatim a sua sidra, quam ei descripserat suus pater excelsus Anusch f. Anusch speciatim ex sidris antiquis, apud eum repositis & correctis. Neque illæ sidræ & conciones usque ad hoc tempus, utcumque sæpius descriptæ, fuerunt mutatæ, sed integræ, quamquam antiquæ, manserunt. Vita pura. Finis.

T. III. p. 64.

Hæ contemplationes, sidræ, & commentationes sunt: quas descripsi, ego servus omnium delinquentium, osculans calceos pedum Præsulum, ego parvus, servus mei

domini Baktiar Bulbul, f. domini mei Ram Zivo f. domini mei Behram Mehatam f. Jahiæ Adam f. Behram f. Zuhrun f. Zakia f. Ram Zakia, personæ illustris, descripsi Pacifico cordis fidelis, Vitæ testi, & in Nuntio Vitæ fiduciam collocanti, scil. Pacifico magistro Saadan f. Jahiæ Baktiar f. Adami f. Baktiar, personæ subtilis iudicii, describens a sidra mei patris, domini mei Ram Zivo f. domini mei Behram Mehatam f. Jahiæ Adam f. Behram f. Zuhrun f. Zakia f. Ram Zakia, personæ illustris; ille vero suam descriperat a sidra magistri Farasch f. Mansur f. Farasch f. domini mei Adami, personæ integræ & beatæ memoriæ; velut huic suam descriperat dominus meus Zakia Bajan f. Jahiæ Behram f. domini mei Jahiæ, personæ honestissimæ, describens a sidra domini mei Jahiæ Schajar f. Adami Baktiar, personæ prudentis; suam vero hic descriperat a sidra pacifici Mandæi Jahiæ Bajan f. Behram, viri venerabilis; cui vicissim suam descriperat dominus meus Jahia Sam f. Aebel Zuhrun, viri spectatissimi & gravissimi, a sidra $\tau\theta$ Mehatam Bulbul f. Sam Behram, personæ fortissimæ; cui autem suam descriperat Ham Jahia Sam, vir gravissimus, a sidra Jahiæ Adami Juhano f. Jahiæ Anusch gloriosi; ut huic suam descriperat dominus meus Sarvan Bulbul f. Adami Bajan, personæ expeditæ, describens a sidra $\tau\theta$ Mehatam Zuhrun f. Behram, hominis recti; cui suam descriperat dominus noster Bajan f. Adami, viri honestissimi, a sidra Schvaljo Berheje Juhano f. Sarvan; quam vero descriperat hic dominus meus Bajan f. Adami, viri honestissimi, a sidra Havæ, filia $\tau\theta$ Juhano Zakia, castæ; cui iterum suam descriperat Jahia f. Adami pro sua facultate

a sidra viri spectabilis Zuhrun f. Sam Sakariæ; ut huic suam descriperat Jahia f. Adami pro sua facultate, describens a sidra, quam composuerat Sarvan Baktiar, vir venerabilis; cui vero suam descriperat Juhano f. Sam f. Anusch a sidra Adami Schajar f. Ruzbo; sicut huic suam descriperat Bajan f. Adami Juhano a sidra ٢٣ Berheje Aebel f. Sam Adami, fabri lignarii; cui rursus suam descriperat Anusch excelsus f. Anusch speciatim a sidra Jahiæ f. Aebel; atque huic suam descriperat Berheje f. Adami speciatim, describens eam speciatim ٢٤ Anusch f. Jahiæ Sam a sidra Jahiæ Sam f. Sarvan. Integrum hoc opus, nec in quod antiquitati aliquid licuit. Vita pura. Finis.

T. III. p. 68.

Illam sidra, scriptura, expositio de hujus mundi regibus agit. Quam descripsi ego, servus cujusvis delinquentis, cæmentarius Ordinantium (i. e. Præsulum), osculans calceos Nasaræorum, vilis Thesaurarius, Baktiar Bulbul f. domini mei Ram Zivo f. domini mei Behram Mehatam f. Jahiæ Adami f. Behram f. Zuhrun f. Zakiæ f. Ram Zakiæ, personæ illustris; quam descripsi Pacifico & fideli, ex suo corde Vitæ testi, fiduciamque in Nuntio Vitæ collocanti, Pacifico magistro Saadan, alio nomine Adam Zuhrun f. Jahiæ Baktiar f. Adami f. Baktiar, personæ subtilis judicii; quam ipsi descripsi ex sidra mei patris, domini Ram Zivo f. domini mei Behram Mehatam f. Jahiæ f. Zuhrun f. Behram f. Zakiæ f. Ram Zakiæ, personæ

illustris; quam ille descripserat a sidra magistri Farasch f. Mansur f. Farasch f. domini mei Adam, personæ integræ, beatæque memoriæ; cui autem suam descripserat dominus meus Zakia Bajan f. Jahiæ Behram f. domini mei Jahiæ, personæ honestissimæ, describens a sidra domini mei Jahiæ Schajar f. Adami Baktiar, personæ prudentis; quam vero hic sibi descripserat a sidra pacifici & Mandæi Jahiæ Bajan f. Behram, viri venerabilis; cui vicissim suam descripserat dominus meus Jahia Sam f. Aebel Zuhrun f. Behram, viri gravissimi, a sidra 78 Mehatam Bulbul f. Sam Behram, personæ fortissimæ; ut huic suam descripserat Ham Jahia Sam, vir gravissimus, a sidra Jahiæ Adami Juhano f. Jahiæ Anusch, viri gloriosi; cui rursus suam descripserat dominus meus Sarvan Bulbul f. Adami Bajan, personæ expeditæ, describens a sidra 78 Mehatam Zuhrun f. Bahran, viri recti; ut huic suam descripserat dominus noster bar Adam, vir honestissimus, describens a sidra Havæ, filiæ Jahiæ Zakia, castæ; cui autem suam descripserat Jahia f. Adami pro sua facultate a sidra spectatissimi Zuhrun f. Sam Sakoro; quam ipsi descripsit Jahia Adam pro sua facultate, describens a sidra 78 Schvaljo Sarvan Brktiar, viri venerabilis; sicut huic suam descripsit Juhano f. Sam f. Anusch ex sidra Adami Schajar f. Ruzbo; cui vero suam descripsit Bajan f. Adami Juhano a sidra 78 Berheje Aebel f. Sam Adami, fabri lignarii; velut huic suam descripsit excelsus Anusch f. spectatissimi Anusch a sidra Jahiæ f. Aebel; suamque Berheje f. Adami speciatim descripsit 78 Anusch f. Jahiæ a sidra Jahiæ Sam f. Sarvan. Correxo vero, quam descripsi, sidram; nec aliquid plus justo in eam irrepsit. Vita pura.

NASARÆI MINOR.

Dominus meus celebrandus.

In nomine Vitæ summæ, novissimæ, excellentissimæ, supremæ omnium operum. Lucebit tuum indumentum, magni æstimabitur tua imago apud tuum patrem, Dominum celsitudinis. Quinam illi Montes, qui immobiles & excelsi? illa Aqua, quæ immutabilis, nec indumenti sui ope suo statu rupta, concussa, & tremula? Vita summa illi Montes, qui immobiles & excelsi, illa Aqua, quæ immutabilis, nec indumenti sui ope suo statu rupta, concussa, & tremula. Quinam, Vita, ii mei fratres, qui copiose mercedem ac beneficentiam disperserant, intelligentiam excitarunt, in terrarum orbe, offendiculorum copioso, nulloque non defectu laborante, ambularunt, vi indumenti sui statu suo nec fracti, concussi, vel trepidi præ fulgoribus, tonitribus ac nubibus, aut malis furiosisque orbis commoti & agitati? Ii mei fratres sunt Aebel, Schetel & Anusch, Nasaræi pacifici & beneficentia spectati, qui multiplicarunt mercedem ac beneficentiam, excitarunt intelligentiam, in terrarum orbe, offendiculorum copioso, nulloque non defectu laborante, ambularunt, iique vi indumenti sui statu suo nec fracti, concussi, vel trepidi præ fulgoribus, tonitribus ac nubibus, aut malis furiosisque orbis commoti & agitati. Quam rem vero sentiens Vita discrevit, atque sedens Vita hæc in magno suo splendore dixit: surgite, introducamus mortem in mundum, qui malorum est, in sedem, quæ omnis offendiculi damnique plena est. Adam natus mille annos est. Eum qui procrearunt, etiam suo ex corpore educant.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Ulterius non senescet, nec debilescet; aut parvuli filii, plurimum stultitiæ erga ipsum commissuri, ab eo exsurgent. Vocavit tum Vita summa Prima, datoque mandato, misit Savril, qui solveret, & Kemamir Zivo, qui solvens duceret spiritus animasque ex corpore, ut provocaretur mors in mundam, & justitia intelligenti, eam intellectuuro, prædicaretur. Simul edictum: quisquis offensus, morti maledixerit, 66 offendicula sibi ponet. Etenim hæc irrevocabilis advocata, imperatrix constituta, & nuntia missa, nec donum tollet aut munus accipiet, nec hominem cum homine commutabit. Atque his, Zavril, qui animas solveret, & Kemamir Zivo, ulterius Vita summa dixit: descendite, abite in mundum, qui est malorum, in sedem, quæ offendiculi damnique omnis copiosa est. Atque vos Adamo verbum prædicantes, bonamque doctrinam proponentes, dicite: Adam, vir omnium prime, mute, stulte, surde, sopite, surge, & ex orbe, offendiculi damnique omnis copioso, exi. Etenim tu natus mille annos. Amplius neq; senesces, nec debilesces, aut filii parvuli, plurimum stultitiæ erga te commissuri, a te exsurgent. Hi tum descenderunt. Venerunt Zavril, qui animas solveret, & Kemamir Zivo, in mundum, qui malorum est, in sedem, quæ offendiculi damnique omnis copiosa est. Atque illi Adamo verbum prædicantes, bonamque doctrinam proponentes, dixerunt: Adam, vir omnium prime, mute, stulte, surde, sopite, surge, ex orbe telluris, offendiculi damnique omnis copioso, exi. Etenim tu natus mille annos. Amplius nec senesces, nec debilesces, aut filii parvuli, plurimum stultitiæ erga te commissuri, a te exsurgent. Quibus auditis, Adam incalescens, calorem induit, calore

indutus caloreque opertus, sputum dulce deglutivit, acerbum vero propellens in terram effudit, & gibbus, non erectus, sed gibbus, corde tristitia impleto, lacrimisque de oculis suis cadentibus & expressis, ululans ejulavit, atque se dilacerans, flens, anxius, se prosternens, lamentans, pedusque atrio allidens, secum ita locutus est: o vox, quæ mihi prædicata, o scientia bona, quæ mihi explicata fuit. Natus ego mille annos in hoc meo mundo versor. Spathæ ante absolvuntur, quam calyces, quæ calyces deinde absolvuntur, & culmi antequam absolvuntur, quam spicæ, quæ spicæ deinde absolvuntur, in mundo, in quo versor: sicut & olera concupita ante absolvuntur, quam dactyli. qui dactyli deinde absolvuntur. Dixit Vita: ascendamus ad ostium *vs* Ferasch Zivo, ad ripam Jordani, Domini Vitæ, & ad ædem Parentum nostrorum, salices Jordani amabiles, qui absolvuntur, visuri. Ecce dactylos. Ascendentes tum venientesque, Savril, animas soluturus, & Kemamir Zivo, Vitæ summæ Primæ dixerunt: tu maxime sciens, arca tibi patent, tibi, mi parens, occulta detecta. Neque tibi opus, ut rem in mentionem aut quæstionem vocas. Nos jussa Adamo retulimus. Verum ille nitorem cupiditatemque mundi animo fovet. neque ex eo abire cupit. Quibus itaque, Savril Solutori, & Kemamir, dato mandato, Vita summa Prima dixit: descendite, ite in mundum, qui malorum est, in sedem, offendiculi damnique omnis copiosam, Adamoque verbum prædicantes, & bonam doctrinam proponentes, dicite: Adam, nondum inventus homo, qui plus te sapiat, qui sedens grata præcepta te doceat. Tibi dicimus: surge, exi orbe telluris, qui offendiculi damnique omnis copiosus est. Amplius non senesces, neque debilesces,

nec filii parvuli, plurimum stultitiæ erga te commissuri, a te exsurgent. Qui itaque ei dixerunt: Adam, surge, morire, quasi non exstitisses, corrumpere, quasi non compositus fuisses; quia introibit tua anima suum fundum, domum sui parentis summi, Primi, & locum æternum. Descenderunt tum Zavril Solutor & Kemamir Zivo in mundum, qui malorum est, in sedem, quæ officiduli damnique omnis copiosa est, & Adamo verbum prædicantes, bonamque doctrinam propónentes, dixerunt: nondum, Adam, inventus homo, qui plus te sapiat, grataque præcepta te doceat. Tibi dicimus: surge, abi ex orbe telluris, qui officiduli damnique omnis copiosus est. Amplius non senesces, nec debilesces, aut filii parvuli, plurimum stultitiæ erga te commissuri, a te exsurgent. Ei dixerunt: Adam, surge, morire, quasi non exstitisses, corrumpere, quasi non compositus fuisses; introibit enim tua anima suum fundum, ædem sui parentis summi, Primi, locum æternum. Respondit: o lector, mihi prædicans, o bone doctor, explicare me instruens, mille annos ego natus, mille alios etiam annos vivere cupio. Ite ad Schetel, meum filium, prædicare ei mundum ingressuro, meo infanti, meo dilecto, octo annos nato, qui syrma mulieris non pede calcavit, magnas tiaras non gessit, nec cultrum evaginatam habuit, aut sanguinem per generationes effudit, in mundo hoc, quem ingrediatur. Progressum Sauril Solutor & Kemamir Zivo, Vitæ summæ, Primæ, dixerunt: Vita, mi parens, tu optime sciens es, patent tibi arcana, occulta tibi detecta, nullam rem in mentionem vocas. Jussa Adamo diximus, & Adam nos ad Schetel, suum filium, misit, dicens: natus ego mille annos, mille alios etiam annos

vivere cupio, ite ad Schetel, meum filium, meum infantem, meum dilectum, octo annos natum, qui in hoc mundo syrma mulieris non pede calcavit, neque tiaras magnas gessit, nec cultrum evaginatum habuit, aut sanguinem in orbe effudit, in mundo hoc, quem ingredietur. Quibus auditis, advocatis, datoque mandato, accinctis & missis Savril Solutori & Kemamir Zivo Vita summa, Prima, dixit: descendite, abite in mundum, qui malorum est, in sedem, quæ offendiculi, damnique omnis copiosa est, Adamique filio Schetel prædicantes, bonamque doctrinam proponentes, dicite: Schetel, filie Adami, surge, morire, quasi non existisses, corrumpere, quasi non conformatus fuisses; introibit enim tua anima suum fundum, & locum æternum. Descendere tunc Savril Solutor & Kemamir Zivo in mundum, qui malorum est, in sedem, quæ offendiculi damnique omnis copiosa est, Adamique filio Schetel verbum prædicantes, bonamque doctrinam proponentes, dixerunt: Schetel, filie Adami, surge, morire, quasi non existisses, corrumpere, quasi non conformatus fuisses; introibit enim tua anima suum fundum, & domum sui parentis primi, locum æternum. Respondit Schetel, filius Adami: o lector, mihi prædicans, o doctor bone, id quod bonum mihi patefaciens, natus ego octo annos in hoc mundo, syrma mulieris non pede calcavi, nec magnas tiaras gessi, nec cultrum evaginatum habui, neque sanguinem in orbe effudi, ite ad Adam, meum patrem, mille annos in hoc mundo natum, qui amplius non senescet, nec debilescet, aut filii parvuli, plurimum stultitiæ erga ipsum commissuri, ab eo exsurgent. Cui hi regresserunt: Schetel, filie Adami, vocem

tuam antea Adamo tuo patri pronuntiavimus, pronuntiandoꝝ que diximus, verum ille nos ad te misit. Respondit Schetel, filius Adami: attendens animum timeo, ne forte, si dixerō, me ex corpore non exiturum, mihi a Vita summa in summo suo loco oppressio existat. Surgens tum Schetel, filius Adami, atque, petita gratiā magna, non parva, exiit truncum carnis & sanguinis, atque induit columnam splendoris, & tiaram optimam ac puram lucis, cujus lux 990,000 myriad. splendidior luce solis, cujusque candor 990,000 myriad. candidior candore lunæ. Quem vero filium Adami Schetel deinde, mille mille myriadibus myriadibus Geniorum a sua dextra & sinistra duobus, diversi venti correptum duxerunt, & particulatim ductum ac elatum in summa nube lucis collocarunt. Jam ideus Schetel, Adami filius, voce admodum supplicē rogavit: peto a vobis, Vita Prima, Vita Secunda, & Vita Tertia, a Jufin Jufin, a Samo Mano Semiro, a Vitē omnis vitæ, ab Arbore summa omnis sanitatis, ut eripiantur Adamo, patri meo, arundines ex oculis, paxilli ex auribus, frustumque carnis ex corde, ut mundum, in quem ego jam abiturus sum, videat. Qui vero fletus, questus, angor filii Adami Schetel ad Vitam summam, Primam, ascendit. Et exinde Adam, ereptis arundiuibꝯ ex suis oculis, paxillis ex suis auribus, frustoque carnis ex suo corde, mundum, in quem Schetel abiturus erat, vidit, & dixit: mi filie, tibi ito (via perge), quem mundum velim, ego petam. Respondit: ito, turbo insipiens, & perplexe, domine stupide. An sputum, quod fædum quis ore expuit, iterum ille deglutit? An, qui utero suæ matris exiit, rursus in hunc ejus locum introduci cupit? Enimvero, ubi ego ex hoc

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

mundo sine meis annis exierim, fiet, ut evadat embryo inde a ventre suæ matris sicut vitellum ovi; ut evadant parvuli abbreviati (brevis ætatis), dum, ore eorum lactis pleno, morientur, ut evadant velut epistolæ obsignatæ virgines, evadantque novitiæ (non nuptæ), destillante de corona earum oleo (novissime mundo initiatæ morituræ), ut evadant pueri & puellæ in contentionem, & quidem talem, qualis bestiarum in mundo esse solet. Quin Domini fabricæ mundanæ mortem tali infanti expetent; quæ autem ei non appropinquabit; & conviciando quemcumque pudefacient, qui dixerit, fore, ut hic infans senescat. Quæstio de hoc in summo loco Magnatum futura est. Hunc vero Schetel, filium Adami, correptum varii venti particulatim duxerunt, & sublatum in custodia Thesaurarii Schelmaj collocarunt. Qui, quos manu tenebat, radiis splendoris, justitiæ clavibus, brachii sui duplicis ope, ipsi portam thesauri aperuit, & Bar Gudo, dominum veritatis, eduxit. Hic autem ingredienti Schetel monstravit Vitem, cujus interior pars splendor, cujus pars exterior lux, cujus calcaneus aqua, cujus cacumen Genii, & juxta quam sceptrum lucis, ac fruges, magnum firmamentum animarum. Edunt illæ inde, quod non commovet, & bibunt, quod non perturbat, quomodo & Ajar Zivo, filius Vitæ summæ, & principes Genii Anusch inde vescuntur. Atque, afflante odore Vitæ, eosque inhabitante, coronas in sua capita spirantes odorem plectunt, nec aliter, quam ut arbores vigentes, se ostentantes, suæque magnificentiæ gloria hilares, gloria ipsos inhabitante superbiunt. Schetel, filius Adami, tum dixit: semita hac, via, gradu, quo ego ascendi, item homines just,

fideles, honesti & pacifici ascendent, ubi corporibus suis exierint! Expandentes deinde justitiam, sicut Vita, Genii, Regesque terræ lucis & habitaculi insignis, manum justitiæ Adami filio Schetel dederunt: & quod fulcrum illi in Vita invenerunt suum, in Vita suum invenerunt, id etiam anima mea sperans invenit. Vita scientibus, Vita spei nostræ, Vita viris, qui spem nobis faciunt, adest. Dicatis: quæ perennis in sua sede, Vita pura est, Finis.

In nomine Vitæ. Misit Vita summa, capto consilio, Liberatorum ad Adam, qui eum solutum educeret ex corpore, ex hoc mundo, ex compede, ex vinculo, funibus ac contumeliis, qui eum educeret ex terra, quam ei Fetabil condiderat, & quam Septem Stellares ingressi inhabitandam occupaverant, qui eum educeret ex corpore sordido ac fœtido, quod consumitur & corrumpitur a leone rapaci, a mari illabente, a fissura non coeunte, & a dracone mundum ambiente, cujus robori nemo prævaluerit. Separata tum fuit anima, quæ in corpore Adami erat. Cum vero meus musculus in illius corpore separandus deficeret, anima, hoc deficiente, sedens cum spiritu fœtidoque corpore ita colloquebatur; quid sedemus? quid decumbimus? quod non viaticum in iter nostrum comparamus. Veniet cito ad nos Solutor, qui nos ex hoc mundo educet. Quo autem tempore anima cum spiritu & corpore fœtido ita colloquebatur, spiritus corpusque fœtidum non responsum dederunt. Tamen, cum stans ita colloqueretur anima cum spiritu fœtidoque corpore, accedens Solutor venit, accedens venit solutor, pervenit vir Liberator, veniens adstitit compedi Adami,

compedi Adami adstitit, ipsique ex suo somno excitato dixit: surge, Adam, abjice tuum corpus fœtidum, tunicam luti, in qua fuisti, abjice tunicam corpoream, corporis fœdi, in qua fuisti, abjice vestem corpoream, in qua fuisti, excute caput, quod Septem & Duodecim Stellares potentes fecerunt, & cura, ut id in mundo relinquant. Etenim tuum tempus ad exitum pertigit, & finita, quæ tibi in hoc mundo definita mensura fuit. Me ad te Vita misit, qui te rogarem, ut conferas te ad locum Vitæ, locum, in quo ab initio fuisti, ad habitaculum, in quo tui parentes sedent. Quo audito, Adam lamentans sibi illacrimatus est, lamentans illacrimatus est sibi, & solutus in fletum oculis, apërtoque ore, illi viro Liberatori, qui ad eum venerat, dixit: mi pater, ubi ego tecum iero, hujus orbis tam ampli quis custos erit? Havæ meæ uxori quis consortio erit? Plantis, quas sevi, quis erit per generationes fulcro, quis fulcro eis erit? Domam hanc, quam inhabitavi, quis inhabitabit, quis in hac erit? Ubi sparget palma fructus, spargetque cannabis florem, quis horum custos erit? Ubi Euphrat & Tigris accedent, quis utrem manu prehensens, aquam ad plantas ducet? Ubi puerperæ parturierint, quis opem eis feret? Quis tauro jugum illigabit, semenque in terram ducet? Quis arietes congregabit, sua manu jumenta in caulam abiget, fœnumque bobus colliget? Quis orphanos sinumque viduarum implebit? Quis nudum vestiet, suoque collo stolem imponet? Quis captivum liberabit, litemque mortis solvet? Liberator Vitæ, qui ad Adam venerat, dixit: veni, surge, Adam, ascende in tuum locum, bonum domicilium, in quo ab initio fuisti, in locum, cui sol non occidit, nec radii lucis obscurantur, sume, indues vestem splendoris, teque luce incensa

obtege, impone coronam, coronam puritatis, qua creaturæ gloriatur, illiga tuum cingulum, cingulum aquæ, cui dolores & afflictiones desunt, sede in throno splendoris, quem tibi Vita ab æterno disposuit, atque da oblivioni domum tui nutritoris, a quo indies persecutionem sustinuisti. Ne sit tibi, Adam, ægre ob locum, in quo fuisti: locus hic devastandum est domicilium: quicquid suum sit, brevi manebit: suaque opera relinquentur, dimittentur, nec sibi invicem cohærebunt. Sic & in eo malitia ingravescet, indignatio per diversas urbes aurescet: agent impie in patrem filii, ut & filie in matrem impie agent: fratres alii alios occident, sorores aliæ aliarum carne vescensur: atque deseret vir quilibet suam uxorem, quomodo & quælibet femina suum conjugem deseret. Sed, ne malum aut indignatio per generationes supersit, ne orphani, vidui, viduæ, & captivi existant, surgas, & hoc mundo, corporeque foetido ex eas. Adam, aperto ore, viro. Liberatori dixit: mi pater, novisti, ita fore. Cur itaque perplexum me reddidisti, & in corpus foetidum me introduxisti? Jam vero, ubi meo corpore exiero, quis ejus custos erit? Ubi decubuero, quis id excitans ex somno suscitabit, aut quis cibum potumque ei dabit, vel quis ipsi inter generationes consortio futurus? Surgente super id tonitru, fulgureque emicante, quis, condito templo & ædificio, umbram ei faciet? Nonne super illud ingruent tempestates, sol accedens cadet, ventique, sublata arena, pulverem injicient? Nonne volucres, alatae de meo corpore edent, edent de meo corpore, atque, strudo in coma mea nido, in nidum hunc meam carnem allaturæ, meam vestem (autem) detrahentes discident? Quam rem quis providebit? Si, mi pater,

velis, ut tecum proficiscar, comitetur me meum corpus, meum corpus me comitetur, mihiq; meum corpus in itinere societati sit. Ceterum, mi pater, mihi desunt populares, qui me comitentur, neque congestum mihi aurum argentumve est, quod me comitans in meum viaticum conferam, atque mei itineris socium constituam. Liberator, qui ad Adam venerat, respondit: cur, Adam, ægre fers, rugasque contraxisti, ob corpus foetidum, in quo fuisti? Corpus an vita est? Corpus in domum Vitæ non ascendet. Adam Liberatori, qui ad eum venerat, dixit: mi pater, Nuntie Vitæ, si volupe & gratum tibi fuerit, etiam Hava, mea uxor, mecum proficiscatur, & me comitetur, ut mihi in itinere societati sit. Mei item filii meæque filiæ mecum proficiscantur, ut mihi in itinere societati sint. Quod responsum cum Hava, sua uxor, audisset, remissa voce sedit, remissa sedit voce, & obortis in ejus oculis lacrimis, dixit: ego, Adam, te comitabor, tibi in itinere societati ero. Liberator Vitæ, qui ad Adam venerat, dixit: corpus ad domum Vitæ non pertinet. Corpus in domum Vitæ non ascendet. In patre, matre, fratribus, sororibus, argento, aurove tantum fiduciæ, quantum in Vita, tibi ne sit. Verum cuique homini curæ sint opera, quæ sunt mercedis, beneficentiæ, & baptismi obsecrati. Etenim de hominibus secundum opera, quæ fecerunt, quæstio habebitur. Qui, ubi suo ex corpore exierint, ad custodias suas in quæstionem vocabuntur. Tibi, Adam, cui usui fratres fraudulentæ, qui peribunt, & sorores fraudulentæ, quæ improspere agent? Tui fratres erunt Genii justitiæ, tuæ sorores majestates fidelium, indices apud Vitam stantes, precibusque maximis & gravissimis

eam rogantes. Tibi, Adam, cui usui aurum? quod abolebitur. Tibi cui usui argentum? quod in hoc mundo obscurabitur. In via, qua ego incedo, non est animans, neque canis, qui discerpit, neque homo, qui lapidem limitarem movet. Relicti vero in hoc mundo executores, observatores, & publicani, arti armarum præsidentes, opificia ferrea, athenaque spumantia polientes, animisque malorum mare, ne in eo iter aut transitus eis pateat, custodientes. Qui transitus non nisi cuilibet homini, alienæ mercedi beneficentiæque inservienti, patebit: suis factis instar Liberatoris eum prægressuris. Via, qua ego incedo, rhamnis carduisque sæpta est: quam & septem muri, qui sunt montes, nec ii rimosi, ambiunt. Sic etiam sedeo, balances ego rectificans, & ex mille unam animam, eamque boni ac illuminati, eligens. Quibus auditis, Adam lamentans flevit: lacrimis planctus decidentibus. Sed Adam corpore egressus, retrospecticiens, & attonitus, ægre tulit, quod hoc relinqueret, ad hoc non reversurus, verum hoc dimissurus. Suum iter in ærem suscepit. Quod vero suscipiens abiit, ut passer, nidum, textum domicilium, non possessurus, aut pullos habiturus. Suscepit hoc iter, ut passer, qui e reticula undique circumdante evolans, in mundum ejusque incolas abit, similis animali, quod e stabulo se eripuit, similis cymbæ, quam venti tempestatesque abigunt, similis leoni, qui ex claustro evasit, & carbunculo fulguranti, qui e tiara excidit. Abiens vero Adam dixit: vœ! vœ! quod mei fratres perplexum me redditum a se expulerunt, me introductum fustumque in corpus fœtidum, quod leo arrogans & ferox perdit, conjecerunt, me in id introductum serpenti, totum mundum ambientis, objecerunt, me fustum objecerunt Septem Stellaribus malis,

qui indies, injecta ipsis impudentia, indies arma adversus me
 confiantes, tabernacula luti, figuras fallaces, mihi condiderunt,
 atque indies sua decreta, tympanis & sambucis coram clangen-
 tibus, faciunt. Quorum tamen, & id quidem virtute Vitæ sum-
 mæ, quamquam cum iis sum versatus, socius aut in aliqua
 parte consors non fui, siquidem novi, me ab iis exiturum, exi-
 turum vero solum, mihiq; soli meam anxietatem solutum iri.
 Jam vero, quia Genii, mei fratres, me perplexum redditum,
 meoque ex loco educum, in corpus fœtidum introduxerant, id
 invidus non intravi aut unam horam inhabitavi, verum id con-
 culcavi ac fœdavi inter principes Septem ac Duodecim Ste-
 llares potentes, qui id fecerant, polierant, templumque con-
 stituerant. Quam pulchrum erat meum corpus? Quam politi
 viti, qui id effecerunt? Quam sapientes & pulchri ii picto-
 res, qui id figurarunt, iiq; sculptores, qui id effinxerunt?
 Pulchrum caput ei fecerunt, fecerunt nitidam ei comam, niti-
 dam comam ei fecerunt. Sic etiam suo capiti iudicium indi-
 derunt, suo cordi prudentiam infuderunt. Quomodo & duos
 ac die nocteque luminis capaces oculos ei tribuerunt, magnum
 ostium (os) Vitam indies celebraturum, ei condiderunt,
 neque minus duas manus, indies operantes, non vero defatiga-
 tas, ei assignarunt, quam duos pedes, ab oriente in occiden-
 tem ambulantes, ei conformarunt. Jam vero opus concamera-
 tum & pulchrum pulvis vermisque in sepulchretis evasit: sui
 oculi in circulos fossæ sepulchralis mutati: clausæ ei
 duæ fenestræ (aures), indies sermonem Vitæ audientes: di-
 ruta magna porta (os). Vitam indies celebrans: manus, quæ
 die nocteque operantes non defatigabantur, jam passeret a

corpore non deterrent: pedes, quæ parasangas ambularunt, jam a passeribus non transcurrunt. Doleo, quod hoc corpus relinquam, & quod id inhabitare non potero. Dixi mecum: quomodo fiet, ut meum corpus inhabitem, cujus parietes disruptæ ceciderunt? Meum corpus solutum, excussi, quod pulvis vermisque evasit, & pulvis vermisque id factum, per urbes diversas divisum apud portas sepulchretorum cecidit. Fratres alii alios non redimunt. Si fratres alii alios redimerent, corpus ad sepulchreta non perveniret, non perveniret corpus ad sepulchreta, neque anima corpus destitueret. Si pater filium redimeret, propagines in orbe non essent. Si filii patrem redimerent, orphani in orbe non essent. Si vir uxorem redimeret, viduæ in orbe non essent. Si femina conjugem redimeret, vidua in plateis non appellaretur. Respondit Liberator Vitæ, qui ad Adamum venerat: cur ægre fers, & rugas contrahis, ob corpus fætidum, in quo fuisti? Tolle oculos, vide nubem lucis, in tuum conspectum venientem, quam ducunt quatuor viri, filii lucis, mille mille parasangas ambulantes. In nube, in tuum conspectum veniente, duplicatæ & amplificatæ stolæ splendoris puræque tiaræ lucis, amplificatæ coronæ lætæ, amplæ & infinitæ. Jam quatuor illi Genii, filii lucis, qui ad eum venerant, ei dixerunt: cur, Adam, flevisi, tibi que de oculis lacrimæ ceciderunt? Respondit: sum servus sine domino, regeque ipsi imperante. Regesserunt: filius es, Adam, Vitæ summæ, servus Vitæ maximæ. Tu, serve Vitæ maximæ, veni in pace, electe, pure, juste, quem justum Vita pronuntiavit, veni, ascende, & sede in magna nube lucis. Tui habitaculum pulchrum meminit, tui Patres tui meminerrunt; quia apud eos

Iustis, atque ii te ex mundo Fatahñis, qui nihil valet, evexerunt. Adam Geniis, qui ad eum venerant, ore aperto dixit. Genii mei fratres, si vobis placuerit, morer unam horam, unam horam morer, donec legatum ad Havam uxorem meam, miserim, ut ea me comitetur. Responderunt Genii Adamo, omnis generationis principi: conquiesce, sile, Adam, & quies bonorum te capiat. Ubi in tuum locum tu ipse ascendisti, Hava, tua uxor, post te ascendet, ut & omnis tua familia, post te ventura, ascendet. Consumentur tunc omnes generationes, omnesque creaturæ peribunt, omnes putei & maria exarescent, alvei fluitantes siccescent ac deficient, cadent montes, colles circumcirca deprimentur, destruetur Babel, Bursæ evadet, quasi non fuisset, vastabitur Persia, Romania evadet, quasi non fuisset, Sini & India in se invicem corruent, regiones Samaritanorum ac Tyrorum, atque Mons ferri (regio montana Chalybum) mutuo sibi exitio erunt. Capitis vero damnandi, qui cædis rei. Damnabit capitis terra quemvis, qui sanguine filii hominis in ea effuso, imagines (personas) sui similes perdidit, haruspices, umbraticos, adulteros, fures, falsarios, calumniatores, eversores limitum, mutatores lapidum limitarium, veneficos & veneficas, sacrificulos, sacrificium facientes festumque agentes, obsignatores, signatores, hariolos, & Chaldæos, ad incendia ignis ituros. Sic etiam, & terra in tartarum cadente, surgent una cum cælo Stellæ Principes, Sol & Luna, in suum locum ituræ. Et ut basis terræ in suum locum ibit, ita quoque quatuor venti fabricæ mundanæ in suum locum ibunt: omnibus malis in profunda caliginis casuris. Tu, Adam, vicissim felix eris, qui electus ex mundo An-

golorum, ex hujus mundi mœstitia ascendisti. Ne ægro sis animo, Adam, ob mundum, quo existi: natu parvis orbisque post te item eo exituris, pueris ac puellis, necdum satis iudicii capacibus, illis, his formosis, inde exituris, nubilibusque filiis ac filiabus, sine prævia pactione & desponsatione, inde exituris, atque suo pulvere in cavædia casuro. Vacui vero, & sublati hortorum suorum paxillis, exhausti hi homines mundo exibunt. Incolæ, viri, feminae, hospitii quæ possident relidis, consumendi in campum orci ibunt. Seniores & heri mortem sibi expetent: quæ vero ad eos non veniet: mundoque sine sensu hi exibunt. Dimittet rex suam coronam: suamque magnificentiam homines liberi dimittent. Sic & mulieres, pereunte sua pulchritudine, atque libertinae, pereunte sua re cupita, operis involucre ad sepulchra ibunt. Ascende tu, Adam, vade, dic tuam causam coram Rege Ipsis, & Vita summa, Prima, causam mundi, in quo fuisti. Dic Vitæ summæ: cur hunc mundum fecisti? Cur ejus generationes a te amandasti, litemque in orbem emisisti? Jam cur me pudore affecisti, omnemque meam familiam & totum mundum in vastatione constituisti, quasi ego ejus custos non fuissem? Imperant jam Septem & Duodecim Stellares Iis, qui una cum mea familia in mundo versantes, persecutionem sustinent. Si autem tibi, summa Vita, placuerit, gratumque fuerit, hic mundus ne desoletur, verum ille luceat, neque inde mea familia abscindatur, aut tuum nomen, Vita summa, Prima, inde excidat, aut hæc domicilia, quæ Æbel Zivo inhabitavit, desolentur, aut Jordanus inde tollatur, aut Septem Stellares, Spiritus & Messias ei dominantur. Dixit Vita summa, Prima, Adamo,

principi omnis familiæ: conquiesce tua doctrinâ, Adam, bonorumque quies te capiat. Heic Æbel Zivo una cum Gemis tuis fratribus atque omni Jórdano versatur: heic quoque tu, Adam, commoraberis: huc etiam Hava, tua, Adam, uxor, veniet, omnisque qua familia post te ascendet. Habitaculum hoc futurum habitaculo tibi, Adam, & Havæ, tuæ uxori, coram Vita summa, Prima, usque ad diem, diem judicii, & usque ad horam, horam liberationis, usque ad diem magnum, quo resurges, Resurges tunc tu, Adam, totaque tua familia, & in terram tuam ibis. Animum tuum recrea, tuamque cor in fulcro colloca. Vita pura.

Hanc concionem, cum spatium vitæ Adamo confectum, atque ratio illius, quod suæ stirpi foret, computata esset, explicite Nuntius Vitæ habuit: hoc certum ratumque futurum, quod, quicumque exiurus ex corpore, ex mundo, in quo versatur, consortium hujus expetierit, aurum argentumque amaverit, quod ipsi non visum, dixerit, quod ipsi non auditum, narraverit, fratres distraxerit, filios a parentibus disjunxerit, dans mutuo pignora acceperit, puero impudice usus fuerit, pervertens limites, limitares lapides immutaverit, factaque turpia commiserit, huic Nuntius Vitæ maledicet. Si quis via, qua Adam, caput generationis, incessit, non inceserit, ille non ascendet, locum lucis visurus; sed, ubi animæ bonæ ad domum Vitæ ascenderint, a loco magnæ lucis & habitaculo formoso excludetur. Vita scientibus, Vita spei nostræ, Vita Viris, spem nobis facientibus, adest. Vita in sua sede perennis. Vita omnibus operibus pura. Finis.

In nomine Vitæ summæ. *Mysterium hoc, concio, explanatio, & doctrina persuasoria, quam spectatis beneficentia Nuntius Vitæ explicare proposuit. Cum Adam, confecto Nitæ suæ spatio, corpore exiisset & Hava sua uxor, luctu. planctum, & dolorem contraxisset, & collegisset, sibi que multos gravesque dies congregasset, venit Spiritus, & coram considens ei dixit: cur summa, & qualis viduarum est, mœstitia te occupavit? Quæ excessum Adami plangens, missis super pectus manibus, eum clamore humi sedes. Dixit iterum Spiritus: mea socia, quis a te exiit? quod languida & immobilis sedes. Spiritusque una cum Deastris omnibus, suis sociis, luctum præ se ferens, Havæ tertium dixit: da hoc, ut plurimum lamenti colligamus. Quæ enim domina super suis sociis non lamentum collegerit, castigatione digna erit. Hava Spiritui auscultans, quod dixerat, id omne accepit. Ego autem Abel Zivo optime novi peccatum in mente Havæ surgens, doloremque animi sui, in distractione versantis. Quo enim orbata Hava stetit, Adamo appropinquare non potuit. Vita, meus parens, me tum vocatum & accinctum, dato mandato, amandavit, dicens: tu, planta generationum, generationes proferens qui Adamum in paradysum introduxisti, & qui Havam inter fetificantes collocasti abi, Havam demulce: illius cor recreans sulci, dic ei: facies animæ, quæ a te exiit, in gaudio lucebit, plurimamque requiem inveniet. Sic & eam invenient animæ, quibus hinc egressis ad illum Adam ascensus patebit, ille cœtus a te exiturus, atque communi occisione anterior, omnes homines, qui testimonium voci Vitæ perhibuerint, qui doctrinam novissimam tradiderint, & qui a cœtu, communem*

occidionem antegresso, oriundi, inierint viam Vitæ, eamque semitam, qua viri, Filii pacis, egressi, & a Vita deinceps suffulti, in habitacula Magnatum gloriæ evaserunt. Illum tu brevi sequeris, si lacrimas a tuis oculis deterseris, operculum de tuo capite sustuleris, indignationem ac dolorem ex tuo animo deleveris, luctum planctumque ex tuo corde obliteraveris, atque cum cœtu, communi occidione anteriori, viam Vitæ ingressus, per semitam virorum, filiorum pacis, exieris. Hæc præcepta amplius tradidit Pater Genio Æbel Zivo; qui in conspectum Havæ contendit, &, strophio cum tiara capiti circumdato, sedens, colloquium svave cum ea instituit. Hava vero, mente alienata, & coram flens, dixit: quid tibi videtur de anima, quæ a me exiit? Respondit: anima, quæ a te exiit, in magnificentia gloriæ constituetur, suæque facies in requie, quam invenit, lucebit, in summo gaudio lucis constituetur. Uterius ei dixit: insanis tam insane, quam Septem Stellares, luctum & planctum colligis, lacrimaris, angore & languore laboras, & indignationem ac mœstitiam tuo animo affers. Sic etiam, cum Septem Stellares luctum se item collecturos dixissent, vehementer tu commota, obortis in tuis oculis lacrimis, fœisti. Quo dicto, exitum Adami alloquio jucundo Havæ retulit, narratione, animum illius alienatum penetrante, utens, opem adversus alienigenas ipsi tulit, splendorem domus Vitæ ei explicuit, mœrorem & tristitiam ab ejus facie depulit, lacrimas ab ejus oculis dissolvit, & dixit: vide, insaniam illorum Septem Stellarium insaniisti; sed peccata tibi remittentur; quia Septem hi Stellares fecerunt, ut insanires. Jam tibi tui oculi lucebunt. Surge in gaudio magnificentiæ gloriæ,

celebra animam, quæ a te exiit, ipsique præcationem gratiarumque actionem instaure. Surgens tum Hava in gaudio, relinquens luctum ac planctum, dolorem & lamenta, magna & gravia, & in gratiarum actione consistens, secum dixit: peccata mea mihi remittentur, quia Spiritus una cum Septem Stellaribus me in insaniam induxit. Sedi in luctu, magnaque & gravia lamenta mihi contraxi. Atque Genium Aebel Zivo sic ea Hava allocata est: cur me non amplexus es? Tamen apud me sedisti. Animum meum afflictum non recreasti, neque lamenta, luctum & planctum a porta depulisti, neque novissime me alloquens, sermonem benignum, atque voce svavi, mecum instituisti. Respondi ego Aebel Zivo: electi animi, qui a te exiit, legatus fui, eum per custodias, strepitum, tumultumque hujus mundi transtuli, præter Genium Fetahil, qui enim procreavit, duxi, ostendi ei domum Abaturi, quæ Abatur manum ipsi porrexit, adduxi eum ad Vitam Secundam, quæ splendorem ei tribuit, per rivos aquæ eum transvexi, Genios Angelosque in suis habitaculis ei monstravi, atque ipsi, in cameris & palatiis novis nec caducis collocato, habitaculum splendoris institui. Contendens jam ad te veni. Illa regressit: cur nullus mecum fuit, aut mecum mysteria eruditentia prudenter non effinxit? Respondi: cum hoste non sedeam, nec cum inimico prospere agam. Dixit Hava: an ego hostis fui, vel Adam inimicus fuit? Respondit: neque tu hostis fuisti, neque Adam inimicus fuit; sed Septem Stellares fuerunt hostis, & Duodecim Stellares Spiritusque ei persecutioni fuerunt. Omnes jam Septem Stellares malum adversus eam consilium cum iramierunt. Quibus Septem Stellaribus

Spiritus surgens, circumiens, exiens, dixit: seducta, & apostata Hava voci novissimæ, narrationi jucundæ, testimonium perhibet, nomen Adami suo ori cum planctu non affert, neque illius causa luctum & lamentum colligit; sed, viso viro Novissimo, eum amavit, nostrumque nomen suo ori non affert. Cur ei assedimus, luctum planctumque suum, magnum & gravem, servaturi. Surgens Hava cum gratiarum actione, planctum, luctum, dolorem, animique angustiam deseruit, vocis novissimæ memor, svavi lucidoque sermone utens, & in conspectum viri Novissimi lucis progrediens, dixit: illumina me, illumina me, plantator Geniorum, vir, quem meus parens ab omnibus mihi discrevit, vir, qui velamen de meo capite sustulit, lacrimas ab oculis meis deterisit, & luctum, planctum, dolorem, insaniam, & defectionem, quam Septem Stellares injecerant, depulit. Adjecit ea voci Novissimi aurem, svavique colloquio usa est. Abii jam ab Hava, & ad parentem meum contendere, ipsi narraturus, quod Septem Stellares fecerant, quod Spiritus Havæ, Adame hominibusque fecerat, & quomodo ego illam a luctu liberaveram, lacrimas ab ejus oculis deterseram, eamque in gratiarum actione constitueram. Oblita jam Hava luctus, doloris, mœlitiæ, motusque, quem Septem Stellares effecerant, surrexit, & oculis in domum Vitæ, semitamque, qua Nuntius Vitæ venerat, sublatis, indies secum dixit: quando venire ipsi placebit? Meæ voluntati quis satisfaciet, meque ex meo corpore educam in viam Filiorum pacis & tramitem Virorum iustorum inducat? Egressa ego corpore, & quidem quo tempore cœtus, communi occisione anterior, vigebit, videbo Virum, quem mei oculi aspeçant, locum, quem Nuntius VRæ

tenet, palatia nova & cœnacula, palatia hæc nova, nec caduca, quæ ille inhabitat. Cœperunt itaque Septem Stellares Havam persequi, & persecutionem ei reliquerunt. Quæ vero Hava in gratiarum actione persistens, & Nuntium Vitæ invocans, dixit: cito mihi sis, Nuntie Vitæ, cursor & liberator ex mundo hoc malorum, turpium, & perditorum, qui indies de malis adversus me consultantes, mysterium adversus me & indumentum, in quo versor, effingunt, & quia eorum sermoni non obedio, superbe adversus me consultant, & mysteria fœda adversus me superbe machinantes, mysteria fœda machinantes adversus me, dicunt: occidione filios Adami tollamus. Contendens jam Nuntius Vitæ advenit, Havam cœtui pernicioso exemit, & luctum planctumque ei sustulit. Hava autem, Nuntio Vitæ viso, in faciem coram eo prostrata dixit: acceptus venisti, mi domine, adscisce me in cœtum tuum, meque ex corpore educ. Respondit: ecce Vita me amandavit, accinxit, & huc misit, ad te, tuam animam, in thesauro tui parentis reponendam. Hava tum in tribulationem & compunctionem per diem dieique diuidium incidit. Venit itaque Spiritus, & assidens ipsi dixit: cur existi, domina, domosque sine dominiis reliquisti? Nos te quæsituri quo ibimus, & quò loci nostra fiducia spectet? Accessit nunc Aebel Zivo, qui eam, spe ipsi facta, & corpore eduxit. Qui & idem Septem Stellaribus dixit: surgite, suscipite opera manuum vestrarum, quæ in partes divisa. Cui Aebel Zivo autem Spiritus respondit: omne linimentum linimentum nobis sustulisti, nec aliquid nobis reliquisti. Spiritui deinde Nuntius Vitæ dixit: opera tuæ manus simul subsiderunt. Aeon demum, in quo fuerat, habitaculum pulchrum

pete. Idem vero familias Adami accingens, ipsis dixit: accingite vos invicem, quos alijs aliorum custodes penitus reliqui. Proficiscar, ut Havam in cœnaculis novis, non caducis, collocem; deinceps vero ad vos revertar, ut vos liberem, custodiam, eripiam & tuear in loco domus Vitæ, vobisque habitacula apud vestrum patrem proficiscens ego instituam. Accessit Hava insaniens, & dixit: tua sollertia mihi ne desit. Ducar, ascendam, apud meum patrem constituar, & in habitaculo novo collocer. Ei respondi: quisquis vestrum desciverit, apud vos constituetur. Adamo tum, quem angentes desebant, lacrimis de oculis eorum expressis, sui filii dicebant: ascendis, abis, quid autem nobis reliquisti? Quibus Nuntius Vitæ respondit: proficiscar, matremque vestram confirmabo, ubi illuc proficiscens venerim. Abii, & Havam in sua sede confirmavi. Vitæ autem summæ, cui de familiis Adami hæc retuleram, tum dixi: Vita summa, ablegatus ego cursor ad illius loci quo missus fueram, generationes & creaturas perveni, Schetel puerulum liberavi, & ab omni re custodivi, coronam splendoris ei imposui, eum a mundo vindicatum in sua sede stabilivi, ipsique splendorem eximium dedi, ut & filios Adami liberavi, eosque in habitaculum pulchrum evexi. Sic confirmata hæc familia viva fuit: Septem vero Stellaribus persecutio existit. Hæc adhortatio, hæc doctrina, quam Nuntius Vitæ clare exposuit spectatis justitia, carne & sanguine fictis, atque verentibus, ne luctum & planctum sibi Septem Stellarium colligerent, jam vero dicturis: quisquis huic hortamini constanter institerit, constituetur loco, quo Adam constitutus est, in gaudio, lucebit ejus scies, ut etiam Havæ, uxori Adami,

sua facies lucebit, & quidem summo candore hujus occulti hortaminis, quod Nuntius Vitæ Adamo omnibusque Adami familiis dedit, ita dicens: ubi alicujus anima exierit, cum gaudio cura ejus habeatur, nec ullus ob eam luctum & lamenta, magna & gravia, colligat. Et quod talis læte & juste petierit, id ipse inveniet; quomodo &, quod Adam petierat, id invenit, &, quod dixerat, illius audientiam in domo Vitæ sibi fecit. Celebratur Vita. Vita pura, ut & purus est Nuntius vitæ, atque qui sui nominis amans fuerit. Finis.

In nomine Vitæ summæ, in nomine Nuntii Vitæ, creaturarum excellentissimi. Splendor hic, & lux vitæ, spectans discessum spiritus & animæ ex corpore, ex tunica sanguinis & carnis, ab alienis spumantibus, a fornace accensorum, a fabris, oppressoribus & percussoribus. Abiit anima, exploratura custodiam illam, quam tenebat Aeon subactus Sado: & ille exuens, flagellans, damnans judicio sine judicio (sæve), animas reas, flagello ignis cædens veneficas, easque ut reptilia ori fornacis injiciens. Quo autem loco cum hæc anima staret, illa commota, suaque staturâ simul cum suo indumento vehementer agitata, Vitam summam, altissimam, invocavit, dicens: hæccine vita, quam amavi? Hæccine justitia, quæ in meo corde versata est? Hæccine beneficentia, quam in meum sinum intuli? Cui respondi: tu, anima, in locum lucis ascendes. Vitam summam, altissimam, cur invocasti? Redde tuum nomen & signum, quod accepisti ab aqua clara, a thesauris splendoris, ab occidente summo & altissimo, a Jordano, domino cujusvis salutis, & ab originibus summis lucis. Illa tum

anima, stans suo loco, suosque sensus aperiens, indicans & ostendens, reddidit nomen, signum, benedictionem, baptismum, & quod sumserat de aqua clara, thesauris splendoris, occidente summo & altissimo, Jordano, domino cujusvis salutis, originibus summis lucis, & Vita summa, altissima. Quo facto, maledicti in faciem prolapsi, dixerunt: abi, anima, curre, pertinge, recede, ascende, judica, sed ipsa juste agens, jube, sed ipsa obsequens, nostrique mentionem coram Vita summa, altissima, injice. Quos vero ita allocutus sum: coram Vita summa quis vestri mentionem injiciet? Vos potentes, nos summissi, vos Dii, nos homines. Ipsa vestra opera factaque vestri mentionem injicient. Ego sublimis abeo, ut & Genii mei fratres sublimes coram me abibunt. Sed Genios, meos fratres, interrogavi, dicens: cujus hæc custodia, & quis in ea se obumbrat? Genii, mei fratres, mihi responderunt: hæc custodia ad Nebaz, potentiam cæli, pertinet: hæc sella magna terræ: juxta portam creaturarum thronus ei positus, super omnia maria se volutans, illius fastigio se efferente cum candore, pedibusque infimo coliginis orco immorantibus. Dixerunt: obumbrant se in hac custodia Sacrificuli, sacra festaque agentes: farragine, grano, pingvedine, his allatis. Homines hi singulares, alii alios a se separantes, viri mulieres deserentes, mulieresque viros deserentes, terminos pervertentes, lapidesque militares commutantes. Qui autem versantes in hac custodia homines, ii urendi occidione, igne & ardore usque ad diem, diem judicii, & usque ad horam, horam liberationis. Transiit istam custodiam, mecum dicens: amplius animi angustia, metus, commotio ac tremor mihi obviam non erunt. Abijt hæc

anima, exploratuna aliam custodiam, quam & tenebat Aeon. subactus Sado: ille exuens, vinciens, flagellans, iudicio sævo damnans animas hominum malorum, cædens flagro ignis veneficos & veneficas, easque ut reptilia ori ahenorum injiciens. Quo autem loco cum hæc anima staret, illa commota, suaque staturâ simul cum suo indumento vehementer agitata, Vitam summam, altissimam invocans, dixit: hæccine vita, quam amavi? Hæccine justitia, quæ in meo corda versata est? Hæccine beneficentiâ, quam in meum sinum intuli? Cui respondi: tu, anima, in locum summum lucis ascendes. Vitam summam, altissimam, cur invocasti? Redde tuum nomen, signum, benedictionem, & baptismum, quod accepisti ab aqua clara, a thesauris splendoris, ab occidente summo, altissimo, ab originibus summis lucis, & a Vita summa, altissima. Illa tum anima, stans suo loco, suosque sensus aperiens, indicans & ostendens, reddidit nomen, signum, benedictionem, baptismum, & quod sumserat hæc anima de aqua clara, thesauris splendoris, occidente summo & altissimo, originibus summis lucis, & Vita summa, altissima. Quo factò, maledicti in faciem prolapsi, dixerunt: curre, anima, pertinge, recede, ascende, iudica, sed juste agens, nostrique mentionem coram Vita summa, altissima, injice. Quos vero ita allocutus sum: coram Vita summa, altissima, quis vestri mentionem injiciet? Vos potentes, nos summissi, vos Dii, nos homines. Ipsa vestra opera factaque vestri mentionem injicient. Ego sublimis abeo, ut & Genii mei fratres coram me sublimes abibunt. Sed Genios, meos fratres, interrogavi, dicens: cujus hæc custodia? & quis in ea se obumbrat? Mihi interroganti responderunt: hæc custodia ad Nebu, scribam sapientem, pertinet. Cujus in com-

spectum liber missus fuit, & qui e libro memoriali, suæ ma-
 nui dato, interjectionem vœ, vœ, illi libro præscriptam,
 postscriptam, recitans, dixit: hæc custodia pertinet ad scribas,
 principes singulares, qui videntes oculis, audientes auribus,
 vociferantes ore, cordeque scientes, nihil honesti faciunt.
 Obumbrant se isti in hac custodia, urendi autem occidione,
 igne & ardore, usque ad diem, diem judicii, & usque ad ho-
 ram, horam liberationis. Transii hanc custodiam, mecum di-
 cens: amplius animi angustia, metus & commotio mihi obvi-
 am non erunt. Abiit hæc anima, exploratura custodiam, quam
 & tenebat Aeon subactus Sado, exuens, vinciens, flagellans, ju-
 dicio sævo damnans animas hominum malorum, cædens flagro
 ignis veneficos & veneficas, easque ut reptilia ori fornacis inji-
 ciens. Quo autem loco cum hæc anima staret, illa commota,
 suaque staturâ omni simul cum suo indumento vehementer
 agitata, Vitam summam, altissimam, invocans, dixit: hæccine
 vita, quam amavi? Hæccine justitia, quæ in meo corde ver-
 sata est? Hæccine beneficentia, quam in meum sinum intuli.
 Cui respondi: tu anima, in locum summum lucis ascendes.
 Vitam summam, altissimam, cur invocas. Redde tuum no-
 men, & signum, quod accepisti ab aqua clara, & thesauris
 splendoris, & ab occidente summo & altissimo. Illa tum ani-
 ma, stans suo loco, suosque sensus aperiens, indicans & osten-
 dens, reddidit nomen, signum, benedictionem, baptismum, &
 quod sumserat de aqua clara, thesauris splendoris, originibus
 summis lucis, & Vita summa, altissima. Quo facto, maledicti
 in faciem prolapsi, dixerunt: curte, anima, pertinge, recede,
 ascende, judica, absolute, nostrique mentionem coram Vita

summa, altissima, injice. Quos vero ita allocutus sum: coram Vita summa, altissima, quis vestri mentionem injiciet? Vos potentes, nos summissi, vos Dii, nos homines. Ipsa vestra opera factaque vestri mentionem injicient. Ego sublimes abeo, ut & Genii, mei fratres, Filii lucis, coram me sublimes abibunt. Sed Genios, meos fratres, interrogavi, dicens: cujus hæc custodia, & quis in ea se obumbrat? Mihi responderunt: hæc custodia pertinet ad Septem Formas, quas Fetahil procreavit, quæ rosæ sunt vestitæ, rosæ velatæ, coronâ lasciviæ & fornicationis suo capite imposita, lasciviâ cum flagitio sinui suo immissa, brachiis suis in flagitium nudatis, sua veste in insaniam substricta, mutua autem lite & discordia subjecta, suaque improbitate oblecta. Interrogavi: in hac custodia, quam provocavit Fetahil, quis se obumbrat? Genii, mei fratres, mihi responderunt: obumbrant se in hac custodia ii, qui contendunt ad domum Tamuz, qui sedent octo & viginti immolatores, miscent convivis phialas, adjiciunt placentas, sedentesque victimam immolatam hauriunt, harioli & hariolæ, venefici & veneficæ, adulteri & adulteræ, atque fures tum viri quam feminæ. Consistunt hi ad portas suarum sociarum, quæ sermoni attendentes, aperiunt portas, quas suæ manus non clauserunt, frangunt, quæ non suæ manus obsignarunt, vincula solvunt, quæ non suæ manus illigarunt, sumunt, quod non suæ manus effinxerunt, & quæ lac suum vendunt, filiosque suos interficiunt, filios vero suarum sociarum in Vita servant. Quia vero occultis & secretis anhelantes, liberos suos occidunt, sed filios sociarum suarum in Vita servant, obumbrantes se in hac custodia occidione, igne & æstu urentur, usque ad diem, diem judicii, & usque ad horam, horam

liberationis. Transit hanc custodiam, mecum dicens: animi
 angustia, metus & commotio mihi non obviam erunt. Abiit
 hæc anima, exploratura aliam custodiam, quam & tenebat
 Aeon subactus Sado, exuens, vinciens, flagellans, sævoque ju-
 dicio damnans animas hominum malorum, cædens flagro ignis
 veneficos & veneficas, easque ut reptilia ori aënorum injiciens.
 Quo autem loco cum hæc anima staret, illa commota, totaque
 sua staturâ simul cum suo indumento vehementer agitata, Vitam
 summam, altissimam, invocans, dixit: hæccine vita, quam
 amavi? Hæccine justitia, quæ in meo corde versata est? Hæc-
 cine beneficentia, quam in meum sinum intuli? Cui respon-
 di: tu, anima, in locum summam lucis ascendes. Vitam sum-
 mam, altissimam, eni invocas? Redde tuum nomen, signum,
 benedictionem, & baptismum, quem accepisti ab aqua clara,
 thesauris splendoris, occidente summo & altissimo, Jordano,
 cujusvis salutis domino, originibus summis lucis, & a Vita
 summa, altissima. Illa tum anima, stans suo loco, suos-
 que sensus aperiens, indicans & ostendens, reddidit no-
 men, signum, benedictionem, baptismum, & quod sumserat
 de aqua clara, thesauris splendoris, originibus summis lucis,
 atque Vita summa, altissima. Quo facto, maledicti in faciem
 prolapsi, diverunt: curre, anima, recede, pertinge, ascende,
 judica, absolve, nostrique mentionem coram Vita summa, al-
 tissima, injice. Quos vero ita allocutus sum: coram Vita sum-
 ma, altissima, quis vestri mentionem injiciet? Vos potentes,
 nos summissi, vos Dei, nos homines. Ipsa vestra opera facta-
 que vestri mentionem injicient. Ego sublimis aëo, ut & Ge-
 nii, mei fratres, Filii lucis, coram me sublimes abibant. Sed
 Genios, meos fratres, interrogavi, dicens: cujus hæc custodia,

1. ...
 2. ...
 3. ...
 4. ...
 5. ...
 6. ...
 7. ...
 8. ...
 9. ...
 10. ...
 11. ...
 12. ...
 13. ...
 14. ...
 15. ...
 16. ...
 17. ...
 18. ...
 19. ...
 20. ...
 21. ...
 22. ...
 23. ...
 24. ...
 25. ...
 26. ...
 27. ...
 28. ...
 29. ...
 30. ...
 31. ...
 32. ...
 33. ...
 34. ...
 35. ...
 36. ...
 37. ...
 38. ...
 39. ...
 40. ...
 41. ...
 42. ...
 43. ...
 44. ...
 45. ...
 46. ...
 47. ...
 48. ...
 49. ...
 50. ...
 51. ...
 52. ...
 53. ...
 54. ...
 55. ...
 56. ...
 57. ...
 58. ...
 59. ...
 60. ...
 61. ...
 62. ...
 63. ...
 64. ...
 65. ...
 66. ...
 67. ...
 68. ...
 69. ...
 70. ...
 71. ...
 72. ...
 73. ...
 74. ...
 75. ...
 76. ...
 77. ...
 78. ...
 79. ...
 80. ...
 81. ...
 82. ...
 83. ...
 84. ...
 85. ...
 86. ...
 87. ...
 88. ...
 89. ...
 90. ...
 91. ...
 92. ...
 93. ...
 94. ...
 95. ...
 96. ...
 97. ...
 98. ...
 99. ...
 100. ...

& quis in ea se obumbrat? Mihi responderunt: hæc custodia pertinet ad eos, qui coris magna accipiunt, coris vero parva reddunt. Qui vero fœnus iniquum accipientes, in hac custodia se obumbrant, ii urentur occisione, igne & ardore usque ad diem, diem iudicii, & usque ad horam, horam liberationis. Transii hanc custodiam, mecum dicens: animi angustia, metus, commotio, & tremor mihi obviam non erunt. Abiit hæc anima, exploratura aliam custodiam, quam tenebat Aeon subactus Sado, exuens, vinciens, sævoque iudicio damnans animas hominum malorum, cædens flagro ignis veneficos & veneficas, easque ut reptilia ori ahenorum injiciens. Quo autem loco cum hæc anima staret, illa commota, totaque sua staturâ simul cum suo indumento vehementer agitata, Vitam summam, altissimam invocans, dixit: hæccine vita, quam amavi? Hæccine justitia, quæ in mea corde versata est? Hæccine beneficentia, quam in meum sinum intuli? Cui respondi: tu, anima, in locum summum lucis ascendes. Vitam summam, altissimam, cur invocasti? Redde tuam nomen, signum, benedictionem, & baptismum, quem accepisti ab aqua clara, thesauris splendoris, originibus summis lucis, occidente summo & altissimo, Jordano, cujusvis salutis domino, & a Vita summa, altissima. Illa tum anima stans suo loco, suosque sensus aperiens, indicans & ostendens, reddit nomen, signum, benedictionem, baptismum, & quod sumserat hæc anima de aqua clara, thesauris splendoris, originibus summis lucis, atque Vita summa, altissima. Quo factò, maledicti in faciem prolapsi, dixerunt: curre, anima, recede, iudica, absolve, nostrique coram Vita summa, altissima, mentionem injice. Quos vero ita

allocutus sum: coram Vita summa, altissima, quis vestri mentionem injiciet? Vos potentes, nos summissi, vos Dii, nos homines. Ipsa vestra opera factaque vestri mentionem injicient. Ego sublimis abeo, ut & Genii, Filii lucis, coram me sublimes abibunt. Sed Genios, meos fratres, interrogavi, dicens: cujus hæc custodia, & quis in ea se obumbrat? Mihi interroganti responderunt: hæc custodia pertinet ad veneficos Messiae, filii Spiritus fallacis, qui se Deum Nasaræorum ostentavit. Et obumbrant se in hac custodia cinædi & meretrices, juvenes & virgines, cælibes utriusque sexus, viri non quærentes mulieres, mulieres non quærentes viros, & filios suos etsi non occidentes, tamen filios suos in suo ventre defraudantes, vimque generandi suam vivam, ipsis e domo Vitæ allatam, præcedentes. Qui vero se obumbrant in hac custodia, urentur occisione, igne & æstu, usque ad diem, diem judicii, & usque ad horam, horam liberationis. Transii hanc custodiam, mecum dicens: amplius animi angustia, commotio, & tremor mihi obviam non erunt. Abii, exploratura aliam custodiam, quam & tenebat Aeon subactus Sado, exuens, vinciens, ligans, flagellans, sævoque judicio damnans animas hominum malorum, cædens flagro ignis veneficos & veneficas, easque ut reptilia ori fornacis injiciens. Quo autem loco cum hæc anima staret, illa commota, totaque sua staturâ simul cum suo indumento vehementer agitata, Vitam summam, altissimam, invocans, dixit: hæcinc vita, quam amavi? Hæccine justitia, quæ in meo corde versata est? Hæccine beneficentia, quam in meum sinum intuli? Cui respondi: tu, anima, in locum summum lucis ascendes. Vitam summam, altissimam, cur invocas? Redde

186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

tuum nomen, signum, benedictionem, quam accepisti ab aqua clara, thesauris splendoris, Jordano, cujusvis salutis domino, originibus summis & altissimis lucis & Vita summa, altissima. Illa tum anima, stans suo loco, suosque sensus aperiens, indicans & ostendens, reddidit nomen, signum, benedictionem, baptismum, & quod sumserat de aqua clara, thesauris splendoris, Jordano, cujusvis salutis domino, originibus summis lucis, atque Vita summa, altissima. Quo facto, maledicti in faciem prolapsi, dixerunt: curre, anima, pertinge, recede, adscende, judica, absolve, jube, tibi obediatur, nostrique coram Vita summa, altissima, mentionem injice. Quos vero ita allocutus sum: coram Vita summa, altissima, quis vestri mentionem injiciet? Vos potentes, nos summissi, vos Dii, nos homines. Ipsa vestra opera factaque vestri mentionem injicient. Ego sublimis abeo, ut & Genii, mei fratres, Filii lucis, coram me sublimes abibunt. Sed Genios, meos fratres, interrogavi, dicens: cujus hæc custodia, & quis se in ea obumbrat? Genii, mei fratres, responderunt: hæc custodia ad Avat Spiritum Venereum pertinet. Obumbrant se in hac custodia jejuni & jejuna, jejunium iniquitatis agentes, preces mendacii fundentes, qui esurientes panem non edunt, sitientes aquam non bibunt, qui in luctu & lamentis sedent, caput radunt, & salutati salutem non reddunt. Qui vero se in hac custodia obumbrant, urentur occidione, igne & æstu, usque ad diem, diem judicii, & usque ad horam, horam liberationis. Transiit hæc custodiam, mecum dicens: amplius animi angustia, metus, commotio & tremor mihi obviam non erunt. Abiit hæc anima, exploratura custodiam aliam, quam & tenebat Aeon subactus Sado, exuens, vinciens, flagellans, sævoque judicio damnans

animas malorum hominum, cædens flagro ignis veneficos & veneficas, easque ut reptilia ori fornacis injiciens. Quo autem loco cum hæc anima staret, illa commota, totaque sua statura simul cum suo indumento vehementer agitata, Vitam summam & altissimam invocans, dixit: hæccine vita, quam amavi? Hæccine justitia, quæ in meo corde versata est? Hæccine beneficentia, quam in meum solum intuli? Cui respondi: tu, anima, in locum summum lucis ascendes. Vitam summam & altissimam cur invocas? Redde tuum nomen, signum, benedictionem, baptismum, & quod accepisti ab aqua clara, thesauris splendoris, ab occidente summo & altissimo, Jordano, cujusvis salutis domino, originibus summis lucis, atque Vita summa & altissima. Illa tum anima, stans suo loco, suosque sensus aperiens, indicans & ostendens, reddidit nomen, signum, benedictionem, baptismum, & quod sumserat hic animus de aqua clara, thesauris splendoris, originibus summis lucis, atque Vita summa & altissima. Quo facto, maledicti in faciem prolapsi, dixerunt: tu, anima, curre, pertinge, recede, ascende, judica, absolve, jube, tibi obedietur, nostrique coram Vita summa & altissima mentionem injice. Quos vero ita allocutus sum: coram Vita summa & altissima quis vestri mentionem injiciet? Vos potentes, nos summissi, vos Dii, nos homines. Ipsa vestra opera factaque vestri mentionem injicient. Ego sublimis abeo, ut & Genii, mei fratres, Filii lucis, sublimes coram me abibunt. Sed Genios, meos fratres, interrogavi, dicens: cujus hæc custodia & quis se in ea obumbrat? Genii, mei fratres, mihi responderunt: obumbrant se in hac custodia in qua item dominus Fetabilis se obumbrat, mali, antistites summi & imperatores, qui sedentes in thronis

tyrannidis, opera flagello exercent, sanguinem in orbe effundunt, reum absolvunt, insonem condemnant, munera sumunt, dona accipiunt, jus pervertunt, quod justum defleunt, atque prodeunt in fora orbis, quod non vident, id jubent, quod non audiunt, id edicunt, falsa jurant, testimonium iniquum proferunt. Qui vero, in hac custodia se obumbrantes, urentur occisione, igne, & aestu, usque ad diem, diem judicii, & usque ad horam, horam liberationis. Transii hanc custodiam, mecum dicens: animi angustia, metus & commotio mihi obviam non erunt. Abii, perveni ad custodiam Abaturi natu maximi, altissimi, occulti, Genniisque meis fratribus abditii. Interrogavi, dicens: cujus hæc custodia, & quis se in ea obumbrat? Genii, mei fratres, responderunt, hæc custodia pertinet ad Abatur; natu maximum, altissimum, occultum & abditum: qui, lance ex æquo disposita, ponderans opera, ponderans præmia, atque spiritum cum anima dimittens, quem perfectum ponderando probaverit, eum ad Vitam evehit, quem vero non perfectum ponderando invenerit, eum ibi, ubi jurgia nascuntur, collocat. Interrogavi, dicens: quis se in hac custodia Abaturi obumbrat? Responderunt: obumbrant se ibi Nasaræi, qui vero Nasaræi non fuerunt, qui non progressi prima luce diei Solis se contulerunt in synagogam, suum caput non sumiserunt, non evangelizarunt, bonum opus non fecerunt, stipem pauperibus non dederunt, portam misere clamanti non aperuerunt, sed, falso nomine sibi assumpto, se Nasaræos venditarunt. Stans autem suo loco hæc anima, & circumspiciens, vidit Ajar Gufno bar Ferjaves Gufno, cujus calx aqua, cujus radix basis animarum, cujus cacumen Genii, & cujus ramusculi radii lucis, sumtumque inde folium hæc anima suis

oculis imposuit. Sublatis tum paxillis ex suis oculis, Aethere rem extinum, & sedem pulcherrimam vidit. Atque hanc animam efferens amplectensque Vita in conspectum Vitæ induxit: cui & Vita sedem juxta Vitam præbuit. Sic Vita consecuta est quod suum, Vita quod suum consecuta est: quomodo & ego animam meam, Vitam contempnantem, inveni. Vita scientibus, Vita spei nostræ, Vita viris spem nobis facientibus adest. Perennis Vita in sua sede: Vita pura omnibus operibus. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Doctrina, requies Vitæ, ut & peccatorum remissio constabit animæ Adami Zuhrun bar Scharat, uxori meæ Mudalal fat Scharat, plantis meis Simat, Adam, Behram, Adam Zuhrun, & Sam, filiis illius Mudalal, patri meo Jahia Baktiar bar Anhar Jasmin, matri meæ Scharat fat Anhar, fratribus meis Ram bar Anhar, Adam Juhano bar Anhar Jasmin, & Zuhrun bar Scharat, animis parentum meorum, fratrum meorum, mearumque sororum, egressis e suis corporibus, aut manentibus in suis corporibus. O! Aeon mitis. O! Aeon instructe & instruens. O! Aeon mitis. Venient socii tecum, qui æqua lance opera & præmia mundi ponderabis. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Lux præclara. Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. In tellure quis me collocavit, quis me collocavit in tellure? In truncum corporeum quis me misit, quis me misit in truncum corporeum, cui manus pedesque desunt, cui desunt manus pedesque. Nescit hic eo ire, quo contendere cupiat: ipsique in aqua reptanti vir deest. Cur provocarunt me ex

Tom. III.

A a

meo loco, meque in truncum duxerunt? Disposuerunt meos pedes, pedes splendoris, trunco in ambulationem. Os meum, os purum, os trunci evasit. Oculi mei, e loco lucis illustrati, ii oculi trunci facti. Cor meum, ad Vitam pervenire cupiens, trunci exstitit. Mentem meam, in qua versabar, Vita heic amictu circumfudit. Meos pedes, electas plantas, in viis trunci constituerunt. Hæc via trunci: quam vero calcare Septem Stellares non mihi permittunt. Quoinodo audiam? Quomodo procedam? Quomodo animum meum recreem? Quantum nocuementi ex Septem & Duodecim Stellarium mysteriis? Quomodo resplendeam? Quando allocutio mei patris mitis mihi inter obtenebratos versanti continget? Quod cum Aeon diceret, sua vox in locum lucis ascendit. Audiens vero illius vocem Nuntius Vitæ, Liberatorem ad eum misit, dicens: abi, Liberator noster pure, & Aeonii appare, quo ille Aeon, quem perdit despiciunt, te ipsi apparente, reluceat. Surrexit cum splendore occulto hic Liberator, & ad Aeonem, filium Magnatum, contendit. Cui autem adsistens & cum splendore apprens, sublato clamore, & voce missa, ejus cor fulcro sustinuit, dicens: collustreris & collustres, Aeon. Veni ad te; non te deserturus. Voce tua in locum lucis ascendente, me constitutum ad te miserunt. Surge, exi e trunco, in quem missus fuisti, e trunco, in quo adolevisti, cui manus pedesque desunt. Surge, adscende in locum tuum pristinum, in hospitium tuum felix Geniorum. Hospitare inter Genios, tuos fratres, ut jam edoctus es, sede, domicilium hoc domus est tuorum familiarium, maledic mundo fraudis, in quo fuistia. Tuus splendor

te servabit, & in tua luce arcana constitueris. Te tuus splendor antecedit, atque te tua lux subsequetur. Tuus thronus stabilitus. Ille apte collocabitur: Septem vero Stellares sine felicitate futuri. Vita pura. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. In mysteria & symbola quis me conjecit, quis me conjecit in mysteria & symbola? In id, quod vitiosum & mendosum, quis me effudit, quis me effudit in id, quod vitiosum & mendosum est? Speciem hujus barathri quis mihi ostendit? Quis effudit me in terram profanationis, subitoque mihi ostendit omnes ejus montes, eosque conterendos, ut & omnes viri sui illustres confringendi sunt, quibus sua vis surripitur? Aeone sic stante, & secum consultante, suus Hospes advenit. Qui adveniens Hospes dominus viatico eum instruxit, atque viatico eum instruens, dixit: in fabricam mundi, quam inhabitas, cur inquiris? An nescis, Aeon, hoc ita fore, ut apud te statuisti? Nos secreto nobiscum hoc meditamur. Cito ex illo domicilio exibis, cito exibis ex illo, ad nos ascendes, ascendes ad nos, nostroque in habitaculo sedebis. Quo dicto, ille Hospes Aeonem ibi constituit: ubi etiam hic Aeon se sustinuit, seque sustinens Perditos non curavit, nec, quam condiderant, fabricam, ruinæ obnoxiam, curavit. Qua ex fabrica, in qua versans penuriam sustinuerat, more columbæ evolans, in suum locum venit, more columbæ venit in suum locum, in locum, ubi Aeon constitutus fuerat, in locum, ubi constitutus fuerat Aeon, & in quo sua species illustrata est. Atque Aeon jam suo corde lætans, de suo trunco hæc

disserebat: quam præclarum, quod meus pater mihi dixit, & quam præclara, quæ Vita maxima mihi præcepit? Abite, abite, Septem Stellares, abite e vestra fabrica, ex ea abite. Fabrica vestra sors vestra futura. Ego per radicem (i. e. virtute) mei patris ascendam. Fabrica vestra deseretur. Celebranda Vita. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Quis me misit in certamen mundi, in certamen mundi quis me misit? In caligine mala quis me collocavit, quis me collocavit in caligine mala? Quis mihi ostendit ignem ardentem, quis ignem mihi ostendit? Quis me misit in aquam profundam, ex qua fidi corruptores, ex qua corruptores, fidi, & ex qua stupendus abyssus existit? cujus illuvie ego oblitus fui, meaque forma stupenda evasit. Mea autem formâ oblita & stupenda reddita etiam meum cum parentibus meis colloquium periit. Sic autem stante & secum disserente Aeone, Restaurator advenit, dicens: minime est ex certamine, ut sollicitus sis, neque ex caligine, ut hæc tibi prævaleat, neque ex igne, ut ignem ardentem videas, neque ex informi materia, ut stupenda tua forma evadat. Quibus rebus similes suæ sortes. Tibine, quæ nihil pulchritudinis habent, facies sorti erunt? An tibi, quæ nihil ex terra lucis habet, caligo prævalebit? Magnopere excelles. Tua species, Aeon, te ipsum illustrabit, tuus animus te plane sustinebit, tuum cor tibi subsidio erit. Ut architectus in mundo patiens sis, in eoque habites, donec te expotamus. Te ubi expetierimus, pertingemus illuc, veniemus ad te, pertingemus illuc, ad te

veniemus, citatoque gradu te in domum tui thesauri evehemus. Qui adeo Aeon, ubi suus pater eum sic suffulserat, disseruit, habens conciones præclaras, disseruit, conciones præclaras habens, atque, superbiente in Perditos ejus animo, dixit: cur non concionor? Me semper virtus mei patris suffulsit. Tandiu patienter hospitatus sum in eo mundo, tandiu versatus sum ibi in operibus manuum mearum, tandiu ibi hospitatus sum, donec mensura mea absoluta fuit. Qua autem mensurâ absoluta, memorans viam meæ vitæ inter homines, memoravi illam Aeoni, omnium Geniorum antistiti, a quo constitutus fuerat Restaurator mei ille dominus, qui vir ad me accedens, me semper suffulsit, vir inquam, cujus virtus mecum in mundo versans acquievit, & qui me sua dextra amplectens, in domum thesauri extulit, meque obumbravit. Sed, viso meo thesauro, oblitus ego generationum caducarum, illius Aeonis mentionem feci. Collustratus fui: atque contextum cornu in meo capite cum benedictione fuit. *Benedicta Vita summa. Vita pura. Finis.*

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Ex meo thesauro quis me eduxit, quis eduxit me ex meo thesauro? Et quis me inter putridos misit, me misit inter putridos? Mali mihi irascentes, mihi irascentes mali, & indies adversus me male consultantes, consultantes male adversus me, consulto dicunt: facto decreto, apud nos eum detineamus, facto decreto, detineamus eum apud nos, vi suæ naturæ eum moremur, eum moremur vi suæ naturæ, nostramque in sortem cedat. Dixit tum Aeon: nunc id

فَيُخَيَّرُ مَتَّعًا بِمَا فِيهَا حَتَّىٰ تَمُوتَ أَوْ تُنْفِقَ ۚ أَوْ تَبْتَاعَ بِثَمَنٍ
 لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ وَأَنَّ يَرْتَدَّ تَحْتَ الْإِحْرَاقِ ۚ وَأَنَّ يُرْجَىٰ
 لِقَاءَ رَبِّهِ ۚ وَأَنَّ يُغْتَبَرَ بِثَمَنٍ لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ
 وَأَنَّ يُرْجَىٰ لِقَاءَ رَبِّهِ ۚ وَأَنَّ يُغْتَبَرَ بِثَمَنٍ لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ
 وَأَنَّ يُرْجَىٰ لِقَاءَ رَبِّهِ ۚ وَأَنَّ يُغْتَبَرَ بِثَمَنٍ لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ
 وَأَنَّ يُرْجَىٰ لِقَاءَ رَبِّهِ ۚ وَأَنَّ يُغْتَبَرَ بِثَمَنٍ لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ
 وَأَنَّ يُرْجَىٰ لِقَاءَ رَبِّهِ ۚ وَأَنَّ يُغْتَبَرَ بِثَمَنٍ لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ
 وَأَنَّ يُرْجَىٰ لِقَاءَ رَبِّهِ ۚ وَأَنَّ يُغْتَبَرَ بِثَمَنٍ لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ
 وَأَنَّ يُرْجَىٰ لِقَاءَ رَبِّهِ ۚ وَأَنَّ يُغْتَبَرَ بِثَمَنٍ لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ

مَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ وَأَنَّ يُرْجَىٰ لِقَاءَ رَبِّهِ ۚ وَأَنَّ يُغْتَبَرَ بِثَمَنٍ لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ
 وَأَنَّ يُرْجَىٰ لِقَاءَ رَبِّهِ ۚ وَأَنَّ يُغْتَبَرَ بِثَمَنٍ لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ
 وَأَنَّ يُرْجَىٰ لِقَاءَ رَبِّهِ ۚ وَأَنَّ يُغْتَبَرَ بِثَمَنٍ لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ
 وَأَنَّ يُرْجَىٰ لِقَاءَ رَبِّهِ ۚ وَأَنَّ يُغْتَبَرَ بِثَمَنٍ لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ
 وَأَنَّ يُرْجَىٰ لِقَاءَ رَبِّهِ ۚ وَأَنَّ يُغْتَبَرَ بِثَمَنٍ لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ
 وَأَنَّ يُرْجَىٰ لِقَاءَ رَبِّهِ ۚ وَأَنَّ يُغْتَبَرَ بِثَمَنٍ لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ
 وَأَنَّ يُرْجَىٰ لِقَاءَ رَبِّهِ ۚ وَأَنَّ يُغْتَبَرَ بِثَمَنٍ لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ
 وَأَنَّ يُرْجَىٰ لِقَاءَ رَبِّهِ ۚ وَأَنَّ يُغْتَبَرَ بِثَمَنٍ لَّيْسَ بِثَمَنِ ۚ

*) Prætermissum لإحراق.

decernunt, ut a natura mei patris me abscindant. Cum vere staret sic secum cogitans Aeon, advenit Restaurator dominus, qui huc accedens dixit: Aeon, ne sollicitus, dolore & molestia affectus sis propter Perditos, qui nihil valent, & quos Perditos sui decreti pudebit, dum apud se te detinere non poterunt, non poterunt te detinere apud se, atque a natura tui patris te abstrahere. Virtus tui patris, Geniorumque colloquium tecum erit. Quo audito, Aeon minime sollicitus de vano scelerere, quod cogitationi perditorum inerat, sed de voce summa meditans, & testimonium pulchro Nebto adhibens, de hymno præclaro meditabatur. Venit ad eum notus ille dominus Restaurator, qui eum ex mundo educiturus, dixit: surge, Aeon, veni mecum, i mecum in tuum locum, indue speciem, velamea, cui pernicies & ira non inest, non inest pernicies & ira, & quam Genii, thesauro ipsis dato gaudentes gerunt. Exceptit Vita Liberatorem, qui ad illum sanctissimum Aeonem venerat, eumque stabilivit, suoque in loco Apostolum constituit. Vita pura. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ, filius multi splendoris, filius gloriæ exlimiæ. Cur meo splendore me exuerunt, meque adductum in speciem corpoream immiserunt, immiserunt in speciem corpoream? Quam qui induerit, etiam exuet. Tuli ægre ac moleste speciem hanc corpoream, quam mihi adducto iniecerant; siquidem, hac induta, quamdiu cum ea dissolvenda commercium habuero, Vitam in sua sede non videbo. Cum Aeon ita secum disserens staret, pervenit Restaurator, dicens: dura tu cum ea, in tuo corde habitabimus nos, in tuo corde nos habitabimus,

in tuam sedem te extollemus; præclara dicta tibi paratori, tibi-
 bique gemmas ut glæream projecturi. Cui bono tua mensura
 (ætas), ubi totum mundum excussero? Tu meus futurus:
 huc te colligam, inde te extollam, te colligam, te extollam in-
 de: cave omnes, relinque omnes: omnes morientur & peri-
 bunt: tu mea forma es: extollam, servabo te in mea forma,
 forma, quam Domini mihi dederunt, & in odore puro, quem
 mihi tradiderunt. Indumentum, in quo fuisti, excute. Nam
 qui vici in principio litem, conficiendam & solendam, move-
 runt, ita viri peribunt. Quod autem Aeon commendavi, id
 ipsi instar socii futurum: & hæc, illa prosperitas quiescet su-
 per eum, super eum quiescet prosperitas: atque in domicilio
 Patrum permanebit. Vita omnibus operibus pura. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon
 sum Vitæ summæ. Consisto in felicitate mei patris, in felici-
 tate mei patris consisto. Coruscus ego splendore, quem mihi
 explicuerunt. Quasi vero non gavisus fuisset felicitate mei
 patris, nec judicasset de splendore, quem mihi explicuit, jam
 projectus sum. Vocarunt me in tellurem: projectus sum. Me
 abegerunt a meo loco, a meo loco me abegerunt, eduxerunt
 me a meo loco, meque a domo mei parentis expulerunt. Per-
 cussus occidetur signum corporeum: cujus pro consilio
 certamen mundo futurum. Percussi dirisque devoti Septem
 Stellares: quorum certamine, eoque in principio rerum or-
 to: eorum inquam manu excedam, & proficiscar, sumturus fe-
 licitatem mei patris, sumturus splendorem, quem mihi expli-
 cuit, gavisurus omni suo thesauro, omnique prudentia;

perfectus futurus. Cum staret ita secum cogitans Aeon, pervenit Restaurator, pervenit Restaurator dominus, dicens: O! petis, ut ~~domas~~ felicitatem tui patris, & accipias splendorem, quem tibi explicuit. O! petis, ut, hoc accepto, omni tuo thesauro gaudeas, omnique tua prudentia perficiaris. O! petis, ut in hanc mentem disponaris: patiens dura in mundo, patiens in mundo dura, donec tua mensura absoluta fuerit, tuaque vicis, quam tibi statuerunt, numero confecta fuerit. Ego ad te cum splendore summo luceque infinita accedam. Patiens deinde in eo commoratus sum, donec mea mensura absoluta, meaque vicis numero confecta fuit. Quo facto, proficiscens ad me Restaurator venit: qui me ab illis Septem Stellaribus eductum, inter Paciferos constituit: ubi percepi felicitatem mei patris, percepi splendorem, quem mihi explicuerat. Thesauro mihi aperto lætans, mea etiam sapientia perfectus evasi. Vita pura. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. In mœstitiam Angelorum quis me coniecit, quis me coniecit in mœstitiam Angelorum, qui sunt abominabiles, quorum odor foetidus, quorum forma abominabilis, quorum forma non concinna, sed maxime abominabilis eorum forma est. Quis inter illos me misit? Heic adolescens inter eos, quorum sedes non mihi convenit? Heic induam illorum formam, eorumque in domicilio habitem? Cum staret ita secum cogitans Aeon, accessit Restaurator, Restaurator accessit, voceque præclara & dictione læta missa, dixit: abominabilis odor est illorum Angelorum, quorum ut non odor, ita nec,

quæ facta, sua figura tibi convenit. Nostra vox tibi audita: tibi que auditus noster sermo, non periturus. Tibi verba læta nuntio. Commorare patienter in fabrica mœstitiæ. Pudefient Angeli caliginis, qui animas vestras pudefaciunt. Tu noster, aspectus: innocens esto. Tuos oculos in locum tuum dirige, tuos oculos dirige in tuum locum: nos apud te erimus, tuaque forma per nos collucebit. Quo dicto, Aeon fundens preces pulchras, seque in perpetuum commendans, dixit: ego, mi Restaurator, doloris patiens commorabor in mundo, patiens in mundo commorabor, quamdiu tibi, mi Restaurator, placuerit; ubi vero tibi, mi Restaurator, placuerit, contendant aliquis, veniat ad me, contendant, ad me veniat, & a mœstitia Angelorum me educat, me educat a mœstitia Angelorum, quorum forma abominabilis & inconueniens. Venit celeriter meus Restaurator, me requisivit, me separavit, me ex meo corpore eduxit, me secum ut socium in thesaurum duxit, me hoc loco, quem petebat, permansurum constituit, & mecum, socio suo constituto, rationes eximias iniit. Vita memoranda: & purus vir, qui illuc se contulit. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Contendi ad eos, qui mortales in mundo, contendi ad eos, qui in mundo mortales, ignari incolæ omnes, ignorantes me omnes incolæ. Nec mihi fiduciam adhibuerunt omnes creaturæ, neque me generationes noverunt, donec in truncum me misissent, donec me misissent in truncum, & Adam pedibus suis constitisset, constitisset Adam suis pedibus. Sed Adam, somno ipsi absterso, stans pedibus Restauratoris

maledixit, & maledixit corporis sui figmento, manuum suarum operi, non autem p*ius* perfecte concinnato operi, quam Adamo mundum provocasset, provocasset Adamo mundum. Qui vero mundus in sui similitudinem plenus igne vivo: & qui, cum eum inde plenum suus pater provocaret, non concinnatus ante fuit, quam hic truncum falsitatis provocasset, provocasset truncum falsitatis, hospitium periturum. Expulerunt me a mea specie, & a fratribus meis me abduxerunt, abduxerunt me a fratribus meis, iisque bonis, intelligentibus, accendis & accingentibus. Quando ex hoc trunco exiturus, eum destruam & perdam, atque ejus ex operibus exiturus, ejus exitum aspiciam dominans? Ascendam ego in meum locum: Septem vero Stellares cadent, non consistent. Cum staret ita secum dijudicans Aeon, pervenit ad eum Restaurator, ut & sui Socii, iique copioso sermone præstantes ac boni, se mihi adjungerent, his verbis factis: surge, Aeon, relinque hunc mundum, cujus motum ægre tulisti, illius vero dominationes capiat somnus, ex quo tu excitatus fuisti & qui tristis eis ingravescet. Surge, indue splendorem copiosum, te luce pretiosa obtege, illiga cingulum, quod afflicti omnem afflictionem in perpetuum aperit. Sed, ascendente me Aeone, Septem Stellares indes luctu tracto, tracto luctu indes, panem sepulcralem mei gratia ederunt, sedentesque in storea, miseri & quasi vincti sederunt. Aeon vicissim, ubi in domum Vitæ ascenderat, luctus lamentique nescius, nescius luctus lamentique, nihil timens ab eorum motu, ab eorum motu nihil timens, sed ab iis securus fuit. Me, illum Aeonem, in secreto collocarunt, & instar Vitæ summæ me sustinuerunt. Celebranda Vita summa, Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Mecum animo cogitabam: cur mutata mihi forma est? Rogo, ut introducant me in locum, qui mihi sufficiat: rogo, ut me in mea sede collocent: rogo, ut conciones pulchras mihi producant: rogo, ut preces, quas fundunt Paciferi, mihi afferant: rogo, ut fasciam puram lucis mihi persolvant, foetidumque indumentum a me absolvant. Quamdiu vero hoc indumentum video, quis veniens me agnoscet? Quis concionator mihi erit? Quis Restaurator meo excellens erit? Quis mihi assidens, misericordiam mihi adhibebit? Non obliviscar, quod mihi sic de meo loco præceptum fuit. Cum staret ita secum cogitans Aeon, adhortans eum comprehendit Restaurator, adhortans Restaurator eum comprehendit, ipsique ita prædicavit: splendor tuus est Vitæ; copiosus & magnificus. Cur illam fasciam lucis, marcescentem splendorem, perituram lucem, speciem bonos imminutam, expetiisti? Tam foedum nullus me vidit, nullus me vidit tam foedum, quam foedi sunt, qui vitii mendisque laborant. Aeon tum ore puro illi Restauratori, qui ipsum præcipitaverat, dixit: ego magnopere defectu laboravi: jam me suffulsi, luce redundante, me jam suffulsi, redundante luce, vis, robor copiose exstitit. Per vim domini mei Restauratoris, per virtutem viri, qui me maxime corroboravit, me sua dextrâ illeprehendit, missorum in me ab ipso radorum ope illuxi, atque versans in foetido corpore non sollicitus fui de partitione horarum, de partitione minorum, de turba, mundo divisa, de Septem Stellaribus, defectu laborantibus. Venit nunc meus Restaurator dominus, qui corpore mortis me exiit, me exiit

فَإِنَّمَا أَهْلُهَا مُتَبَدِّلُونَ ﴿٢١٤﴾
 وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ لَمْ يُؤْخِرْ لِيُجْزِكُمْ أَجْرًا لَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢١٥﴾
 وَمَنْ يُؤْخِرْ لِيُجْزِكُمْ أَجْرًا لَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ لَنْ يَجْزِيَكُمْ أَجْرًا لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢١٦﴾
 وَمَنْ يُؤْخِرْ لِيُجْزِكُمْ أَجْرًا لَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ لَنْ يَجْزِيَكُمْ أَجْرًا لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢١٧﴾

فَإِنَّمَا أَهْلُهَا مُتَبَدِّلُونَ ﴿٢١٤﴾
 وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ لَمْ يُؤْخِرْ لِيُجْزِكُمْ أَجْرًا لَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢١٥﴾
 وَمَنْ يُؤْخِرْ لِيُجْزِكُمْ أَجْرًا لَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ لَنْ يَجْزِيَكُمْ أَجْرًا لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢١٦﴾
 وَمَنْ يُؤْخِرْ لِيُجْزِكُمْ أَجْرًا لَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ لَنْ يَجْزِيَكُمْ أَجْرًا لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢١٧﴾

*) Lege fiti.

corpore mortis, induit me splendore, splendore radiorum, meque erudit de oratione; quam habent hic Restaurator dominus & hic Aeon (ego) in suo quisque loco, in una sede lucentes, lucentes in una sede, & in sua quisque gratiarum actione victoriam sibi ponentes, alter cum altero bona partiens, in una sede uterque sapiens, & quantum sapiens, tantum illustris. Vita celebranda. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ, disciplina sui patris institutus. A te, mi pater, ego institutus. Tu mihi fuisti Restaurator, tu Restaurator mihi fuisti. Dixit Aeon: dic mihi puero, quorsum me mittis. Respondit pater primarius mihi, Aeon magnatum: mitto te in tuum locum, quem Filii pacis provocarunt. Filius: si in illum me mittis, dic mihi, quis Geniorum eum provocaverit, dic mihi, quis Geniorum eum provocaverit? Quicquid mali in eo fuerit, feram. In hunc locum, mi pater primarie, Aeon Fetahil fusus, in mundum descendit, illuc veniens in malum cecidit, veniens cecidit in malum, suspirium, quod eum occupaverat, trahens. Atque suspirans ille Aeon, suoque loco privatus, me non respexit, mi pater mitissime, neque rem mihi sigillatim nuntiavit, nec disseruit mihi de mundo, in quem jam descendi, & in quem venienti mihi omnia mala acciderunt. Quantum doloris est, quod ego Aeon, quantum angustiae animi, quod ego feram? Aegre & moleste tuli, quod mecum non contulit sermonem meus pater, nequam non contulit meus pater sermonem, neque consilium fideliter mihi dedit. Si tibi, mi pater mitis, placuerit, mittes virum meum

comitem: qui missus mihi comes primarius, in omni re, quam jusserit, illius audientiam sibi in sua sede faciet. Respondit pater: probe scias, Aeon, quisquis ille sit, qui provocaverit mundum, quisquis ille sit, qui mundum provocaverit, non nisi illius, quod honestum sit, potestatem habebis. Quo audito, Aeon ita secum de mundo reputavit: pro sermone patris mei optimi, morabor in corpore perituro, quamdiu patri meo placebit, in eo morabor. Sed patri meo ubi placuerit, veniens ille me a vobis liberabit. Nam ægre & moleste tuli odorem vestri fœtoris, ægre & moleste tuli dictionem & auditionem illius, quæ vobis inest, fraudis. Dicentes, audientes fraudulentè opera vestra peritura facitis. Ego satem Vita. Dixi, quod placebat auditum meo patris, quod placebat meo patri auditum. Et ille misit socium mihi, mihi misit socium: qui dicens audientiam in sua sede sibi fateret. Aperui meos oculos in luce, quæ plena. Aperui meum os, atque illi socio, qui nihil mendosi & vitiosi in me reperit, benedixi, dicens: si movisti me a tuo sermone defecisse, me in corpore meo in meo loto relinque. Respondit meus comes primarius mihi Aeon, filio magnatum, dicens: sileas, quietus sis, Aeon, filio magnatum, sileas & quietus sis, Aeon. Dixit Aeon: minime mihi defui, sed abunde mihi suffeci. Atque, quia mihi non defui, quâ re me dignam censes? Quo audito, ille Socius hunc Aeonem e suo corpore eduxit, eduxit e suo corpore, docuit, pacavit, liberavit, apte disposuit, & exivit, ostendens ipsi summum Paciferorum dominum, in splendore eximio sui constantem. Memoranda Vita, quæ pura, ut & purus vir, qui illuc se contulit. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Id speciem corporis quis me misit? Quamdiu vero in eo moratus sum, nihil inerat mendosi & vitiosi, mendoso, vitioso non laboravi, non in eo suscepi maculam, maculam non suscepi, non prostitui meam staturam offendiculis, nec aliquid turbamenti in me fuit, quomodo nec perverse cum meo patre sermonem contuli. Colluceo per Virum, qui in speciem corpoream me miserat: qua specie corporea patientem me præbui, nec in ea commorans meo patri aliquid detrimenti paravi, ne ille diceret: oblitus est Aeon, quæ ei præceperant, suoque a loco Aeon descivit. Virtute autem jusque patris sui, quod ab eo petierat, id invenit. Hoc petens invenit. Me (Aeonem hunc) evaginavit ille & e mundo eduxit. Neque me inde eductum, omnique mendoso & vitioso carentem, deseruit. Optime enim novit meus pater mitis, nihil mendosi & vitiosi in me fuisse. Dixit tum: ubi tibi, mi pater, placuerit, veniam, tuam speciem visurus. Ille etiam, qui mihi Apostolum miserat, eripuit me ex mundo conflagraturis, a reis & fraudulentibus omnibus, ab omnibus, qui excidio & rapina pleni, mendacium narrant, me eduxit, meque in domo Vitæ constituit, inter sceptris, me laudantia, mibique singularim benedictia, his verbis: celebreris, Aeon, qui magni faciens gloriam tui patris eam servasti. Salvus ab his evasisti, & veniens apud nos recte constitutus fuisti, veniens recte constitutus fuisti apud nos, veniensque nostro colloquio te pro hac tua vita dignum præbui. Vita summa in luce celebranda. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon
 sum Vitæ summæ. Ierunt, in orbem venerunt, ierunt, vene-
 runt in orbem, domum perfidi struxerunt, domum struxerunt
 perfidi, atque mendaces in hac habitarunt. Nec fuit sciens, qui
 me cognosceret, nec fuit præco, qui mihi prædicaret, nec fuit vir
 justus, qui sermonem mecum institueret. Geniis sumsimilis; ta-
 men habito in domo, quam perfidi struxerant, & in qua menda-
 ces, cupidine omnes pleni, degunt. Si tibi Rex Minorum, pla-
 cuerit, statue mihi lapidem limitarem, lapidem limitarem mihi
 statue, atque ante lapidem hunc limitarem terminum, & ante
 terminum hunc dominum, etiam mihi para viram præconem,
 virum præconem mihi para, qui, si jacuero, mihi prosit, si
 impigero, mihi prosit, si ictu me Septem Stellares petie-
 rint, me sanet & elevet. Cum staret ita secum disserens Aeon,
 venit ad eum, accessit Restaurator, venit Restaurator, ad eum
 accessit, dominus contendit, ei statuit lapidem limitarem, con-
 tendit, lapidem limitarem ei statuit, & ante lapidem limitarem
 terminum; ut & Restaurator hic ipsi præco fuit; ipsique sive
 jacenti sua precatio profuit, sive impingenti sua gratiarum
 actio profuit, sive a Septem Stellaribus percusso vis sua occulta
 fuit ut medicus, ut medicus fuit, qui eum elevavit, erexit,
 viamque tritam ei paravit, atque, cum adesset persecutio, ei
 semitam stravit. Quis & idem, cum in suum locum ascendis-
 set, dixit: veni, veni, Aeon, perge tua semita, ascende,
 veni, ascende, tua semita perge, tua via, quæ Vitæ, surge,
 veni, surge tua via, quæ Vitæ est. Ego tibi fui Restaurator,
 e mundo caliginis te eduxi, atque, ut dixeram, erexi tuum
 thronum, tuum thronum erexi. Pertulisti persecutionem

in mundo; sed, ut persecutionem tolerasti, ita &, quæ peccasti, ea omnia tibi remittentur. Redi, redi, domine, recreatio præstans, domine, præstans recreatio est illius, qui sedens Genios instruit. Celebranda Vita summa. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ. Aeon jam Vitæ summæ. Quis huc me duxit, quis me duxit huc inter rebelles caliginosos. Quid, silente corde meo, mundi persecutionem tolerem? Sic habitabo cum leonibus & serpentibus voracibus? Sic habitabo cum filiis malis, qui indies malum relinquentes, indies relinquentes malum, & indies terrorem relinquentes, indies relinquentes terrorem, dicunt: qui nobis timendus, eum perterrebimus, atque sic ille nobis subicietur, sic subicietur nobis. Ubi vero nos eum ipsum concussimus, ut ille versetur in operibus nostræ manus, id in nostra potestate erit. Aeon ore puro Septem Stellaribus dixit: per virtutem mei patris domini, motus vester ad me non perveniet. Per virtutem præceptorum mei patris vestri metus mihi non inest. Per virtutem mei domini Restauratoris vobis præero. Felicior sum vobis, præstantior meus sermo est vestro, & præstantiora mea præcepta, quæ ex thesauro mei patris venerunt. Omnes tum illi plangentes, pulverem in caput mittebant, pulverem mittebant in caput, atque, scissis tunicis suis lævibus, & sua malitia incalescente, sibimetipsi irascebantur, his verbis usi: a nobis Aeonem removeamus. Quæ vero cum Septem Stellares dixissent, vox ex demo Vitæ summæ venit, vox venit ex domo Vitæ summæ, quæ prædicans Aeonem excitavit. Ille tum evehctus supra eos surrexit, evehctus surrexit supra eos, eosque vehementer increpavit. Quo facto,

removere se & disparuere a meo conspectu illi mali, excidio & perniciosi tradendi. Lux caligini non annumeratur: neque veritas peccantibus traditur. Veritas si peccantibus traderetur, persecutio sine careret, careret persecutio sine. Illicusque illi Septem Stellares non repudiati & rejecti fuerant; tamen nihil illi Aeon abstulerant, aut aliquid cum eo partiti fuerant. Aeon vicissim cum suo amictu oculos, locum suum contemplaturos, sustulit. Sic & venit mei Restaurator, noster Præfectus, & Ductor; qui, paratis mihi Hospitibus, Angeles, adversus me verbis perditis se efferentes, increpavit. At plane noverunt Domini, plane noverunt Magnates, plane noverunt Domini, quid pulchrum sit. Atque magnopere Aeon patiens, magnopere patiens Aeon fuit. Petens itaque ejus hospitium suus Præfectus eum liberavit, eumque Restaurator ambivit. Quem quoque, utpote hęc in mundo valde patientem & tolerantem, illi extulerunt & stabituerunt, dicentes: veni, veni, Aeon, te in domum Dominorum introducemus, te introducemus in domum Dominorum, surge, narra Magnatibus, surge, Magnatibus narra, quod Septem Stellares tibi fecerunt, qui id petierunt, ut te sibi vindicarent, tibi que præessent. Abiit jam Aeon ex suo loco, contendit in conspectum Dominorum, & in conspectu Magnatum consistens, narravit eis, quod Septem Stellares ipsi fecerant, dicens: nonne, Domini, novistis, nonne, Magnates, novistis, nonne, Domini, novistis, me Septem Stellaribus increpationem dedisse, Septem Stellares se mihi subjecisse, vi eorum reprehensa, Septem Stellares se subjecisse mihi, me illis præfuisse, præfuisse me illis, Præfectum ad me venisse, mei Restauratorem ad me venisse, & Ductorem ad me venisse; qui vero Ductor

evasit mei Liberator, visusque mihi ille mei Liberator mei etiam Hospes, Restaurator, & Liberator, me ambiens, evasit. Veni ad vos, ut nararem, quod Septem Stellares mihi fecerunt. Benedicti mihi Domini, mihi que Magnates observandi, responderunt: potuisti, patiens fuisti, & quidem, donec tua separatio facta fuit, donec excessisti, & a manu reprehensorum Septem Stellarium liberatus fuisti. Illum (me) vero Aeonem visum Domini amarunt, Genique lucis honorarunt. Celebranda Vita. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Quem abegerunt a meis fratribus, & miserunt in hunc mundum, in hunc mundum miserunt, in mortalitatem, & ad habitandum in desolatione, devastante mortales, desolationi reservatos. Prospicientes Septem Stellares hunc viderunt, prospicientes viderunt hunc Septem Stellares, qui ipsi perversi item perverse aperuerunt os suum, idque mari Erythraeo simile, labia sua, eaque cibo odoris abominabilis similia, verum iidem ut mali, sic infortunati & supplantandi. Quos autem ego videns, tristis & conturbatus evasi, tristis evasi & conturbatus, quod non erat mecum mei Restaurator, Restaurator non erat mecum, nec aliquid adhuc mihi destinatum fuerat. At Domini probe noverunt, tristitiam ad hunc Aeonem pervenisse. Unde venit vox Domini Restauratoris, qui Aeonem prædicans dixit: quid in mundo vidisti, & timuisti, Adam? Quæ animi tristitia & commotio te invasit? Angelos abominabiles, quos vidisti, tibi tradam. Subegi Dæmones abominabiles, qui te tristitia affecerunt. Dicam tibi, qua re illi

constringentur. Illorum os, quod Erythræo mari simile, caligo suæ animæ concutiet. Illorum labiis, quæ similia cibo odoris abominabilis, vinculum magnum inficietur. Successit vox Aeoni mitis, qui Restauratorem interrogavit: mi pater, si ab initio existit, quod rectum; cur Fetahil suo loco excidit, cur excidit Fetahil suo loco, cur, sparsæ malo semine, linguas voce infortunatas paravit? Meus Restaurator dominus Aeoni respondit: in mundo quiesce, sile, Adam, & quies bona te capiat. Vide, ne hoc ægre & moleste feras, aut Fetahili maledicas. Ne maledicas Genio Fetahili, Genio inter nos distincto, Genio distincto inter nos, paranti linguas infortunatas, filio Abaturi, quem sui parentes caligini non destinarunt. Mundus hic peribit, firmamentum Angelorum convolvetur, convolvetur firmamentum Angelorum, sol & luna peribunt, peribunt sol & luna, nitor eis tolletur, tolletur eis splendor & nitor, quo caute custodiam agunt, neque splendor stellis omnibus futurus erit. Hæ res peribunt; Fetahilis vero indumentum recte se habebit, Fetahilis recte se habebit indumentum: qui heic in Jordano se baptizabit, heic se baptizabit in Jordano, & persecutionis omnis, quam toleravit, obliviscetur. Tunc illum Fetahil tu, Aeon, in eadem sede honorabis: tunc rex tuus, Aeon, ille vocabitur. Ita dixit Restaurator, ipsique Aeon innixus est, nec Fetahilem, quippe qui persecutionem & malum toleraverat, diris prosecutus est, sed peccata delictaque sua ei remisit, dicens: adspectus Restauratoris, adspectus Præfecti, ad me pervenit, me liberavit, ostendit mihi viam, qua fratres mei omnes incedunt. Atque Restaurator, audita voce, a Firis splendoris missa,prehendit me dextra porrecta, ad suam custodiam

transiit, transiit ad suam custodiam, suprema Libræ præteriit, præteriit suprema Libræ, atque, ad Filios pacis facto gradu, canales aquæ vivæ transiens, transiens canales hujus aquæ, statim ad domum Vitæ ascendit. Quem vero visum Vita amavit, stabilivit, & in throno collocavit. Vita celebranda. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Dixērunt Magnates: surge, in domum Septem Stellarium abi, surge, abi in domum Septem Stellarium, qui sunt rebelles atræ caliginis, quibusque nihil lucis inest. Respondit: si ad Septem Stellares me mittitis, dicite mihi de rebus, quas agunt, quas agunt, rebus, quibusque alimentum Vitæ non inest. Magnates: ad homines honestos, quibus alimentum Vitæ inest, ad homines honeste agentes te mittimus; sed, ut te ita mittimus, etiam tua opera honesta sint. Abi, cede in truncum corporis, ut principes familiæ existant. Aeon nihil eorum, quæ Magnates ei præceperant, mutavit; verum ab illis abiens, contendit domum Septem Stellarium petiturus, contendit petiturus domum Septem Stellarium, atque, visis eorum operibus infelicibus, infelicibus eorum operibus, quibus alimentum Vitæ non inerat, adveniēns in truncum, omnium pulcherrimum, cecidit. At hi suum os aperuerunt, omnes pro more suo sedentes, omnes pro more suo ignorantes, quid hi maledicti dicerent. Aeon vero, ore aperto, maledictis infernalibus dixit: maledicti infernales, vobisne inest Aeon, qualis meus est, qualis meus est, vobisne inest Aeon? Vobisne species, qualis mea species, est?

An boni estis? An vestra forma est generosa? Vobisne, quod alimentum Vitæ est? Vobisne Aeon, qualis meus? Septem Stellares, summisso capite, humi defixi ita collocuti sunt: agite, Aeon i maledicamus, eum faucibus nostris effusum extrudamus, nostro canistro implicemus, & fossa ac caligine nostra decumbentem teneamus. Mano, ore aperto, Septem Stellaribus respondit: opera manuumstrarum, Septem Stellares, in me non cadent, neque in fauces vestras incidam, neque vestro canistro comprehendar, nec me vestra caligo terreat, neque fossa vestra me decumbentem tenebit. Vos omnes, quasi vestro reti, vestris faucibus auferemini. Ego meum animum Vitæ adverti, mea mens innitetur in virtute & doctrina Dominorum, qui me ex illo loco duxerunt. Sermo vester fœdus, sermo vero meus elegans est. Ego sancta habui, quæ Domini mihi præceperunt, sanctusque ego unus sum eorum, qui in perpetuum ascendent: vos polluti & pudendi. Unde vobis radix (ratio), & innocentia, ut impunes per eam evadatis? Ego in meum locum ascendam: vos descendetis, nunquam adscensuri. Exinde Aeon, albis indutus, & exaltatus sedebit in excelso, in excelso sedebit Aeon, Virumque Restauratorem invocabit. Venit item mei Restaurator, qui me extulit Non poterunt Septem Stellares me languidum in suo hospitio reddere. Evasi eorum fauces, item fossam, in qua decumbentem me tenerent. Tu mihi, respondit Restaurator, dixisti: habitabam in corpore, Præfectus ad me accessit, me extulit Restaurator, ut rex per Vitam fierem. Affer jam mihi, Vita, splendorem elegantem, mihi splendorem da, ut abeam, abiensque Aeonem vestiam, Aeonemque eveham, ad te adducam,

12) كَتَبْتُ لَهُمْ بِرَحْمَةِ رَبِّي وَأَنْصَحُوا بِالْحَقِّ وَكَفَىٰ لَهُمْ
 وَعَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّهِمْ شَيْءٌ وَالْحَقُّ يَدْعُنَا إِلَىٰ رُبُوعِهَا
 وَغَرَابِيبِهَا وَسُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَلَقَدْ نَزَّلْنَاهَا
 بِأَنَّاسٍ فَاسْتَغْتَابْتُمُوهَا فَاسْتَرْسَبْتُمْ عَلَيْهَا
 وَأَنْتُمْ لَهَا كَاذِبُونَ وَالْحَقُّ يَدْعُنَا إِلَىٰ رُبُوعِهَا
 وَغَرَابِيبِهَا وَسُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَلَقَدْ
 نَزَّلْنَاهَا بِأَنَّاسٍ فَاسْتَغْتَابْتُمُوهَا فَاسْتَرْسَبْتُمْ
 عَلَيْهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَاذِبُونَ وَالْحَقُّ يَدْعُنَا إِلَىٰ
 رُبُوعِهَا وَغَرَابِيبِهَا وَسُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ

13) وَالْحَقُّ يَدْعُنَا إِلَىٰ رُبُوعِهَا وَغَرَابِيبِهَا
 وَسُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَلَقَدْ نَزَّلْنَاهَا
 بِأَنَّاسٍ فَاسْتَغْتَابْتُمُوهَا فَاسْتَرْسَبْتُمْ
 عَلَيْهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَاذِبُونَ وَالْحَقُّ يَدْعُنَا
 إِلَىٰ رُبُوعِهَا وَغَرَابِيبِهَا وَسُورَةُ الْأَنْعَامِ
 مَكِّيَّةٌ وَلَقَدْ نَزَّلْنَاهَا بِأَنَّاسٍ فَاسْتَغْتَابْتُمُوهَا
 فَاسْتَرْسَبْتُمْ عَلَيْهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَاذِبُونَ
 وَالْحَقُّ يَدْعُنَا إِلَىٰ رُبُوعِهَا وَغَرَابِيبِهَا
 وَسُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَلَقَدْ نَزَّلْنَاهَا
 بِأَنَّاسٍ فَاسْتَغْتَابْتُمُوهَا فَاسْتَرْسَبْتُمْ
 عَلَيْهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَاذِبُونَ وَالْحَقُّ يَدْعُنَا
 إِلَىٰ رُبُوعِهَا وَغَرَابِيبِهَا وَسُورَةُ الْأَنْعَامِ
 مَكِّيَّةٌ

*) Prætermissum اختص.

adducam ad te. Gavisus est itaque Aeon, quod ille fauces illorum Septem Stellarium evaserat, quod evaserat fauces illorum, nec in eorum fossa decubuerat. Subsiliens, lætans Aeon, veste sua excussa, album induit, excussa hac, induit album, & erectus, sedensque in alto, in alto sedens Aeon, me appellavit his verbis: hospes fui, patienter tuli, Præfecte, mihi accede, me extolle, surge, i, veni ad Aeonem, veni ad nos, ut erecti stemus in nostra celebratione, ut nos invicem erecti hæc lætemur, atque ut nos amet fortunetque in nostra celebratione Vita, quæ vitæ plena est. Invenit Aeon, quod quæsierat. Celebranda Vita. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Aeon hic sedens in thesauro præstanti, in thesauro præstanti sedens, habens sermonem de Geniis, ut etiam de celebratione Magnatum sermonem habens. Quem & Magnates hi verbis, quorum alia aliis pulchriora, allocuti sunt, quem Aeonem, sui constantem & prudentem, ii Magnates inquirentes & extollentes sic appellarunt: veni, Aeon, te alloquemur, te ad nos confer, tibi prædicabimus. Respondit: processi in vestrum conspectum, dicite, quid expetatis. Dixerunt, in libertate mundum alloquere, surge, in hunc descende, abi. Si tu in hunc non descenderis, quis ejus restitutor erit? Quis ei mittet splendorem, quis splendorem ei mittet? Ne relinquamus hujus familiæ, ut ne deficiat, combustionem ignis consumentis, ignique huic suam eruptionem. Respondit: surgam, in mundum descendam. Magnates: quod tibi mandatum fuit, opus effice. Surge, in mundum

descende, abi, in corpore cresce, abi, cresce in corpore, in hoc indumento, quod tibi commendarunt, abi, cresce intra hoc, arcana per te illucescant, arcana illucescant per te, sit tibi veritas tuæ familiæ, tuæque familia in locum suum ascendat, ubi confecta fuerit mensura mundo, mundo mensura confecta fuerit. Duo Sceptra custodiam ejus agent, custodiam ejus duo Sceptra agent: eritque splendor, & is sempiternus, per tuum splendorem, qui fabricam mundi servabit, atque sic per te mundus erigetur. Agent vero custodiam tui custodes puri, plectetur tua stirps, in fastigium evadet, evadet innocentia, quam nos tuo loco distribuimus. Aeon nihil eorum, quæ Domini ei commendaverant, mutavit. Intravit corpus, hoc indumentum, quod ei commendaverant, atque in illo trunco habitavit. Arcana per eum illuxere. Adora Dominos, cole Magnates, adora Dominos, qui bonitatem tuam, bonitatemque meam accipientes, bonitatem tuam bonitatemque meam, mendacii inter me & te nesciam, cumulabunt. Celebranda Vita. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Adulatio, fraus mihi non inest, mihi non inest adulatio, fraus: sermoni rapacium non connivi, nec annui, nec inter reos fui. Quid in Vitam, in Dominos ibi sedentes, peccavi? Quid peccavi in absconditos, qui versantur in captivitate & custodia eorum, qui generationes captivas duxerunt, atque in prædam iis, qui creaturas diripiunt, cesserunt? Miserunt me, ut in vestro indumento & latricinio, quo generationes diripiuntur, habitarem. Responderunt: nos non jussimus, ut tu, Aeon, in captivitatem generationum ducereris,

nec ut te latrocinio creaturæ diriperent; sed ut, si tibi placuerit, constantem & patientem te præberes, nec captivus ducereris. Audi vocem, quam tibi prædicamus, in qua sit tibi fiducia collocata, & in tua nostri fiducia nobiscum in tuum locum ascendes, nostroque loco constitueris, ut & tibi nos benedicemus. Aeon: pro eo, quod, Domini, mihi dixistis, indes ad me vox veniat, indes mihi vox prædicet, me excitans, ut non corruam. Si mihi prædicaveritis, non captivum me ducent malæ creaturæ, creaturæ non captivum me ducent malæ, nec latrocinio generationum obnoxius ero. Placuit Dominis, quod ego Aeon dixeram. Indies vocem, virtutem & verbum mihi protulerunt & miserunt, mihi protulerunt & miserunt vocem, virtutem & verbum, ut, his missis, cor meum excitaretur, nec corruerem. Qua voce Vitæ audita, Aeon nihil eorum, quæ Domini præceperant, mutavit. Tandiu in corpore habitavi, & tandiu patienter mundum tuli, quamdiu Domini voluerunt. Cum vero vellent Domini me in suo thesauro custodire, mihi dixerunt: veni, Aeon, electus es, mundum patienter tulisti, nos conjuncte tecum vivemus, & tua peccata delictaque tibi remitemus, tibi remitemus tua peccata delictaque, quia dicto nobis obediens mundum patienter tulisti. Vita pura. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Ex domo Vitæ quis mihi accessit, quis mihi accessit ex domo Vitæ, quis mittens in tellure me collocavit, quis me collocavit in tellure, inter meos inimicos quis me constituit, quis me constituit inter meos inimicos? Mei

Thesaurarii ignorant, ignorant mei Thesaurarii, illum me inter meos inimicos collocasse. Proficiscens, & contendens Genius usque ad columnam corpoream accessit, & ad columnam corpoream accedens Adamo secreto dixit: Adam secreta, quis ex domo Vitæ tibi accessit, quis tibi accessit ex domo Vitæ? Quis mittens in tellure te collocavit, quis mittens te collocavit in tellure? Inter tuos inimicos quis te constituit, quis constituit te inter tuos inimicos? Tui Thesaurarii ignorant, ignorant tui Thesaurarii, illum te inter tuos inimicos collocasse. Si te novissent Domini, si te novissent Magnates, si te novissent Domini, te a se non separassent, non separassent te a se, in hac tellure non te collocassent, non te collocassent in hac tellure, & inter tuos inimicos te non constituissent. Adam occultus Viro ipsum interroganti respondit: mi pater, optime me noscunt Domini, optime me noscunt Magnates, optime me noscunt Domini, me mundum, ad quem veni, irritum reddere non posse. Quo audito, lætabatur ille Vir summopere, idemque huc in tellurem progressus, huic Adamo ad ulteriora liberator sui evasit, eumque sua veste exutum & evedum inter Magnates constituit, atque, prehensa dextrâ, Thesaurariis suis tradidit. Qui sui Thesaurarii, facti ejus custodes, ejus custodes facti, eo gavisi sunt, suumque thesaurum ingressi eum operuerunt. Vita pura. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Ex thesauro Vitæ, ubi colloquio mei patris & celebratione mei Restauratoris ego fui splendens, ex illo thesauro me expetitur, me expetitur ex illo thesauro, in hunc

Tom. III.

G g

mundum miserunt. Veniens autem ego ex illo thesauro, & prospiciendo videns mundum, prospiciendo mundum videns, cujus abominabilis & infortunata species erat, fronte corrugata, rejeci & despectui habui viros, qui eum fecerant, dicens. an hic relinquens arcana pacata, arcana contumacia ingrediar? Hic relinquens celebrationem patrum meorum, in dissimulationem indumenti perituri cadam? Hic relinquens veritatem Magnificorum, in trunco perituro versabor? Cum staret ita secum disserens Adam, advenit vir ille socius, qui adveniens socius altissimus ipsi, in splendorem summum introducto, dixit: indue tuam vestem, eamque splendoris, tu tui constans neque eorum, quæ domini tibi præcepere, obliviscaris, aut inter reos censearis. Ingredere, inhabita hunc truncum, unde venisti, ut existat familia certa, atque ut existens illa familia perennis fiat. Adam, aperto ore, socio respondit: quantum roboris mihi dabis, ut hanc vestem induam? Quo fulcro me in orbe sustinebis, ut in fabrica peritura habitem? Dixit; robur tuum erit robur Dominorum, tuaque doctrina e loco Virorum orta, qui, procreato tibi hoc indumento, tibi mundum condiderunt. Exii tum, veni, & in illo habitavi, nec aliquid eorum, quæ meus socius mihi præceperat, mutavi, atque, manibus protensis, vitam adoravi. Contendens jam in mundum veni: ubi exceperunt me hospitio mihi benedicentes mali, reprobati & perditii; quos autem, fronte corrugata, rejeci & despectui habui, singulis dicens: illi, cui benedictione Magnificorum benedictum fuit, cui bono erit perditorum benedictio? Quo audito, illi inter reos se deprehenderunt, deprehenderunt se inter reos, omnesque in malas sui dissimulationes inciderunt; omnes

Inciderunt in dissimulationes sui malas, & malo adversus me consilio capto, dixerunt: agite, tractemus eum familiariter, agite, dolum nostri similem componamus, componamus similem nostri dolum; quia a nobis seorsim ille Adam conciones habet. Hic autem suo animo hæc discernens dixit: quid me familiariter tractabitis? Oculi mei meum locum suspiciunt, oculi mei suspiciunt meum locum, & celebratione mei Restauratoris ego clarus. Quamdiu inter vos fuero, in vestri dissimulatione quavis eritis. Quid mihi dicitis? Statim ad me Genius venit, atque contendens, accedens vir ille socius mihi dixit: surge, surge, Adam, mecum surge. Ne illi perditum missum te faciant in arcana, ne inquam missum te faciant in arcana ignis consumentis, ardentis & flammantis. Surge, indue vestem ignis vivi, ipsam gloriam sua specie referentis. Surge, ascende in tuum thesaurum, nec in illorum offendicula & delicta impingas. Surrexit Adam, in domum Vitæ ascendit, atque, relictis hujus mundi arcanis, Dominis dixit: foris a vobis fui, a vobis separatus; verum ascendi. Bene dicatur viro, qui me liberans extulit! Bene dicatur tibi, Vita summa, quæ hunc socium mihi misisti. Tu, Socie, eleganter fecisti. Ascendisti: & qui te secutus fuerit, item eleganter ascendet. Admodum imminutæ generationes fuerunt: plurima persecutione iis immissa. Verum tu, Adam, eleganter ascendisti: & qui poterit, ille te secuturus, ascendet. Memoranda Vita, quæ pura, ut & purus Nuntius Vitæ, ejusque socius. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Inter Nutritores occultos fui, fui inter

Nutritores occultos, qui excellentes, benedicti, sibi que constantes fuerunt. Cui benedictum fuerit eorum benedictione, ille non peribit : qui audierit eorum sermonem, non corruet : qui celebrationis suæ scieus fuerit, in portiones generationum mundi non impinget. Aeon expresse Septem Stellaribus dixit : ego non habitans inter vos, inter vos non habitans, in vestra offendicula non impingam, nec vestra captivatione captivus ducar, nec a vobis prehendar, nec aliquid ex vestra sapientia sapiam, nec ambitu vestro custodiar, nec aliquid vestræ abominabilis doctrinæ discam, nec ullum operum vestrorum faciā. Ego vester non futurus, labiis meis distentis, opera vestra omnia despectui habui, evasi vestra probra, quæ in mundum jecistis, vestrum funem, vestrum rete, vestrasque catenas omnes. In meum locum abeo, auditurns sermonem Nutritorum meorum, sermonem Nutritorum meorum occultorum auditurus, qui excellentes, benedicti, sui que constantes sunt, illustris ego mea veste, sapiens ipse sapientia, quæ in eorum corde est, instituendus, atque omne, quod illi fecerint, facturus. Vita pura. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Clarum me celebratione mei Restauratoris, sed captivum duxerunt, meque miserunt in hunc mundum, me miserunt in mundum reorum, qui omnes reprobat & perdit sunt, in mundum, cujus conversatio abominabilis, cujusque nutrix non collustrata est. Deest eis conjunctio, ut & cultus & familiaris usus eis deest. Omnes sunt litigiosi, non mansueti aut quieti. Nec inter eos doctrinæ locus; sed valde

obscura est eorum confabulatio, eorumque species admodum nigra est. Sic & maximopere humilia eorum domicilia: iique omnes sedentes inter perditos atrati, nigredine infecti, omnes abominabiles, rugientes ære, stantes, omnesque plane rei à mali. Cur me vobis immisceam, vobisque annumerer, & per vestram malitiam deficiens atque summissus, vobis subijciar? Cur videam vestrum funem? quem qui viderit, corruet. Cur videam vestra opera? quibus nomen purum non inest; ego vero ad domum Vitæ me conferam. Cur amem vestrum domicilium? Stabant Septem Stellares, & cancellis circumdati dixerunt: ubi nos Adam evaserit, custodia nostra fracta foret, ubi a nobis Adam ascenderit, statim tolletur splendor noster, statim splendor noster tolletur, nostraque quantitas foret, quasi non fuisset. Surgens Adam in domum Vitæ ascendit: eumque Vita abluens in Jordano custodivit, abluens custodivit in Jordano, imposita ei dertra, baptizavit suo baptismo, verbisque suis puris confirmavit. Memoranda Vita, quæ pura, ut & ille Vir, qui illuc se contulit. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Thesaurus occultus fui, fui thesaurus occultus inter thesaurarios præstantes. Quomodo non vidi thesaurum, quem aperiens meus Restaurator admiratus est? Quomodo non vidi illum thesaurum, sacramque scripturam non legi? Quomodo illum thesaurum non vidi, atque, qui mihi accessere, me in hunc mundum miserunt? Quam pulchrum, quod vidi? Quam vero abominabile, quod ostendistis? Vidi ipsam sacram scripturam, eamque eximiam, sed caliginem mihi

afferentes ostenderunt. Quando evadam ex caligine, quam mihi ostenderunt? Quando hanc evadens, itinere suscepto, videbo, quod in mundo ulteriori vidi? Loquente sic Aeone, sua vox ad domum Vitæ ascendit, vox sua ascendit ad domum Vitæ, suaque meditatio ascendit ad domum Magnatum, qui ei dixerunt: valde patiens ipse sis. Statim tuum thesaurum videbis, statim videbis tuum thesaurum, quem aperiens pater tuus admiratus est. Tu de tellure sollicitus: nos de te hinc solliciti. Tu filius ex orbe oriundus: nos tibi prophetæ præstantes & magnifici. Tu Aeon, qui Vitam vidisti: cura, ne mortem ames, cura, ne ames mortem, malitiam, perversitatem. Testare, fore, ut nec libidinem ames, nec pulchrum splendorem deseras, nec Magnificorum obliviscaris, neque illius, quod videre voluisti, non autem vidisti, obliviscaris. Quæ audito, Aeon, labiis suis super creaturas distentis, & contemnens Turbo, Septem Stellares, formas super eum versantes, contemnens hos Septem Stellares, in suis curribus sedentes, contemnens Spiritum Venereum, cujusvis rei abominabilis originem, hos contemnens reliquit, iter in suum locum suscepit: illis omnibus, sui observatoribus, in orco sedentibus. Dixit: ibo, visurus, quod mihi Domini præceperunt, visurus thesaurum Magnatum. Ibo, visurus sacram scripturam, quam aperiens pater meus admiratus est. Statim vero Liberato purus venit, qui me hinc captum in thesaurum extulit, dicens: veni, veni, Aeon, veni, sacram scripturam vide, veni, vide sacram scripturam, quam videre voluisti, non autem vidisti, pulchre patiens fuisti, Aeon, pulchre liberatus fuisti, ascendisti. Aeon lætans sacra scripturâ, & benedicens Magnatibus, dixit: an

ascendi? Vobis dicam de eo, quid fieri ex igne vestro vivo possit. Hic, ut vestra quantitas, in iudicium creaturarum supererit; vestra autem vindemia in manum Septem Stellarium incidet. Responderunt: dixisti, stabiliisti, Aeon, abi, in tue throno sede. Nos omnino scimus, a Vita Secunda hoc profectum fuisse. Celebranda Vita. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Clarus ego splendore præstanti. Quis me plantans posuit, meque in falsitatem hujus mundi misit & induxit? Quis me in tunicam, tunicam corpoream, a doloribus & labibus non exituram, fudit? Quis mihi ejus fallaciam ostendit, atque me in ejus præstigiis collocavit? Quis me a fide semovit, & in linguas (i. e. gentes) perveras fudit? Quis me in linguas perveras, quibus species concinna non inest, coniecit? Quis me inter superbos, omnes fastus & mendacii plenos, misit? Quare non abeo, meum locum, locum lucis, visurus? Quare obliviscar, quod illorum Dominorum sit, & opera peritura faciam? Quare obliviscar mansuetudinis, quam Vita mihi prælegens exposuit, meque aggravent mysteria pernicioso, nec appareant mihi mysteria loci lucis, vox mei Liberatoris puri, vox viri mei Restauratoris, vox mei Liberatoris puri, qui eam vocem mihi prædicans protulit, jam vero mihi onus tam grave imposuit, ut, hoc viso, creaturæ tremant. Ille Liberator dixit: Aeon, viatico te instruxi. Si volueris, huc ascendes. Ut hi mali te vident, sic tu eos subiges: ubi ii ipsi irati iras movebunt, tu, Aeon, mansuetudinis plenus esto. Ne turberis, ne commovearis, ne pecces, Aeon,

quo tua stola maculam non suscipiat. Feras magno animo onus, quod premit, augearis doctrina, quam tibi dabo, inspicias splendorem tuum occultum, e tunica labis eradas, notumque hoc facias inter fideles, & rectos, omnes in tuo conspectu mortales. Ubi vero hoc feceris, tuum indumentum in suo loco recte disponetur, tuum indumentum recte disponetur in suo loco, atque tu apud nos stabilieris. Quo audito, Vita Aeonis, recte mente affecto, dixit: crede, tui constans esto, ascende, Magnates vide. Memoranda Vita, quæ pura: ut & purus ille Vir, qui illuc se contulit. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Duxerunt me, me duxerunt ex domo Dominorum: adveni, ut ascenderet Adami familia, adveni, ut ejus familia ascenderet, atque ut finiretur damnum, quod ex domo Vitæ Adamum intraverat. Quem vero prospicientes Septem Stellares viderunt, quem prospicientes viderunt Septem Stellares, ii perversi & pervertentes. Adam vicissim ignarus, Septem Stellaribus se visum fuisse, quid vobis, inquit, dicam? Quibus, cum stans suo loco eorum tædio affectus esset, iterum dixit: O! oculi perversi, qui non puri, quomodo ascendetis? O! os malum, quomodo linguæ eleganti respondebitis? O funditus consumendi! a labiis justitiæ quomodo discedetis? O defectu laborantes & reprobati! a specie lucida quomodo discedetis? Ego non propter vos huc veni; sed Vita me misit: non propter vos huc veni, quibus rex a Vita datus non fuit. Veni, quo Vitæ Secundæ sua opera non pereant, non

pererant sua opera; quoniam ejus dextra pura est. Quo
 audito, illi se ejus nutricios ostentarunt. Unus apposuit aquam,
 alter ventum præbuit, præbuit ventum, tertius coronam
 plexuit, omnes & singuli familiariter eo usi sunt, eumque cibo
 nutrierunt. Sic & hic Aeon illos collustravit, nec eos abo-
 levit, qui sui nutritii fuerant, quamvis iidem ei tristitiam reli-
 quissent. De tempore in tempus hic Aeon sibi doctrinam ex-
 petebat; sed tristitia non ipsi remissa fuit. Rogavit Adam
 septies Vitam summam, ut socium sibi mitteret. Quo facto,
 brevi tempore inter eos degit. Celeriter ex eorum manu ex-
 cessit, damnunq; & molimina evadens ascendit, & splendo-
 rem plurimum stellantemque lucem pulchram vidit. Sic etiam
 ascendens vidit Paciferum purum, qui ad eum venit, di-
 cens: veni, veni, mi socie mansvete; quia nobis in mundo
 commoratus es, nec amplius tuo splendori tuoque præcepto
 angustia reservata. Prehendens hic deinde dextrâ Adamum
 ascendit, eumque in habitaculo, loco, quem claritate & specie
 illustrem Domini tenent, collocavit. Cui etiam sui inco-
 læ ore suo puro benedicentes, belle dixerunt: benedictus tu,
 tuque Restaurator, qui te restauravit. Hunc Aeonem tibi,
 Restaurator, adduxi. Celebranda Vita. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon
 sum Vitæ summæ. Ex meo loco quis me duxit, quis me duxit
 ex meo loco, & inter Septem Stellares quis me collocavit, quis
 me collocavit inter Septem Stellares, qui mali mihi irascentes,
 qui mihi irascentes mali, & indies adversus me malum consi-
 lium suscipientes dicunt: cum vindicemus nobis, reservemus,

vindicemus, reservemus nobis, a natura suæ animæ detineamus, detineamus a natura suæ animæ, nostraque portio vocabitur. Adam sollicitus dixit: extulerunt se illi, vindicaturi sibi me, extulerunt se illi, me sibi vindicaturi, hinc me a natura mei patris abscissuri. Cum staret ita secum reputans Adam, veniens ei accessit Restaurator, veniens Restaurator ei accessit, qui Genius huc accedens dixit: fabricam, in qua habitas, quid curas? Si nescis, Adam, hoc futurum esse, scias fore, ut, quomodo tibi persuasisti, nos rei secretæ scientes esse, statim inde exeas, & ad nos ascendas, ascendas ad nos, atque in sede nostra habitas. Quo audito, Adam non curavit perditos, perditos non curavit, qui fabricam perituram struxerant, sed patiens ille in hac habitavit. Statim ille evagatus pervenit ad locum, locum, quo Mano constitutus fuit, locum, quo constitutus fuit Aeon, ut & Demuto. Exsecrans tum Adam Septem Stellares, sed animo lætans, animoque versans, quantum præclari ipsius pater ei dixerat, quantumque præclari ei Domini exposuerant, illis dixit: abite, abite, Septem Stellares, portiunculæ domus vestra vobis futura, abite, futura vobis portiunculæ domus vestra, domus vestra vobis in portionem cedit. • Ego ad stirpem mei patris ascendo: fabricam mundi vobis relicta. Celebranda Vita. Quæ Vita pura iis, qui illius nomen amant, non defecturi aut decrepiti futuri. Finis.

Sum Aeon Vitæ summæ, sum Aeon Vitæ maximæ, sum Aeon Vitæ summæ. Heic inter generationes fui, heic fui inter generationes. Aebel fuit mei nutritor, Aebel mei nutritor fuit: ille mei Restaurator purus fuit: filius multi splendoris ac

robore fuit meus sustentator, sustentator meus fuit; me confirmavit, me mundo diripuit; atque a manibus eorum, qui Septem Stellarium sunt cultores, liberavit. Quin & omni tempore viam mihi ostendit; atque, viâ in locum lucis mihi strata, me secum evehens, nec in domicilio perituro relinquens, mestola splendoris induit; & magnifice ex mundo eduxit. Vita pura. Finis.

Aeon sunt Vitæ summæ; Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Ex meo loco quis me duxit, quis me duxit, ex meo loco? Inter Turo (Montes) quis me projecit, quis me projecit inter Ture? In locum mortis quis me jecit, quis me jecit in locum mortis? A vita quis me removet, quis me removet a Vita, quæ excellentissima defectu non laborat? Cum vero ita secum Aeon reputaret; veniens ei accessit Restaurator; veniens Restaurator ei accessit; qui coronas, quas ei statuerat, ostendens; thesauros puros, suo loco positos & conditos, ostendens, ipsi dixit: si procul a Vita fuisses, ea has coronas tibi non tribuisset, tibi non tribuisset has coronas; nec tibi hos thesauros constitueret. Hæc tibi, Aeon, attuli, ut patiens in mundo commorareris. Peribunt opera, quæ tuus pater Vita Secunda fecit. Quoties aliquid grave tibi acciderit, ad te vox nostra veniet, ad te veniet vox nostra; nec, quod tibi dico, immutes. Exinde tres Genii hunc Aeonem sustinere. Qui & Aeon ista doctrina acquievit; acquievit ista doctrina, & illo mitigans composuit suum animum, mitigans suum animum, in mundo, cujus strepitus nunquam cessabit, patienter commoratus est. Quem vero Aeonem deinde illi

Genii omni suo robore prehenderunt, eumque duabus manibus firmiter tenentes, ex corpore eduxerunt, & suo loco collocarunt, ut & portâ lucis ipsi aperta, vias veritatis ei ostenderunt. Quo facto, ille, sua virtute admodum augescente, laudavit Viros, qui ei prædicaverant, laudavit tiaras, quas ei ostenderant, stolasque splendoris, quibus eum induerant, ut & laudavit Restauratorem, cujus virtute in mundo versatus fuerat. Vita memoranda, eaque pura, purusque Vir, qui illuc se contulit. Finis.

Aeon sum Vitæ summæ, Aeon sum Vitæ maximæ, Aeon sum Vitæ summæ. Ex meo loco quis me duxit, quis me duxit ex meo loco? Inter Septem Stellares quis me collocavit quis me collocavit inter Septem Stellares? In defectionem quis me misit? Quis me misit in locum eorum, qui omnis opprobrii, & cujusvis veneficii ac mendacii pleni sunt? Quis obruit me eorum mysteriis, eorumque catenis me constrinxit? Quis me in sippum eorum ingentem coniecit? Quis eorum murum mihi ostendit? Quis me projiciens, eorum luctum mihi collegit? Quis mihi eorum telonia ostensurus, me ad eorum custodias transtulit? Quibus visis, commotus fui, animique angustia me invasit, commotus fui, meque invasit animi angustia, & verebar, ne illius, quod Magnates mihi præceperant, obliviscerer. Cum staret ita secum reputans Aeon, veniens ei accessit Restaurator, dicens: veni ad te, hortaturus, ut in operibus tuæ manus studiose verseris, quamdiu inter ea fueris. Provide, ne te ipse corrumpas. Provide, ne pecces, quo modo illi peccarunt, eorumque exitio annumereris. Sed ubi procul ab iis

steteris, si non tibi prævalebunt, nec te suo reti capient, nec te in via antevertent; sed statim te liberabo ab eis, ab his custodibus vanis, a muro caliginis, quæ portio perditorum erit. Gratia Vitæ mihi studio est: amore justitiæ te extollam, patefaciam tibi Sam occultum, Nomenque Bonum, in quo fuisti, tibi ostendam. Hæ tres Puritates, præstantes & novissimæ, Quiescat cor tuum, quod dolore affectum fuit: & persecutionem mundi oblivioni tradas. Aeon tum Restauratori, qui eum sic constituerat, benedixit, dicens: his mihi monstratis, cur cum Perditis commorer? Qui Aeon deinde, confecta sua ætate, & veniente tempore, in suum locum ascendit, ascendit in suum locum. At Genii mites ei præierunt, Genii præierunt ei, splendorem, lucem & scepra attulerunt, eumque induerunt splendore, quo ipsi se suo loco induunt, cidarique lucis operuerunt, suo loco in hanc celebrationem effusi: sic nos tui misericordia commoti, te honoravimus. Ipse te liberans ascendisti: & ex mundo liberatus cum his ascendisti, & inter hos in sempiternum constitutus fuisti. Memoranda Vita, quæ pura: ut & purus Vir, qui illuc se contulit. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Doctrina, requies Vitæ, & remissio peccatorum constabit animæ huic Adami Zulrun bar Scharat, animis patrum meorum, Dominorum nostrorum, fratrum nostrorum, sororumque nostrarum, quæ ex suis corporibus egressæ, in his corporibus non manebunt. Finis.

O! Aeon mansveto, o Aeon accende & accingens, o Aeon mansveto, tecum venient socii usque ad libram illius, qui opera & præmia ponderabit. Finis.

TOM. III.

K k

In nomine Vitæ summæ. Magnifica lux præclara. Extensio firmamento, condensata terrâ, progresso sole, & residente luna, huc venientes Septem Stellares, & contententes Duodecim Stellares, sinxerunt corpus Adami, ipsi vero animam injicere non potuerunt. Quæ vicissim anima ex domo Vitæ summæ venit, quæ vicissim anima venit ex domo Vitæ summæ, atque cum ea tres Genii venerunt, cum ea venerunt tres Genii. Seorsim vero a suo corpore illi stabant, seorsim illi stabant a suo corpore, qui hanc animam intromitterent in suum corpus, qui eam, non ingressuram corpus, intromitterent, qui intromitterent eam corpus non ingressuram. Illa anima jam flens, ejulans, & mœsta dixit: rogo vos, Genii mei fratres, me expectetis hoc die unam horam, unam horam hoc die me expectetis, dum afferam meam vocem in locum lucis, meis fratribus dicturus: quid peccavi in vos, quid in vos peccavi, quod me deserentes, & a vobis ejicientes, captivum me a meo domicilio duxistis, meque perplexum a domo mei patris extulistis? Rogabo Nuntium Vitæ, celeriter Tobo. (Bonum) ad me mittat, celeriter mittat ad me Tobo, qui me a muude solvat, machinam ejus concutiat, corpus suo domino reddat, me autem in locum vitæ evehat, unde olim mea stirps fuit, ita ut mali non me occœcent, neque peccatores me surdum reddant, ut mali non me occœcent, neque sciant, unde exstiterim, quo me surdum per suos Tenebriones non reddant, atque ut ne, ubi quid mihi dixerint, audiam. Jam in me gentes, nationes & linguæ se efferunt, & in mare fellis me effundunt. Jam se in me idololatræ efferunt, atque ego diversis regionibus prodor. Jam colligant mali chrystallos & fistulas, ore verba

convolventes, voce seductionis me imbuunt, ut mei Domini ex animo obliviscar, effundunt me in foveam profundissimam, in quam mali cadunt. & ex qua ego non ascenderim, me ut serpentes devorant, meque per generationes incantatrices captivum ducunt. Sigillatim Tobo illi animæ dixit: pura vitæ anima. Sigillatim ei dixit: vigil omnium sceptrorum. Sigillatim ei dixit: pura vitæ anima, o anima, surge, corpus ingredere. Lateas in medio illo templo. Lateat in te leo ferox, leo valde ferox in te lateat, lateat in te serpens, qui malum suo loco occidat, constringatur per te rex caliginis, cujus robori par nullus est. Sigillatim ei dixit: pura Vitæ anima. Sigillatim ei dixit: vigil omnium sceptrorum. Respondit hæc anima: si velis Tobo, ut corpus ingrediens, in hoc templo lateam, da mihi arma celsa, quo meis persecutoribus occurram. Sigillatim respondit: vigil omnium sceptrorum. Sigillatim respondit: pura Vitæ anima, cur arma celsa petis? Quæ tibi, anima, ex thesauro Vitæ armatura eveniet, erit stabilitas, quæ in verbis justis, ex loco lucis ad te allatis, posita est. Adjecit: propter te, anima, hoc firmamentum extensum fuit, hoc extensum fuit firmamentum, stellæque in eo conformatae fuerunt. Propter te, anima, arida terra exstitit, exstitit arida terra, atque coagulo in aquam lapsa coiit. Propter te, anima, sol prodiiit. Propter te, anima, luna apparuit. Propter te Septem Stellares venerunt, Duodecim Stellares se huc contulerunt, quatuor veni creati fuerunt, aër tibi afflat, sapientiam tuo cordi infundens, ut tuum Dominum in memoriam hoc revocet, atque tu eum celebres. Jam veniet tempus & momentum, veniet momentum & tempus, quod utrumque vices alter-

nans, effluet, ut umbræ & lunæ decrescentes, auroræ & crepuscula mutantur: atque dies, & menses, tempora, horæ, & minuti, hæc declinantia exhibunt. quasi non fuissent. Sic etiam, quæ vocatæ Vites exhilarantes, iis cantilena sua peritura decedet, aurum perdetur, ubi quæsitum fuerit argentum, id non invenietur, heri & domini in suspiriis sui cordis e mundo exhibunt, quæ compararunt, suis filiis relicturi, ipsi autem abituri & igne comburendi, quomodo & sui liberi, afflicti, & dolorem vexati, e mundo exhibunt, dum peribit consumendus orbis, atque quicquid profundi fuerit, id caligine offundendum putrescet. Posthæc in nomine mei Domini, Nuntii Vitæ, suaque virtute, abiens ego corpus intravi, abiens intravi corpus, ut & in ejus templum, quo die hoc corpus ego ipse intraveram, uxorem induxi, & per generationes ego ipse factus sum conjux, conjux factus sum per generationes. Verum mali ex profundis irati mihi, mali irati mihi ex profundis, animæ Vitæ vivendi inter ipsos rationem expetebant. Quos vero cum viderem, eos seorsim a mundo detinui. Atque Nuntius Vitæ, me viso, me sibi commendatum habens, robur mihi tradidit, me commendatum sibi habens, me splendore vestivit, luceque præstanti operuit, atque, justitiâ data mihi corona, apud ipsum lucente, dixit: o! anima, attende ad tua verba, ne publicanis te ea donent. Memoranda Vita, quæ pura: ut & purus vir, qui illuc se contulit. Finis.

Mens mea Vitam amavit, meaque anima locum lucis celebravit. Finis.

Ego viatico instructus & instruens: Genii lucis me viatico instruxerunt. Ego viatico instructus: viatico me Vita instruxit. Ego viatico instruens; Genii lucis me viatico instruxerunt. Quo autem me instruxerunt, viaticum est justitia: ut & omni sapientia me accinxerunt. Cur existit Fetahil, & cur mundum hic procreavit? Cur, capto consilio, me ex meo loco duxerunt, & in mundum offensionum me miserunt? Qui totus scrutis obsignantibus, i. e. mentem obdurantibus, totus plenus igne, & spina rhamnoque adpersus, totus præstigiis plenus, atque totus fallacia & mendacio plenus. Qui in eo hospitantur, Septem Stellares, malo adversus me consilio indies capto, dicunt: illius animum distrahamus. Tamen cor meum justitiæ plenum. Dicunt: nos illum labefactemus. Tamen mei oculi lucem suspiciunt. Dicunt: annuendo ei innumus. Tamen os meum Vitæ benedicit. Dicunt: mendacium dicamus. Tamen meæ manus erogant stipem, justitiâque porrigunt. Dicunt: illius cædem committamus. Tamen meâ genua se Vitæ summittunt. Dicunt: faciamus, ut Septem Stellares ille adoret. Tamen mihi curæ, ut vias justitiæ & fidei pedes mei calcant. Dicunt: faciamus, ut superbe incedat. Tamen sustuli in altum meos oculos, domumque Vitæ mea anima contemplata est. Vita, mea voce audita, Liberatorem ad me misit. Qui Liberator mihi stolam elegantem attulit, splendoremque mihi aperuit & ostendit. Quo facto, & cum corpus foetidum excussissem, porrecta dextrâ meprehendit, & canales aquæ (Cetera desunt).

scil. Partis suæ Minoris.

Agit de anima hæc inquisitio. - Quam ego pauper & humilis servus cujuscumque delinquentis, mercenarius Nasaræorum, pedes Ordinantium osculans, ego, minimus meorum fratrum dominorumque meorum Præsulum, Baktiar Bulbul f. domini mei Ram Zivo, f. domini mei Jahiæ Behram f. Adami f. Behram f. Zuhrun f. Zakia f. Ram Zakia, personæ illustris, descripsi pacifico egregio magistro; pacifico fideli, germine Vitæ Primæ, surculo optimo Nuntii Vitæ Javar, ex suo animo Vitæ Primæ testi, pro amore nostri parentis Nuntii Vitæ monacho electo & patienti, quem inquam librum liturgicum, eumque Adami Zuhrun f. Scharat, illi pacifico et magistro, cui nomen Saadan f. Jahiæ Baktiar f. Adami f. Juhano Baktiar f. Adami f. Jahiæ f. Baktiar f. Zuhrun f. Adami, personæ subtilis judicii, descripsi a sidra ꝛ Zohrun Juhano f. Adami f. Juhano Baktiar f. Adami f. Jahiæ f. Baktiar f. Zuhrun f. Adami, personæ subtilis judicii; quam ipsi descripserat dominus meus Ram Baktiar f. domini mei Behram Scharan f. Jahiæ Majmun f. Adami f. Jahiæ f. Baktiar f. Zuhrun f. Adami, personæ subtilis judicii, describens ex sidra Jahiæ Bajan f. Sam f. Behram, personæ venerabilis; eamque huic descripsit dominus meus excelsus & præstans Nasaræismi antistes Jahia Sam f. Zuhrun Aebel f. Anusch Adam f. Zakia Bulbul f. Behdar, personæ gravissimæ & splendidæ, describens a sidra viri principis, distincti, & spectabilis Mehatam Bulbul f. Sam Behram f. domini mei Mehatam, personæ fortissimæ, qui fuit pater plantationis, dominusque hujus sidræ; quam

vero ipsi descriperat Jahia Sam f. Zuhrun Aebel f. Anusch Adami, viri gravissimi a sidra domini mei Adami Juhano f. Anusch Jahiæ, viri eruditorum illustrissimi; ut suam ei descriperat dominus noster Sarvan Bulbul f. Adami Bajan, viri strenui; quam ille descriperat suo fratri, natu majori, domino meo Juhano f. Adami Bajan f. Scharan, viri strenui, a sidra, quam sibi descriperat a sidra *ꝛꝛ* Mehatam Zuhrun f. Bahrn, viri recti; quam vero ei descriperat dominus meus Bajan f. Adami, viri honestissimi, a sidra *ꝛꝛ* Schvoljo Berheje f. Juhano; ut suam huic descriperat dominus Bajan f. Adami, viri honestissimi, a sidra propria, quam descriperat a sidra domini mei Bajan f. Adami, eam describens *ꝛꝛ* Behran f. Juhano Zakie f. Sam Maavan, & quidem describens a sidra *ꝛꝛ* Aebel f. Behram Schetel, quam hic descriperat a sidra *ꝛꝛ* Baktiar Abuliz f. Schetlo Gadono; quam vero ipsi descriperat dominus noster Anusch, vir excelsus, f. Anusch Behdar, ex sidra *ꝛꝛ* Sam Aebel f. Schetlo; ut ipsi suam descriperat dominus meus Behram Aebel f. Mehatam Aebel Juhano a sidra *ꝛꝛ* Aebel Juhano f. Zakie a sidra, quam huic descriperat Jahia Zakia f. benedicti Javar; cui rursus suam descriperat Adam f. Jahiæ Fafie Adami; ut huic suam descriperat Bajan Schajar f. Zuhrun ex sidra *ꝛꝛ* Berheje Gadono u Berojo; cui vero suam descriperant Schajar & Sam Zivo f. Bajan Aebel a sidra Zakarie f. Aebel; Zakarie autem suam descriperat Zuhrun f. Adami Zivo, a sidra *ꝛꝛ* Nesab f. Maschkeno f. Juhano; quam hic Nesab f. Maschkeno f. Juhano descriperat a sidra *ꝛꝛ* Bajan Aebel f. Scharan, & Bajan Behram, filiorum benedicti Javar; ipsi vero Bajan Aebel ejusque fratri suam

descripserat Akajam f. Zandono ex fragmento *ꝛꝛꝛ* Mirraj filii, *ꝛꝛ* Simat; ut huic Mirraj suam descripserat Sam f. Zakia ex fragmento proprio, eoque descripto a sidra *ꝛꝛ* Ruzbo filio. Havæ, & deposito in thesauro *ꝛꝛ* Sam f. Zakia Ruzbo; quod ipsi descripserat Ram f. Bahran ex fragmento benedicti Mando Schetel f. Saktio; suum vero benedictus Mando descripserat ex fragmento *ꝛꝛ* Anusch Schabur f. Schegla, quod fuit descriptum a fragmento *ꝛꝛ* Nesab f. Maschkeno Berheje, ut hoc descriptum a fragmento *ꝛꝛ* Tabatio f. Zazaj, eoque volumine vetusto, ad Juzatik f. Sasaj pertinente, atque descripto a fragmento *ꝛꝛꝛ* Abo Schlomo, filii *ꝛꝛ* Kedro. Affuit vero Spiritus Vitæ perinde confidentibus doctrinæ nostræ eximia, quæ mihi Baktiar Bulbul f. Scharat Simat, meo patri illustri Zihan f. Havæ, meæ matri Scharat Simat f. Anhar, meæque uxori Anhar f. Scharat. Vita non interitura: ut nec splendor, fulgor cessaturus aut terminandus. *Fidis.*

Partis Minoris.

Beata valde tu, anima, quæ existi munde, ex sorde, quæ pertinet ad ejus clima, ad corpus foetidum, in quo fuisti, ad hospitium, in quo mali versantur, ad locum peccatorum, ad mundum caliginis, ad mundum abominabilis invidiæ ac discordiæ, ad domicilium, in quo Septem Stellares degunt, & in quo dolores una cum labibus accidunt, nullus vero obvius est, qui depellat dolores, dolores depellat, quos illi proterve in te agentes, tibi indies attulerunt. Surge, surge, anima, in

ولا زمر قمرهنا قف قف للازمر قمرهنا كقمر لنا قلا
 قى حصص اذكر لنا انا صلكر انا ك حصص
 زنا زنا زنا زنا للازمر قمرهنا قمرهنا قمرهنا
 قلا زنا زنا زنا زنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا
 قلا زنا زنا زنا زنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا
 قلا زنا زنا زنا زنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا
 قلا زنا زنا زنا زنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا

قلا قف اذكر قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا
 قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا
 قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا
 قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا
 قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا
 قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا
 قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا
 قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا قمرهنا

regionem tuam priscam ascende, ascende in regionem tuam priscam, in sedem tuam felicem, ubi Genii, stola tibi veste splendoris seposita, hilarem tibi coronam statuerunt. Sede in tuo splendoris throno, quem tibi Vita paravit, in loco lucis, ubi suas sedes Genii tui fratres tenent. Cui inquam assevesti, locum tuorum familiarium fastidi & execrere. Quot enim annos in hoc enutritus fuisti, totidem tibi Septem Stellares tumultum fecerunt, Septem Stellares fecerunt tibi tumultum, ut etiam te Duodecim Stellares persecuti sunt. Memoranda Vita, quæ pura: & purus vir, qui illuc se contulit.

Portam meam inveni, præterii. Meusque splendor armario animarum ortus fuit, mens splendor ortus fuit armario animarum. Quæ etiam meo odore exsultarunt, exsultarunt meo odore: ipso item tartaro per meum splendorem collustrato. Quarum vere uni dixi: discede, anima, quæ flens ejulansque inter vinclos projecta jaces. Sicut & huic animæ roganti, ut portam ipsi aperirem, dato responso dixi: quomodo te ex mille educam, quomodo te ex myriade educam? ea vere ulterius obsecravit: aperi modo portam mihi, signum Vitæ apprehendenti, aperi modo portam mihi, id quod meum eroganti, signumque Vitæ apprehendenti, mihi inquam, solventi pretium compedum, mittenti panem pauperibus, cibumque afflictis, ad levandam eorum maciem distributum. Cui iterum respondi: hoc pretium compedum. Discede, anima, e loco caliginis in locum lucis. Vita pura.

Genius: eleva te, anima, tellure comprehensa, & decumbens in mundo, comprehensa mundo, decumbens in mundo, comprehensa mundo, decumbens, excitare. Anima: agam, surgam, Genie, surgam, agam. Genius: somno te excito, surge, surge, anima, surge, domum Vitæ suspice, surge, suspice domum Vitæ, sustolle faciem tuam in locum splendoris. Despice vicissim mundum, cujus omnis res sua nullius momenti, nullius momenti res sua est, atque cui nihil mitidi inest. Vide latrocinium lupinum eorum, qui terrarum spatia non terminis definiunt. Vide furorem rebellium, ipsi insurgentium. Vide incendium ignis, adversus te ascendentis, & usque ad firmamentum cœli pervenientis. Vide percussores illos stupendos, quorum spiritus est spiritus in alium quemcumque æstuans. Vide montem editum, quem deprimere alius nequit. Vide murum, murum ferri, qui instar coronæ ambit mundum, instar coronæ mundum ambit, nec unquam rimæ aget. Excitare, anima, ut me audiens ab his verbis non descidas. Per mare magnum trajectus tibi propositus. Sed & ibidem terminus latrocinio lupino statutus. Quem vero, & quidem me duce, trajiciens tu, custodias tibi insurgentium transibis, ut & me duce, incendium ignis, ad te ascendentis & firmamentum cœli contingentis, evades, incendium hoc ignis ascendentis, me duce, evades, stupendosque percussores, me item duce, evades. Quin etiam Spiritus per montem, in quo versantur Septem Stellares, futurum tuum trajectum, cui quicquid obsteterit particulatim solvetur, ægre feret. Te vero per omnem tuam virtutem eveham, & erecta tua staturâ, ego te

mea omni virtute extollens, in locum lucis te mecum extollam. Vita pura.

Os meum, quod os purum, os trunci factum est. Oculi mei, qui e loco lucis collustrati, oculi trunci evaserunt. Cor meum, quod Vitam quærit, in truncum incidit. Animus meus, in quo Vita versatur, obductus operimento huc fusus fuit. Pedes mei, plantæ electæ, trunco ad incessum constituti: quem vero incessum, trunco destinatum, mihi Septem Stellares non permittunt. Quomodo obediam? Quomodo feram? Quomodo animum tranquillum reddam? Quamdiu a Septem & Duodecim Stellaribus obscuræ artes audiam? Quando illucescam? Cur obediam sermoni inani patris Nebu, qui inter obscuratos habitat? Quæ cum ego, in lucis locum ascensurus Aeon, dicerem, Præco Vitæ, audita mea voce, Liberatorem ad me misit. Abiitque hic Liberator, purorum purissimus, qui mihi Aeonî visus, mihi apparuit, abiit hic Liberator purus, qui mihi Aeonî visus, mihi apparuit, ut ego etiam Aeonî apparui. Sciscitabar tum, an in splendore occulto ascenderem. Mihiq; Aeonî, filio Magnatum, Liberator, qui cum suo splendore surgens advenerat, apparuit, & clamando vocem suam proferens, cor meum fulcivit, clamando vocem suam proferens, fulcivit meum cor. atque dixit: illucescens exsplendesce, Aeon, ad te veni, te non deserturus. Ascendente enim tua voce ad locum lucis, selectum me ad te miserunt. Surge, exi, Aeon, ex trunco, in quem missus fuisti, ex trunco, in quo adolevisti: cui manus pedesque desunt. Surge, exi in tuum locum pristinum, hospitium felix Geniorum, ibique inter Genios tuos

ص ب و ج ك ه ز ح ط ق د ر ن س ع ف ي
 ص ب و ج ك ه ز ح ط ق د ر ن س ع ف ي
 ص ب و ج ك ه ز ح ط ق د ر ن س ع ف ي
 ص ب و ج ك ه ز ح ط ق د ر ن س ع ف ي

ك ح م ن س ع ف ي
 ح م ن س ع ف ي
 م ن س ع ف ي
 ن س ع ف ي
 س ع ف ي
 ع ف ي
 ف ي
 ي
 ص ب و ج ك ه ز ح ط ق د ر ن س ع ف ي
 ص ب و ج ك ه ز ح ط ق د ر ن س ع ف ي
 ص ب و ج ك ه ز ح ط ق د ر ن س ع ف ي
 ص ب و ج ك ه ز ح ط ق د ر ن س ع ف ي
 ص ب و ج ك ه ز ح ط ق د ر ن س ع ف ي
 ص ب و ج ك ه ز ح ط ق د ر ن س ع ف ي
 ص ب و ج ك ه ز ح ط ق د ر ن س ع ف ي
 ص ب و ج ك ه ز ح ط ق د ر ن س ع ف ي
 ص ب و ج ك ه ز ح ط ق د ر ن س ع ف ي
 ص ب و ج ك ه ز ح ط ق د ر ن س ع ف ي

fratres commorare, abominare etiam, cui assevesti, & quod inter tuos familiares hospitium tuum fuit, atque mundum fallacem, in quo fuisti, exsecrare, quem tuus splendor perinde latebit, quam tu in tua luce secreta constitueris. Splendor, te antecedens, ut & lux, te sequens, tuus thronus penetrat. Fore autem, ut lux illa, te antecedens ac sequens, loco tui throni stabilietur, item mali audient. Vita Pura,

Discedet perfectæ animæ, mensurâ sui absoluta: instabit meum tempus, absoluta hac mensurâ, absoluta hac mensurâ, tempus meum instabit. Oculi mei madore referti, oculi mei referti madore. Cor fletu impletum est, cor impletum est fletu. Solutor juramentum non accipiet, non accipiet juramentum Solutor: nec corpus animæ advescet. Quam vero animam post obitum Solutor coram iudice constituet. Cui autem iudici ipsam de suis peccatis delictisque sciscitanti hæc respondit: quid hoc sibi velit? Malum, iudex, facinus non patravi, nec adulterium commisi, nec ad voluntatem improberum me conformavi, nec piaculum cædis & sanguinis humani contraxi, ut meum caput in terra velle habeatur, nec meæ manus furtum commiserunt, nec præstigiis usus sum, nec in corpore animum præstrinxi, nec servum cuidam heri in manum, nec cuidam heræ ancillam in manum tradidi, nec falsum testimonium dixi, nec terminum aliquem consumsi i. e. destruxi, aut terminalem lapidem suo loco dimovi, nec oculis meis nutum annui, nec meo ore mendacium exiit, nec harioli me sectati sunt, nec Chaldæi fallaces me Chaldæum effecerunt, nec duobus dominis procubui; sed inopi stipem,

oppressaque opem tuli. Ubi, Liberator, esurientem offendi, hunc esurientem saturavi, ut & viduam satiavi, atque, ubi nudum offendi, ejus collo stolam imposui, neque minus, ubi captivum offendi, eum derelictum liberavi, liberavi dicam, ubi offendi captivum, ipsumque in suam urbem vindicatum copioso viatico instruxi.

Liberabor: absoluta mea mensurâ. Liberabor: numero meo confecto. Liberabor: mensurâ mea absoluta. Ubi missa in corpus anima fuerat, hic truncus os accepit, & camera mea stellionem *) obtinuit. Quo autem factô, meum corpus Septem Stellares ambierunt, sique sedentes dixerunt: exi, anima, corpore. Quo enim ubi exieris, anima, te in conspectum Publicanorum introducemus. Exi. Fascinatores hi, æstuantes ira, deinceps surrexerunt. Tamen mihi, confecto meo numero, currenti stadium salutis id fuit, quod meæ manus fecerant. Scilicet loco calceamenti, quod pedum, exstiteret, quot familiares mihi conjunxeram. Prudenter, Domine, incessi. Jam Fascinatores illi corpus meum ambierunt, illi Fascinatores ambierunt factô orbe meum corpus. Obumbrati exinde mei oculi in meo capite. Quibus autem oculis sublatis, Restauratorem meum vidi. Qui etiam Restaurator, animâ mea advocata, me secum constituit. Neque enim me deseruit, sed me Septem Stellaribus ereptum, atque supra Publicanos elatum evectumque inter Paciferos collocavit. Memoranda Vita, que Vita pura: ut & purus Vir, qui illuc abiit.

*) animal, quod in novis domibus cernitur.

מלך היה מן המלכים מלך המלכים מלך המלכים
 מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים
 מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים
 מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים
 מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים
 מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים
 מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים
 מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים
 מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים
 מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים
 מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים
 מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים
 מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים מלך המלכים

Vox missa fuit ex alto, e regno superiori, vox autem flebilis, ita sonans: me, qui nudus in mundum veni, premens aliquis inde eduxit, eduxit premens aliquis inde, & ut passerem inde sublimem sustulit. Scilicet lamentabilem hanc & flebilem vocem sublimis abiens anima e suo loco misit: quid, corpus, in hoc mundo fecisti? Quod vestem splendoris lucisque indui; tu vero, corpus, mecum in domum Vitæ non ascendisti. Quod lumbos zona splendoris lucisque præcixi; tu vero mecum in domum Vitæ non ascendisti. Quod corona splendoris lucisque meo capiti imposita fuit; tu vero mecum in domum Vitæ non ascendisti. Quod non defuerunt, qui mihi nubes splendoris lucisque in meas manus legerent; tu vero mecum in domum Vitæ non ascendisti. Quod calceos splendoris in meis pedibus concinnavi; tu vero mecum in domum Vitæ non ascendisti. Sic anima corpus, ipsam non comitantem, alloquebatur. Quæ vero deinde hanc vocem Præconis Vitæ pronuntiatam audivit: veni, veni, anima collustrata, quæ machinam obscuram collustrasti, veni, veni, anima læta, quæ corpori foetido jucunda fuisti. Veni, veni, filia purgata, tu, quæ in domicilio malorum versaris. O! fraudulentam te vocarunt, qui mali Spiritus in orbem eunt, definiens, tes ferventem sedem cuique animæ, quam de tellure extulerint. Corpus posthæc idem Præco Vitæ sic allocutus est: nonne, corpus, ex pulvere luti effictum fuisti, ex pulvere effictum, fuisti luti? Septem Stellares, qui te persecuti sunt, in reis steterunt, Septem Stellares, qui te persecuti sunt, steterunt in reis in hoc mundo. Memoranda Vita, Vita quæ pura: ut & purus Vir, qui illuc abiit.

Infanti mihi mea mensura absoluta : mihi infanti existit mœror : mihi infanti mensura absoluta. Ubi vero ab hoc mundo excesserim, confectum fuisse numerum meum, Fascinatores insurgentes indignabuntur. Quam autem stultæ generationes? Quam simplices creaturæ? Quam stultæ generationes? Quæ ob me in mundo in luctu manebunt, ob me manebunt in luctu. Mihi tamen est splendor ex luce, eaque infinita. Quo autem splendore egresso, Perditi ad Vitam Secundam questum se contulerunt. Quæ etiam Vita Secunda de suo throno surgens, Vitam Summam Primam his quidem verbis laudavit : celebreris, Vita summa, quod hanc creaturam mihi misisti. Sed ejus plantæ, summisso capite, suoque loco ejulantes & lacrimantes, ita mihi dixerunt : in tuum, vir, locum a nobis discedis. Quando videbimus, quando videbimus tuum adventum, mundo occultum? Quibus hic respondit : utinam Domini hoc mihi dedissent, ut apud vos in hoc mundo adolescerem! Rogate Dominos illos, Paciferos, occultos, qui splendori Vitæ eximio præsumt. Quæ plantæ vero iterum moventes, ut hic infans, quod bonum ei Domini præcepturi essent, confirmaret & impletet, simul interrogarunt : tuas, Vir, plantas cui viro, eas sustenturo, commendasti? quamquam tua virtus eis supererit, tuusque spiritus eis intererit. Petitioni istæ concessit. Vita pura.

Aeon sum Vitæ summæ. In mari habitavi. Cur vero alas mihi finxerunt, cur finxerunt mihi alas? Ob hoc, ut aliis his volatilibus locum lucis peterem.

Cui rei similes sunt boni, corporibus suis egressi? Similes sunt reptantibus stellionibus, levissime in hunc mundum proserpentibus. Cui rei similes sunt filii malorum, corporibus suis egressi? Similes sunt vespis, quæ, suo ex alveari egressæ, suoque melle penitus consumpto, avolant, & in monte revolutionis (i. e. morituræ) consistunt. Memoranda Vita: quæ pura.

Splendor hic, anima, est illius, qui sciens, docens, instructus, instruens, justus & verax, in nube sedet. Sustinet ille splendor Angelos Genios, voce justitiæ præeuntes, & mites. Transiit anima mea armarium telluris, atque festinans sedem certaminis reliquit. Contendens vero hæc anima & incedens, ad domum redemptionis perrexit, atque iter fecit, donec ad prætorium illius pervenit. Prætor tum, proposita questione, interrogavit: cuius virtute, anima, existi? & cui nomen dedisti? Respondit: virtute Vitæ exii, atque Præconi Vitæ nomen dedi. Prætor: cui rei hujus mundi te, anima, comparans comparem? Comparem te soli diurno, comparem te nocturnæ, comparem te tempestati hiemali, ruinam mundo minitanti, comparem te aquæ, per afflatum venti hiemalis fluctuanti. At vero anima hæc splendidior, sole diurno, candidior luna nocturna, validior tempestate hiemali, ruinam mundo minitante, & jucundior aqua, per afflatum tempestatum hiemalis fluctuante. Cui & Prætor, summisso capite, ulterius dixit: sursum, anima, contende, i, animæ, ascende, abi, perveni. Vita pura.

Vinctum mare: vincta deo maris littora: vincti hic Dæmones, Diaboli, Tympanistæ, Cantatrices, Deastræ, Oscines; vincti 590 Dæmones in carcere, Diaboli, Tympanistæ, Cantatrices, Deastræ, Oscines: vincti 590 Dæmones, in carcere ii vincti. Quo autem animæ afflabuntur splendore, ille, ut qui Aeonum est, acutus.

Quam exardescit litigosus, quam exardescit litigosus. Cor iracuundi quam iræ cedit? Quam exardescens, quam incensus, qui litem suscipit, qui suscipit litem? In luce Vitæ hic non incedit.

Epistola obsignata e mundo exiit. Quæ vero epistola scripta de justitia, sigilloque Dominorum obsignata erat. Composituerant hanc pacifici, expediti viri, ac fideles, colloque animæ appenderant. Quam & animam cum illa epistola ad portam Vitæ miserunt. Videlicet, Angeli mortuis præfecti, Domini fideles, hi inquam præfecti ac Domini, animamque quasi pennis in sublime ducturi, hanc epistolam secreto meditatam, & in aures legendam, nec nisi de justitia compositam, sigilloque Dominorum obsignatam, exaraverant: sicut etiam, auribus animæ istâ appensa, hanc animam Domini illi justii, pacifici, expediti ac fideles viri ad portam Vitæ miserunt. Quo autem ubi perventum fuit, anima hæc ab illius portæ custodibus, splendore sapienter sparso, operta lumine ascendit, atque, corusca coronâ capiti suo imposita, exiens mundo hæc anima, volans ac pergens ad canales aquæ vivæ pertigit. Cujus vero aquæ canales ubi attigerat, Sarak Zivo dominus, dextrâ porrecta, eam excepit, per canales hujus aquæ trajecit, & in sede, quam Vita tenet, collocavit.

Meo corpore exeo: meum tempus metam contigit: mea mensura absoluta: depositio mei corporis appropinquavit: qui corpus hoc abolebit, ille prodiit: mutationem sui truncus accipiet: os casu fatali desolabitur: truncus vero corporis splendorem assumet, & in modum equorum exultantium a malis exibat. Qui me accincturi ad manum stetere Angeli, tum mihi dixerunt: anima tua exitura est. Surge, coram iudice nos te tuaque opera & facta introducemus. Surge, coram Iudice te introducemus. Surge, ex mundo abi: Rex tuus Maximus venit: sedi, quam peto, sol suus amplissimus & infinitus non accidit: loco, in quem transibo, sol non occidit, nec radii suæ lucis obscurantur. Propositæ ibi coronæ lætæ: omnesque, qui ibi eodem splendore vestiti, unaque luce illustrati versantur, ii consistentes, mutuoque confabulantes, prout ipsi bene loquentes, una ore consentiant. Vita pura.

Surge, anima mundo exi. Rex tuus Maximus venit.

Discede, anima, ex mundo: mensura tua absoluta. Respondit Dominis, ita præcipientibus: mittite mihi meas plantas, ut eis valedicam. Quas vero mihi missas plantas Dominis commendavi, ipsasque Dominis commendans dixi: a vobis, plantæ meæ, discedo. Quid vos, meæ plantæ, in umbra vitum sedentes, facietis? Quibus vero meis vitibus meus splendor ortus. Atque vites hæ vicissim suo loco perscrutantes dixerunt: a nobis, vir, discedis. Referas vero, quod nobis præcipiendum habes de rebus secretis, de Aeone Restauratore, jam exituro. Quod tui Domini tibi præceperunt, nobis referas. Respondit: ubi ego a mundo exierim, vobis de rebus

secretis, de Aeone Restauratore dicam. Inde vero cum ille exiret, tumultus a Septem Stellaribus ipsi exstitit. Adversus fabricam mundi, cujus conditor Fetahil, tumultuantes Septem Stellares insurrexerunt. Atque, ubi ex fabrica Genii Fetahil exierant, planctu ob me sumto, mei liberi panem sepulcralem comederunt, ob me comederunt panem sepulcralem, mea causâ jacentes ad sepulcrum, ad sepulcrum jacentes, meaque causâ vestes suas dilacerantes, atque, lacrimis super me profusis, profusis super me lacrimis, suos crines evellentes. Quisquis vero mea gratiâ vestem suam disciderit, vitium in ejus stola existet: quisquis lacrimas mea causa profuderit, lupi ei obviam fient: & quisquis mei ergo crines evulserit, ille in montem tenebrosum ablegabitur. Mensura mea absoluta: tempus instat: meusque sine fidejussore abitus futurus, Memoranda Vita.

Quamdiu, corpore induto, conspicuus fui, hujus mei indumenti observantia mihi non defuit: jam illo exutus Vitæ confido.

In altis ego consistens: mei oculi. orbem terrestrem contemplantur. Et heic loci adminiculo mihi hæc mea anima. Cujus autem causâ lugentes filii, pulvereque trinitibus congesto, congesto hoc pulvere, in antemurali terram effodiunt, in antemurali effodiunt terram, lacrimis pulverem adspargunt, lacrimis adspargunt pulverem, atque manu constringunt fornicem sepulcralem, manû fornicem hunc constringunt surgente opifice, dicente quæ: opus hoc polivi. Ego itaque,

qui, facto ascensu, levæ intervallo remotus sedebam, abjectæ roseæ tunicæ pulchritudinem utcumque demirans, dixi: vae tibi, pulchra venustas corporea, cui lacrimæ fusæ loco coronæ desserunt. Vae tibi, tunica rosea, quam nunc disciderunt. Passeres vero, in aëre versantes, animamque observantes, fortasse comitatuī ei venerunt, fortasse venerunt ei comitatuī. Quo ego (i. e. mea anima) cum comitatu, sed non visus, non auditus, discessi. Malos vicissim abeuntes caligo antecedit, caligo sequetur, & Dæmones, Dæmonissæ eorum liberatrices, comitabuntur. Ut etiam ex intervallo levæ & dimidiæ levæ vox sui fletus hæud minus perveniet, quam ex intervallo levæ & dimidiæ levæ odor sui fœtoris pertinet. Quorum vero malorum animas pura Vitæ anima interrogabit: quid fecistis? Respondebunt: caput nostrum se in terra extulit. Oculi nostri in mundo hoc nutum annuerunt, ut & in hoc mundo nostra auris ad portas verba aucupata est. Pari modo in hoc mundo nostra manus cædem commisit, æque ac in mundo hoc distractum cor nostrum fuit. Neque non adulterium corpus nostrum in hoc mundo patravit, ut etiam in hoc mundo genus nostra Septem Stellaribus se inflexerunt. Quibus pura vitæ anima regeret: vestris operibus, mali, si pulchra essent, par viaticum responderet. Discedite, mali: vobiscum ego socius ne vadam. Versantes in sublimi animæ fortasse comitatuī mihi venient, fortasse venient mihi comitatuī: quarum societatem iniens proficiscar. Societatem sibi bonorum hæc mea anima junxit: quos splendor antecedit, quos lux sequitur, quos Genii Vitæ comitantur, quorum liberatores sunt Reges splendoris, quorum odor savis ex intervallo levæ & levæ

قُلُوبِهِمْ فِي الْقُبُورِ أَحْمَدًا بَدِيًّا نَزَّيْعَةً أَوْ تَوَكَّلِي أَنْتِ هُنَا
 قَرِيحٌ قَتْلَتِي وَجَدْتِي فِي الْقُبُورِ قَتْلَتِي كَمَا كَتَبْتَنِي
 فِي الْقُبُورِ فَاتَيْتَنِي فِي الْقُبُورِ تَعَلُّوا فِي الْقُبُورِ قَتْلَتِي كَمَا
 اتَّخَذْتِي أَحَدٌ مِنْكُمْ كَمَا تَتَوَكَّلُونَ أَنْتِ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ
 وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّهَا وَأَتَّخِذُكَ أَحْمَرَ مِنْكَ كَمَا تَتَّخِذُونَ أَحْمَرَ
 فِي الْقُبُورِ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّهَا تَعَلُّوا أَنْتِ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ تَعَلُّوا
 وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّهَا تَعَلُّوا قُدْرَتًا تَتَّخِذُكَ حَاسِمًا أَوْ أَنْ مَا تَتَّ
 حَتَّيْتِي بِحَقِّهَا لَا تَغْفِرُ فِي الْقُبُورِ تَغْفِرُ قَتْلَتِي اتَّخَذْتَنِي
 أَنْتِ أَنْتِ اتَّخَذْتَنِي كَمَا تَتَّخِذُونَ مَعْتَدَةً مَعْتَدَةً أَنْتِ
 أَنْتِ اتَّخَذْتَنِي فِي الْقُبُورِ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ
 تَعَلُّوا أَنْتِ فِي الْقُبُورِ كَمَا تَتَّخِذُونَ قَتْلَتِي كَمَا تَتَّخِذُونَ
 فِي الْقُبُورِ أَنْتِ كَمَا تَتَّخِذُونَ * كَمَا تَتَّخِذُونَ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ
 قَتْلَتِي أَنْتِ فِي الْقُبُورِ بَدِيًّا تَتَّخِذُونَ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ تَتَّخِذُونَ
 قَتْلَتِي فِي الْقُبُورِ تَتَّخِذُونَ تَتَّخِذُونَ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ تَتَّخِذُونَ
 فِي الْقُبُورِ تَتَّخِذُونَ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ تَتَّخِذُونَ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ
 تَتَّخِذُونَ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ تَتَّخِذُونَ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ تَتَّخِذُونَ
 تَتَّخِذُونَ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ تَتَّخِذُونَ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ تَتَّخِذُونَ
 تَتَّخِذُونَ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ تَتَّخِذُونَ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ تَتَّخِذُونَ
 تَتَّخِذُونَ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ تَتَّخِذُونَ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ تَتَّخِذُونَ
 تَتَّخِذُونَ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ تَتَّخِذُونَ أَنْتِ فِي الْقُبُورِ تَتَّخِذُونَ

*) Excidisse videtur

dimidia afflatur. Quibusque hæc pura vitæ anima dixit: si vobis, boni mei fratres, placuerit, me in vestram societatem adsciscatis. Familiaritas bonis, societas fidelibus congrua. Respondebunt: quæ, anima, tua opera, ut te in nostram societatem adsciscamus? Regeret: pro sua facultate meus pater pecuniam, mea mater stipem erogavit, mei fratres concionibus studuere, meæque sorores quod honestum propagarunt. Respondebunt: pro sua facultate tuus pater pecuniam, ut & tua mater stipem suæ animæ erogavit, fratres tui conciones, ipsis prosperas, prosperitatemque recti testatam facientes, habuerunt, tuæque sorores honestatem, cujus ergo bona vota pro ipsarum auxilio suscepta sunt, propagarunt. Quid tu fecisti? ut te in nostram societatem adsciscamus. Dicit: aliquem vestrum, fratres, viri justî & fideles, compellens ego, meum fratrem eum vocavi. Quæ vero mea erga meos fratres voluntas, quæ mea erga meas sorores voluntas fuit, eadem & vestra, mei fratres, erga me voluntas esse debet. Qui sortem pauperum ipsis dignam consent, qui consent sortem pauperum ipsis dignam, sed quam mercedem & stipem debent, non solvunt, non solvunt, quam debent, mercedem & stipem, vinculis ii caliginis tenebuntur. Ego autem Vitam amavi, Præconemque Vitæ in animo collocaui. Egresso die Sabbato, ingressoque die solis, ego, multa stipe meis volis sumpta, ad portam Synagogæ abii, stipeque hac oblata, stipis beneficio afflictarum mulierum observans fui. Sic etiam, ubi reperii, orphanum saturavi, sinumque viduæ implevi, ubi reperii nudum, illius collo vestem imposui, atque ubi reperii captivum, eum liberavi, in suum oppidum misi, suoque viatico instruxi. Attulere jam manu

splendorem quo me vestirem, attulere lucem, qua me operirent, atque, illigata mihi magna splendoris corona, cidari læta multiplici, zonæque sempiterni splendoris mihi circumdata, per maria mihi transitum præbuerunt. torrentibus suos terminos defini-erunt, porrecta dextrâ canales aquæ derivarunt; atque, ut ipsi Vitæ, Vitæ suæ, innitentes, invenerunt Vitam, Vitam suam invenerunt, sic & ego animam Genii Behram bar Simat inveni. Vita pura.

Filii stantes, tecti splendore, Filii lucis, Genii, Filii splendore tecti, ii stantes, proposita animæ questione, dixerunt: dic, anima, quis ille conditor, qui te condidit? Quis ille vir, qui te plantavit? Respondit: unus ille vir, qui me condidit, unus ille vir, qui mei plantator fuit, unus ille ex Filiis pacis. Sumta rei optimæ parte, me splendidam creaturam finxit, me in altum extulit. me Adamum, structuram manu non factam, perfecit consummatissime, me Adamum, structuram manu non factam, consummatissime discrevit, me sublatum in truncum corporeum coniecit, me sublatum coniecit in truncum corporeum, dispersis distributisque nervis. Anima vero, præsidens trunco corporeo, ipsius præceprix præsidens & observatrix, donec spatium suæ mensuræ completum foret, hoc jam completo, ista Vitæ anima sic secum loquebatur: orbe quis me sæpsit? A quo die in Adamum cecideram, magna mysteria vidi. Contendi ad æquam, aquam hujus mundi vitam, contendi ad solem, qui sol hujus mundi lux est, contendi ad lunam, quæ nec minus mensor temporis mundani est. Me animam, animam Vitæ, in orbem quis misit, quis misit in

حدها من خراجه من انظر امها يومها فلكها وحلها من
 ونقار منقلا يومها من ربع درهم من الما من ١٥٠
 يومها يومها الى ثلثها يومها من ثلثها فلكها
 من اعلى من ٥ اعل فلكها من ثلثها اقلها من ٥
 منها يومها اقل فلكها من ثلثها اقلها من ٥
 حدها ربع حدها اقلها من ثلثها اقلها من ٥
 ان اذا اقل اعلى من ثلثها اقلها من ثلثها اقلها
 اقلها من ثلثها اقلها من ثلثها اقلها من ٥
 اقلها من ثلثها اقلها من ثلثها اقلها من ٥

اقلها من ثلثها اقلها من ثلثها اقلها من ٥
 اقلها اقلها من ثلثها اقلها من ثلثها اقلها من ٥
 حدها من ثلثها اقلها من ثلثها اقلها من ٥
 حدها من ثلثها اقلها من ثلثها اقلها من ٥
 اقلها من ثلثها اقلها من ثلثها اقلها من ٥
 حدها من ثلثها اقلها من ثلثها اقلها من ٥
 حدها من ثلثها اقلها من ثلثها اقلها من ٥
 حدها من ثلثها اقلها من ثلثها اقلها من ٥

orbem? Terrâ inter Dæmones quis me conclusit? Quis te, anima, mundo superiorem, in carcerem misit? Quis tibi, anima, quæ sempiterna es, vincula iniecit? Quis te tunica obscura & scortatrice vestivit? Sed Præco Vitæ, qui in mundum se contulit, me a terra eduxit. Extrahens me ille a mea lorica liberans me a catena terrestri, ex lorica hac me eripiens, a re hac semper defatiscente me semovit, mihi quæ sustulit tunicam variæ speciei, quæ huc illuc agitata, vario modo, non minus incedendo a fronte me pressit, quam currendo a tergo me præcurrentem petens comprehendere voluit, sed vincire non potuit, siquidem mihi opem Vita, mihi opem Ferho tulerunt. Jam splendorem fulgentem, ex loco amplissimo elucentem, vidi, Patremque meum adspexi. Vita pura.

Bonus ego filius Dominorum, sed versans in indumento formæ, corporeæ, ignis peredentis indumento, quod obscurabitur, nec lucēbit. Sic & ego versans inter Septem Stellares, aima indies contra me conflantes quemodo in indumento tenebroso & hypostasi valde vitiosa ego versans. Quod vero indumentum peritorum ægre & moleste fero, quod inquam indumentum plane abolendum ægre & moleste fero. Ego filius Dominorum: quis me obtexit? At Septem Stellares, ipsi non lucentes, secum consultando ita dixerunt: inito adversus eum decreto. eum deseramus. Verum Vir Novissimus me petens, me ab eis emisit, atque me ab igne peredente liberatum amictu Magnatum induit. Impedit hic, quo minus hinc Ure ad eudem formosam pervenire possit. Celebrauda Vita.

Ab eo, quod imbecillum, in feretrum ascendi, ab eo, quod defatigatum, in sepulcretum abii. Quæ autem tua sunt opera, animæ, ea venient, tibi que testimonium dicent. Dicent quoque testimonium animæ coram Iudice germina, incolæ Jordani, duæque suæ ripæ: quemadmodum & animæ baptismus, quo baptizata fuit, atque publicata & prolata pietatis manifestatio testimonium dicent. Testimonium hæc omnia animæ dicent. Quæ & deinde, porrecta manu dextra, animam hanc prehendent, dicendo: ascende. Inhabitabis inter Pacificos locum, ubi nec sol occidit, nec radii lucis caligant. Vita pura.

Vox magna ex alto, loco supremo, vox magna ex sublimate, dixit: vinciti solventur. Dixit hæc: solventur vinciti, oppressique & tristes respirabunt. Contendens posthæc ego ad eorum armarium perveni, eorumque armarium assecutus, vincitorum præfecto in meum conspectum progresso dixi: dic mihi, vincitorum præfecte, quis horum omnium vincitorum cibus, quis potus sit? Respondit: horum vincitorum cibus acerbæ fibræ radicum, horum vincitorum potus liquor fœtens & venenum est. Cui vincitorum omnium præfecto deinceps regressi: tolle obices clavesque portæ armerii, portâ hac armerii aperta, vincitos solve, ut vinciti, qui oppressi & tristes, respirent. Neque non ille præfectus sciscitatus, quot ex millibus mihi educeret. quot ex decem millibus mihi educeret, portam aperuit. Sustulit primum id, quod signaculum adulterorum & furum. Portam inferni, quo venefici & veneficæ tenebantur, tum pandit. Pandit deinde portam orci, quo cinædi nutumque

annuentes tenebantur. Prout portam averni, quo violatores finium mutatis suis lapidibus tenebantur, pandit. Aperta autem sic quavis portâ acherontis, ad illius armarium ego accedens, ibi nullum justum inveni. Ideoque victorum omnium præfecto dixi: circumscribe limitibus malos ob eorum facta; animisque attende. Me autem coram sedente, Dominumque illum ita alloquente, mali isti venerunt. Qui victi, in universum constricti, & flentes, qui inquam victi, vincula sua delamentantes, dixerunt: pax tibi, vir optime, & in quod optimum electe. Filios Diabolorum Ture, electe, ne condemnes. Respondi: vos Dominus non damnat; sed vosmetipsi vos, qui in mundo fraudulenter egistis, condemnatis. Vincula vobis ego non peto, nec jugo vos subjicio. Fore vero, ut vobis mensa stipis apponatur, vobis ne persvadeatis. Vita pura.

Quod ad iter electorum ex orbe terrarum attinet, venient hi ope nostræ vitis benedicti, visurique locum lucis ascendent.

Quæ anima hæc est? Hæc structura, hæc fabrica, hoc ædificium, hæc ædes est justorum, fidelium, veracium & proborum. Anima hæc accincta, accingens, & impavida, strepitu, motu, & tumultu non agitur, nec aparitores aut Angelos eversores timet. Corona ætherca mihi, illi animæ, in capite imposita. Quæ vero animæ, mundo exiens & evolans, ubi contendens ad prætorium animarum pervenerit, Prætor, eâ visa, ipsam, propositis quæstionibus, sic alloquetur: quæ tu, anima, huc progressa, & cujus nomine tu appellata? Respondet: virtute Vitæ exii, nomineque Nuntii Vitæ appellata

sum. Ille: cui rei te, anima, in mundo hoc comparem? Comparem te soli diurno, comparem te lunæ nocturnæ, comparem te tempestati hiemali, ubi desolatio mundum premit, comparem te aquæ profluenti, ubi tempestas hiemalis spirat. Verum tu, anima, splendidior es sole diurno, candidior luna nocturna, tempestateque hiemali validior. Adhuc tu tibi constans. Cujus vero semitam observasti? Anima: ego meæ cujusvis viæ observans fui, & ab ea, quæ mundi incolarum est, discedens. Ille: futura est forma tua, quales fuerunt hominis viæ, quas observas. Indue jam vestem splendoris ac lucis, tibi alas conforma, transi creaturas, veni, per mea firmamentum, donec tibi Libra appareat. Anima: cursum stellarum rectifica, & facta præmiaque pondera. Ponderando autem, quam animum requie dignam æstimaveris, hanc ipsi tribuas. Portio hæc illi rata, subsidio per Vitam futura. Quam vero an in aëre librando perfectam non inveneris, cave, ne eam huc admittas. Nos in mundo hoc captivi. Peccata, delicta nobis remittas. Vita pura.

Quis Aeon sedis Dominorum, quis Aeon sedis Magnatum, quis Aeon sedis Dominorum, quis inquam ex sede Dominorum ad me accessit, quis in tellurem me misit, quis me misit in tellurem, & quidem in truncum, qui manus pedesque non habet? Sedens ego, quod mihi constituere, hospitium observo. Sedens vero hoc observabo, donec mea mensura confecta, confecta mea mensura fuerit. Mittite tum, qui mei Solutor me adeat, meque hinc solutum in lucis locum ducat. Neque non me solverunt: & qualia vincula acceperam, me amplius non stringent. Vita pura.

Jaceo ego, cinctus stola, cui non labes inest, stola, cui non inest labes, & cui nihil deest & deficit. Vitaque transiens eo loci, quo jaceo, porrecta dextrâ, me comprehendit. Me in caliginem ea detruserat. Quæ vero caligo luce impleta est, dieque lucis orto, caligo se abdidit. Vita pura.

Transcripto, pro mediocritate hujus quantulacumque facultatis, Latineque verso, cui Liber Adami nomen *), Codice Nasaræo, superest, ut ratio facti reddatur. Operis varii casus fuerunt. Qui autem suo cujusque loco restituendæ gutturalis literæ, si præcipue ancipites. Quarum itaque una pro altera aliquando posita. E. g. II. 196. 10. & alibi, ܢܚܘܢ pro ܢܚܘܢ . II. 16. 9. II. 92. 20. ܢܚܘܢ pro ܢܚܘܢ . I. 14. 12. I. 48. 20. I. 518. 13. I. 528. 1. II. 88. 16. ܢܚܘܢ pro ܢܚܘܢ , ut I. 62. 5 I. 92. 5. I. 104. 13. transcriptum fuit; ambiguo tamen, quænam lectio præferenda sit, significante ܢܚܘܢ Nasaræe item *obscuratus fuit*: ut II. 264. 9. ܢܚܘܢ ܢܚܘܢ ܢܚܘܢ *species vesera obscurata, obtenebrata est*; quomodo & H. ܢܚܘܢ *livor*, Ch. ܢܚܘܢ *lividus, obscurus fuit*, valet. I. 194. 19. ܢܚܘܢ pro ܢܚܘܢ . III. 172. 16. ܢܚܘܢ pro ܢܚܘܢ . II. 184. 5. 11. ܢܚܘܢ *colorans* (nescio, memoriæ quo casu) pro ܢܚܘܢ ; *orient*, ut II. 164. 8. 9. 10; etsi sensus eodem redit. II. 200. 11. ܢܚܘܢ pro ܢܚܘܢ . III. 84. 6. ܢܚܘܢ pro ܢܚܘܢ (ex ܢܚܘܢ , alternante ܢܚܘܢ pro ܢܚܘܢ). II. 154. 3. ܢܚܘܢ pro ܢܚܘܢ . II. 226. 10. ܢܚܘܢ pro ܢܚܘܢ .

*) Praeter hunc Adami tres Nasaræorum libri titulis saltem cõgniti sunt. Unus Divan, Syntagma tractatum, magni voluminis; qui oracula de Angelorum lapsu, creatione hominis, humanique generis sive gestis sive gerendis rebus continet. Alter Sidra Ijahi, Liturgia Johannis, mediocris magnitudinis; qui historiam potissimum sacras complectitur. Tertius Cholaste, Complementary, parvae molis; qui caerimonias Sabaiticae legis comprehendit. (Kaempf. Amoenit. Exot. p. 441). Quorum et exempla, ut memoria est, in Bibl. Paris. et Oxon. reposita. Dubitat tamen merito cel. Tychsen, Prof. Goetting., qui de his ex fide cel. Silvestri de Saçy accurate scripsit, an primum, Divan appellatur, in iis reperiatur. Quorum vero potestas si concessa mihi fuerit, in illis etiam transferendis periculum mei facere, in voto est.

Quod etiam propriis in Nominibus factum. E. g. I. 96. 18. ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ . I. 260. 11. ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ . I. 186. 11. ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ . II. 46. 5. & alibi, ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ . II. 50. 20. ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ . I. 2. 7. I. 236. 5. ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ , ut aliis in locis; origine quamvis incerta. II. 118. 16. ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ . II. 6. 2. ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ . II. 50. 12. ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ .

Quamquam, veris repertis, neque iis semper locus fuit. E. g. III. 30. 9. ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ (ex ܠܗܘܢ). I. 226. 2. ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ . II. 254. 18. II. 280. 12. ܠܗܘܢ (pro ܠܗܘܢ) *Custodes Jordani*, sic reddendo pro *Montes*, probeque distinguendo a ܠܗܘܢ I. 158. 7. *Montani (feri Apostata)*. II. 202. 1. ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ . II. 76. 11. ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ . Plurimisque locis ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ .

Quas vero, ubi in turbido omne consilium fuit, præterire, quam pro incertis æque incertas ponere, prudentius visum est. E. g. III. 98. 18. ܠܗܘܢ redditum ex Syr. ܠܗܘܢ , non Ch. ܠܗܘܢ s. ܠܗܘܢ , etsi sensu non obstante. Atque in Nominibus propriis, e. g. ܠܗܘܢ & ܠܗܘܢ ; quorum etymologia incerta est.

Licuit tamen, ubi notia eadem, una æque ac altera uti, E. g. ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ II. 288. 6., & ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ I. 216. 19.

Restituere autem literas quæ elisæ fuerunt, Gutturales, id non satis. Vocales etiam, quæ earum sustinuerunt vicem, addere, e re fuit. Quod tamen non ubiquè, sed præsertim, ubi formido ambigui non defuit, factum est. Neque, ut supra monui, quæ magna harum anomalia est, ea ad sui analogiam (in nostri autem Codicis Lexico mox publicando, hæc venia nobis subinde dabitur) revocanda fuit. Tanta nec Euxtorfianæ in emendatione Chaldaicæ dissimilis, diligentia vitio mihi versa fuisset. Quomodo nec *apharesis*, sive *simpliciter*, sive *composite*, mederi licuit. E. g. ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ , ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ , ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ , ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ , ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ mederi licuit. Cujus vicissim loco haud raro in Fui. (servata literâ præform) ܠܗܘܢ , ܠܗܘܢ , ܠܗܘܢ aut ܠܗܘܢ , ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ , ܠܗܘܢ , ܠܗܘܢ sæpissime vero in Præf. sync. ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ , ܠܗܘܢ pro ܠܗܘܢ &c occurrit.

Ipsam demum translationem quod spectat, etiam nonnulla, quæ transferentem me fugerunt aut sefellunt. mihi retractanti animadversa corrigere fas erit. Præf. N. 1. lin. 7. *בבית המדרש* vertendum in *metropoli circumflua* pro *in urbe prædictæ circumflua*. Redditum est passim *בבית המדרש* s. *בבית המדרש* (coll. Ch. *בבית המדרש*) *consecrati*. Quod autem, (coll. Ch. *בבית המדרש*) reddatur *caducatores* s. *profici*. Sensusque erit I. 2. 10. *בבית המדרש* *nonnetur eorum nomen inter Pacificos* i. e. *in uomen Pacificorum hi adiscentur pro eorumque memoriam consecrabit*. I. 12. 17. *בבית המדרש* extollit *Pacificos* pro *in alto propo- nit præmia*. Atque sic in aliis locis. I. 36. 18. *בבית המדרש* *versa: is talis vindex, qualis qui ampullæ maria turgida exhauriri cupierit*. Quæ vero (coll. I. 72. 19. 20., & quidem *בבית המדרש* lecto) vertantur: *constituitur similis ampulle, qua quis maria plena exhauriri cupierit*. Reddendaque ge- terum I. 48. 22. ut I. 58. 8. *בבית המדרש* *pili* s. *tiara* pro *titillia* (lu- dibrio hæc ipsius notio apud Syros fuit). I. 100. 18. *בבית המדרש* *contractor* pro *uuti os*. I. 178. 3. *בבית המדרש* *graviter tulje* pro *elatus fuit*. I. 178. 18. *בבית המדרש* (coll. Ch. *בבית המדרש*) *lavas* pro (coll. H. *בבית המדרש*) *extendens*. I. 220. 3. *בבית המדרש* *tue ultra aërem at- tingentis* pro *tua ulna aptata aëre volatui*. I. 222. 4. *בבית המדרש* (coll. cogn. *בבית המדרש*, & Ar. *בבית המדרש*) *coram me incurvi* pro (coll. Ch. *בבית המדרש*) *mihî attendentes*. I. 286. 5. *בבית המדרש* *litigaverint* pro *habitaverint*, quod nescio quo modo irrepsit. II. 16. 15. *בבית המדרש* *Concio, quæ inscribitur: mea mensura in mundo mihi absoluta* pro *Concio vs Kilaj in mundo vs Shebnaj*. II. 38. 18. *בבית המדרש* (coll. H. *בבית המדרש*, & II. 310. 2. III. 86. 19.) *propagines* pro (coll. Syr. *בבית המדרש*) *fecunditate*. II. 46. 6. *בבית המדרש* (coll. *בבית המדרש*) *discriminando* i. e. *maximi momenti (questio)* pro (coll. Ch. *בבית המדרש*) *tumida (verba)*. II. 50. 15. *בבית המדרש* *resistentes* pro *pertingentes*. II. 164. 22. *בבית המדרש* *statura mea, quæ in rectum proteusa fuerat, contracta est pro mea statura, primùm humi prostrata, deinde erecta fuit*. II. 182. 5 — 9. *contemplor Kanuno. (Auroram), Dominum plenitudinis, stabilitum firmatumque [ope Angelorum], & quidem Duodecim*

Angelorum, per montem caliginis desuper a Tuto (forsitan *Tizano*, ejus patre) *ipsum ducentium, tollendque introducendum ad portam Jasono i. e.* (coll. ישנה 2 Chr. 15. 19, urbs *Paleopolis* Judææ, & ירושלים Præf. N. 1. lin. 7 urbs *Archæopolis*) *Metrofolin mundi, sedem conditori cali terraque constitutam; sicut & II. 185. 11. desuper a Tuto, Domino splendoris, pro male translatis utrobique, quibus sua דויתורה lacum fecere. II. 196. 13. יחידים protaces pro oppressores. II. 224. 9. conformate in speciem Vitæ pro nate a Demutheje. II. 286. 16. lege יחידים per Terho (Numen Supremum) pro per gesmen. II. 286. 14. 288. 7. 14. 17. 290. 6. Demuto (nomen propr. Genii, qui Custos Adami, animæque suæ, suæ ætatis spatio confecto, Solutor & Liberator constitutus fuit) pro *Forma*. II. 290. 8. transscribendum יחידים *Sidalem* pro יחידים *Nitorem*. *Vertas* III. 7. 26. *prudentia pro stultitia*. III. 9. 2. *Abel Zivo Genii hæc omnis erga te prudentia est* pro *Abel Zivo, stultitiæ tuæ hoc omne est*. III. 25. 25. *in terram* pro *in mare*. III. 42. 5. *marcescent* pro *macrescent*. III. 44. 15. 14. 15. 16. מביעדימס *quid ci aviserit* pro *quid ci dicendum sit*. III. 88. 15. מביעדימס (coll. H. מביעדימס *magrar, optimas*, Ar. حشم *multos habuit famulis & asseclas, & מביעדימס* III. 92. 11.) *in ciuitelam se commendaturi* pro *innuguraturi*. III. 82. 15. מביעדימס (coll. ברה) *avocaturus* pro (coll. ברה) *creaturus*. II. 2. 10. II. 14. 12. III. 140. 15. מביעדימס *versum fuit, nescio, quo judicii aut memorie vitio, illic per tintinnabulum, istic per baculum, hic per arctem, quod vero tribus illis locis* (coll. חו כרכשתא) *vertendum per arictem, sono tintinnabuli greges ducentem*. Sic & reddatur מביעדימס III. 146. 5. ut III 152. 14. *haruspices* pro *executores;* atque III. 121. 14. *mercenarius* pro *cementarius*.*

Quibus vero similiibusque erratis accedunt typographica, neque sola, quæ tomi hujus tertii :

p. 6. 4. לאען pro לאען. 55. 5. *exsortem* pro *non exsortem*. 60. 15. *corrupte* in ipso Codice pro *corrupte*.

83. 27. post *terra intermissum equis*. 23. 24. *complotuere* pro *complotuere*. 169. 1. *pere* pro *petet*. 174. 2. *لعلل* pro *لعلل*. 186. 10. *لعلل* pro *لعلل*. 193. 28. *vir* pro *vir*. 204. 3. *لعلل* pro *لعلل*. 224. 11. *لعلل* pro *لعلل*. 229. 16. *splendor* pro *splendor*. 242. 20. *لعلل* pro *لعلل*. 246. 3. *لعلل* pro *لعلل*. 246. 12. *لعلل* pro *لعلل*. 272. 6. *لعلل* pro *لعلل*. III. 508. 8. *لعلل* pro *لعلل*.

Sed etiam, quæ observata ulterius tomi, tam primi: p. 74. 8. *لعلل* pro *لعلل*. 94. 6. *لعلل* pro *لعلل*. 158. 16. *لعلل* pro *لعلل*. 181. 8. *corroboratum* pro *corroboratus*. 194. 17. *لعلل* pro *لعلل*. 215. 17. *muedo* pro *mundo*. 259. 24. *Gag* pro *Gaf*. 263. 21. 269. 5. 12. *S:helun* pro *Sch:dum*. 271. 21. *Gat* pro *Gaf*.

quam secundi: p. 21. 24. *exundavit* pro *inundavit*. 184. 20. *لعلل* pro *لعلل*. 244. 15. *لعلل* pro *لعلل*. 257. 1. *sabbata* pro *sublata*. 287. 11. *mundo* pro *in mundos*. 138. 17. *لعلل* pro *لعلل*.

Quibus tamen propter ætatem vergeantem ignoscetur. Animadversioni autem censoriæ sive rei sive dictionis parum vel nihil tributum est. Etenim, si, ubicumque tali opus, etiam locus ipsi datus fuisset, editio hæc operis in tantumdem melis crevisset. Quocirca ambigue scripta ambiguus animi interpretans, meum modo iudicium, iudicii mei iudicem quemvis alium facturum, protuli.

V. A. 1
15115 14